

JAARRAPPORT 2010 POLITIELE CRIMINALITEITSSTATISTIEKEN

FEDERALE POLITIE
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE POLITIELE INFORMATIE
DIENST BELEIDSGEGEVENS

Directie van de operationele politie informatie
Direction de l'information policière opérationnelle

WOORD VOORAF

De standaard criminaliteitscijfers en -tabellen (PCS) zoals die tot nu toe werden gepubliceerd, zijn vaak niet zo toegankelijk voor het bredere publiek, net zoals het specifieke jargon dat gebruikt wordt. Niettemin geven de geregistreerde criminaliteitsgegevens informatie over een sociale realiteit die veel mensen raakt.

Als verantwoordelijke organisatie voor de opmaak van deze statistiek, rekenen we het dan ook tot één van onze doelen om de cijfers en bewoordingen wat meer te laten spreken, door ze ook in een andere vorm voor te stellen, met name in een overzichtsrapport. Begrip is namelijk een voorwaarde voor kennis, net zoals kennis er één is voor een degelijk gebruik.

Daarnaast tracht dit rapport een plaats te geven aan de laatst geregistreerde data door ze in relatie te brengen met de elementen tijd en ruimte. Zo kunnen tendensen zichtbaar worden, die appel doen op een verdere duiding door de terrein- en beleidsmedewerkers. Wij kijken uit naar een grondig en methodologisch correct gebruik van deze beleidsgegevens in het maatschappelijk debat over veiligheid.

Patrizia Klinckhamers

Politiebeleidsondersteuning/Beleidsgegevens

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING.....	3
DEEL 1: CIJFERGEGEVENS.....	4
1.1. DIEFSTAL EN AFPERSING	6
1.1.1. DIEFSTAL VAN VERVOERMIDDELEN	8
1.1.2. INBRAKEN	15
1.1.3. DIEFSTAL MET GEWELD (MET/ZONDER WAPEN)	23
1.1.4. DIEFSTAL UIT AUTO	25
1.1.6. METAALDIEFSTAL.....	30
1.2. GEWELD TEGEN EIGENDOM.....	31
1.3. MISDRIJVEN TEGEN DE LICHAAMELIJKE INTEGRITEIT	33
1.4. DRUGS.....	38
1.5. BELAGING.....	41
1.6. INFORMATIACRIMINALITEIT.....	41
1.7. NEPAGENTEN.....	43
1.8. WAPENS EN EXPLOSIEVEN.....	45
1.9. MENSENHANDEL EN SCHIJNHUWELIJKEN	46
1.10. OPENBARE DRONKENSCHAP.....	47
1.11. BEDRIEGLIJKE VERBERGING.....	48
DEEL II: ACHTERGRONDINFORMATIE.....	50
2.1. BEKNOPTTE HISTORIEK.....	50
2.2. INHOUD VAN PCS.....	50
2.3. SITUERING IN TIJD EN RUIMTE.....	51
2.4. BRON VAN DE PCS.....	51
2.5. VERKLARINGEN VOOR STIJGENDE OF DALENDE CRIMINALITEITSCIJFERS	51
2.6. NOMENCLATUUR	52
2.7. CRIMINELE FIGUREN.....	52
2.8. VERSCHILLEN IN CIJFERS NAARGELANG DE BRON.....	52
2.9. NIEUWE STRAFWETGEVING SINDS 2000.....	53
2.10. DARK NUMBER.....	54
2.11. REGISTRERENDE POLITIEKORPSEN	54
2.12. REDENEN VAN OPMAAK VAN EEN PROCES-VERBAAL	56
2.13. SOORTEN PROCESSEN-VERBAAL.....	57
2.14. ACHTERSTANDEN IN DE VATTING.....	58

INLEIDING

De cijfer rapporten aangaande de Politie Criminaliteits Statistieken (PCS) worden reeds meerdere jaren gepubliceerd via internet.¹ Het doel van dit jaarrapport is een toegevoegde waarde te bieden, complementair aan de presentatie van de naakte cijfers.

In dit jaarrapport wordt bijgevolg ruim aandacht besteed aan de inhoud en definitie van een aantal misdrijf categorieën en wordt tevens getracht de nodige contextualisering te bieden. Naast een aanbod van cartografische overzichten worden enkele opvallende temporele tendensen belicht en wordt het inzicht in bepaalde misdrijf categorieën verdiept door een aantal randentiteiten te bespreken.

We eindigen met een overzicht van de geschiedenis van de PCS en een korte theoretische introductie betreffende enige aspecten die kunnen leiden tot een beter begrip van de materie.

Alvorens te starten met de eigenlijke lezing van het jaarrapport is het van essentieel belang te benadrukken dat het gepresenteerde materiaal steeds de **geregistreerde** criminaliteit betreft. Het belang van de registratie voor een correcte interpretatie van de criminaliteitsstatistieken zal in de loop van het rapport meermaals worden geïllustreerd. Wanneer bijvoorbeeld een fietsdiefstal niet wordt aangegeven bij de politiediensten, zal er, logischerwijze, geen proces-verbaal van worden opgemaakt en zal het feit ook niet weerspiegeld worden in de politie criminaliteitsstatistieken. De gepleegde criminaliteit die niet wordt gereflecteerd in de criminaliteitsstatistieken wordt aangeduid met de term 'Dark number' die we in deel 2 meer uitgebreid zullen toelichten.

Een verandering in de aangiftebereidheid van de bevolking kan dus mogelijk een verklaring bieden voor welbepaalde evoluties betreffende criminaliteit. Een toename van een welbepaald crimineel fenomeen in de criminaliteitsstatistieken wil dus niet per definitie zeggen dat dit fenomeen ook in werkelijkheid is toegenomen.

Niet enkel de aangiftebereidheid oefent echter een invloed uit op de daadwerkelijke registratie van criminele feiten. Ook de invoering van nieuwe strafwetgeving en prioriteitenstellingen zullen een duidelijke rol spelen bij de registratie van criminele feiten. Zoals we verderop in dit rapport zullen zien zal de uitvaardiging van de omzendbrieven inzake intrafamiliaal geweld in 2006 resulteren in een grote stijging van het aantal geregistreerde feiten dienaangaande. Een ander voorbeeld dat in deze optiek kan worden aangehaald is de strafbaarstelling van schijnhuwelijken in 2006 wat leidde tot een explosieve toename van het aantal registraties tijdens de volgende jaren.

De politie criminaliteitsstatistieken vormen dus een reflectie van de registratie van criminele feiten door de politiediensten. Deze registratie kan een weergave zijn van een daadwerkelijke stijging of daling van een bepaald crimineel fenomeen maar kan dus, zoals hierboven werd aangetoond, ook worden beïnvloed door andere factoren. Dit uitgangspunt dient steeds in het achterhoofd gehouden te worden bij de lezing van dit document en is van essentieel belang voor de juiste interpretatie van de gepresenteerde evoluties.

¹ www.fedpol.be, vervolgens 'criminaliteit', vervolgens 'criminaliteitsstatistieken'.

DEEL 1: CIJFERGEGEVENS

In het eerste deel van dit jaarrapport behandelen we, in ruime betekenis, de eigenlijke cijfergegevens van de PCS. In 2010 werden er op het Belgische grondgebied 1.028.454 misdrijven gepleegd die door de politiediensten werden geregistreerd in een proces-verbaal. Een onderverdeling naargelang de strafrechtelijke bron (legaliteitsprincipe: *"nullum crimen sine lege"*, iets is pas een misdrijf als er een wet is die dat zegt) kan gemaakt worden:

	2010	Percentage
Inbreuk Strafwetboek	818.265	79,56 %
Inbreuk bijzondere wet	167.238	16,26 %
Overtreding lokaal politiereglement	42.951	4,18 %
Totaal:	1.028.454	100,00 %

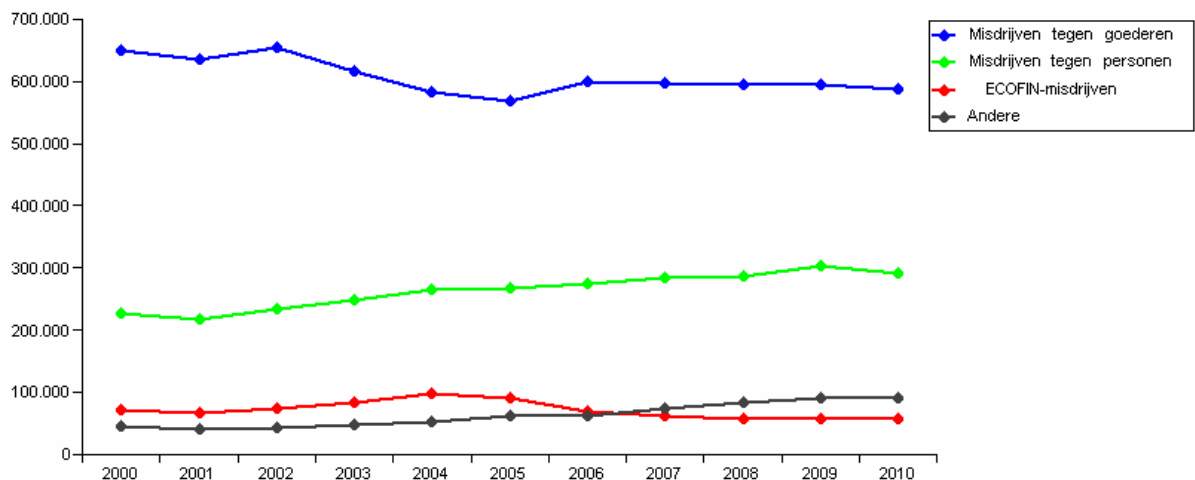
Tabel 1: Aantal geregistreerde criminele feiten, opgesplitst per broncategorie, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Zoals blijkt uit bovenstaande tabel vormen de inbreuken op het strafwetboek, met bijna 80%, de grootste groep binnen het geheel van de geregistreerde criminaliteit. Een uitgebreide omschrijving van de diverse inbreuken op het Strafwetboek, evenals die van de bijzondere wetten, is terug te vinden op de website.²

In onderstaande grafiek kan u de opsplitsing van de geregistreerde feiten terugvinden volgens het type van de inbreuk. De misdrijven tegen goederen (bv. diefstal, vandalisme...) vormen de grootste groep binnen het geheel van de geregistreerde criminaliteit en kennen overheen de beschouwde periode (2000-2010) een daling met bijna 10%. De misdrijven tegen personen (slagen en verwondingen, belaging...) vormen met een aandeel van 30% de tweede grootste groep binnen de criminaliteitsstatistieken. Over het geheel van de beschouwde periode noteren we dienaangaande momenteel een stijging met meer dan 28%. Wanneer we echter gaan vergelijken met het voorgaande jaar stellen we een daling vast met nagenoeg 4%. ECOFIN staat voor ECONomische en FINanciële misdrijven en omvat onder meer witwassen, informaticacriminaliteit en fiscale fraude. Na een aanzienlijke stijging van het aantal feiten tijdens de eerste helft van het vorige decennium voltrekt zich vanaf 2004 jaar na jaar een daling.³ In de rubriek 'Andere' zijn onder andere misdrijven ondergebracht betreffende de kieswetgeving, het bevolkingsregister en openbare dronkenschap.

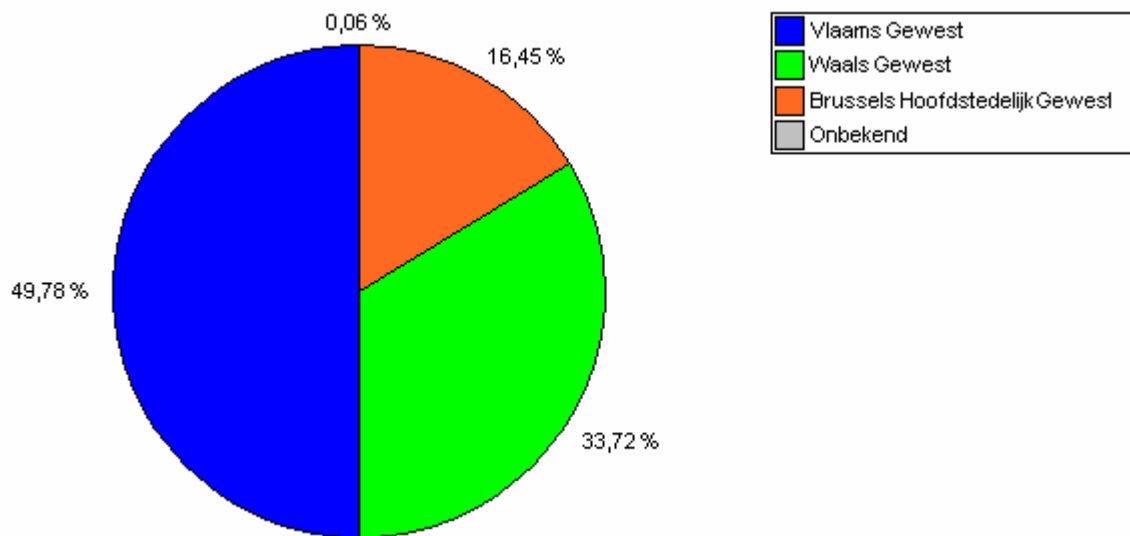
² Idem.

³ Deze tendensen zijn in hoofdzaak toe te schrijven aan het onjuiste gebruik, in het verleden, van de misdrijfcode 'bedrieglijke verbergings' voor feiten van verloren voorwerpen. Meer toelichting hieromtrent kan u terugvinden onder punt 1.12. Bedrieglijke verbergings.

Grafiek 1: Aantal geregistreerde criminele feiten, opgesplitst per type inbreuk, op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Wat de geografische component betreft stellen we vast dat de helft van de geregistreerde misdrijven, gepleegd in 2010, plaatsvindt in Vlaanderen, 1/3 in Wallonië en de rest in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. Uit een minimale fractie van de processen-verbaal kan de exacte pleegplaats niet worden afgeleid.⁴

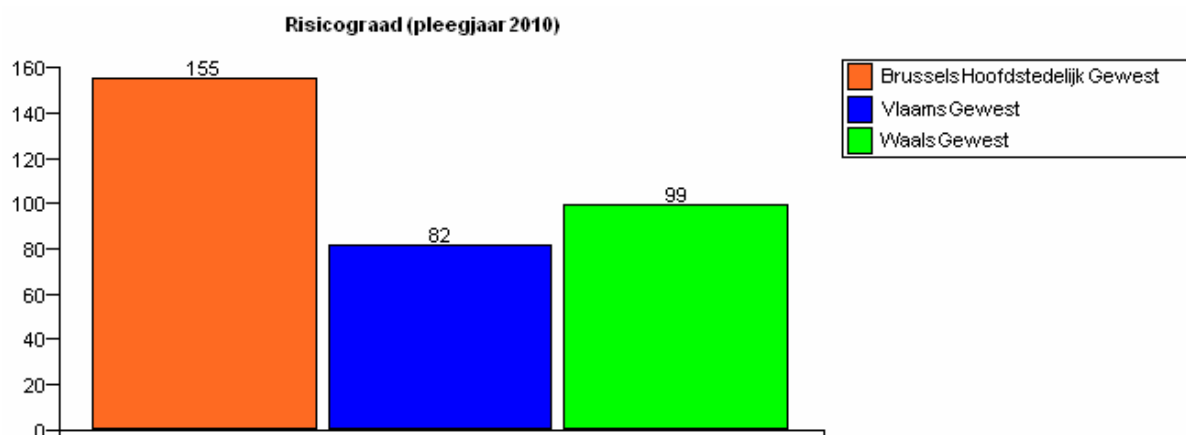

Grafiek 2: Percentuele verdeling van het aantal geregistreerde criminele feiten per gewest voor het pleegjaar 2010

Als we deze absolute cijfers voor het pleegjaar 2010 afzetten tegen de bevolkingsaantallen van de gewesten, kan een 'graad'⁵ berekend worden, die een indicatie geeft van het risico:

⁴ Op basis van de variabelen waarover de dienst Beleidsgegevens (CGOP/B) beschikt.

⁵ Aantal geregistreerde misdrijven per 1.000 inwoners. Dit concept houdt echter geen rekening met de tijdelijke bevolking op een bepaalde plaats (bv. pendelaars in Brussel of toeristen aan de kust).

Grafiek 3: Aantal geregistreerde criminele feiten per 1.000 inwoners op gewestelijk niveau voor het pleegjaar 2010

Bovenstaande grafiek toont aan dat relatief gezien het meeste misdrijven voorkomen in Brussel. Per 1.000 inwoners worden er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest 155 criminele feiten gepleegd of bijna dubbel zoveel als in het Vlaams Gewest. In Wallonië tenslotte werden er in 2010 bijna 100 feiten gepleegd per 1.000 inwoners. Deze risicograad dient, met name voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, enigszins genuanceerd te worden gezien. Ten aanzien van het aantal echte inwoners bevinden er zich in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest immers zeer veel mensen die elders wonen, maar er om professionele redenen aanwezig zijn en dusdoende het potentieel slachtoffer vormen van een crimineel feit. In tegenstelling tot de andere gewesten en arrondissementen bestaat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, evenals het gerechtelijk arrondissement Brussel-19, ook uitsluitend uit steden.

Op zich zeggen bovenstaande cijfers echter niet zoveel gezien het gaat om een combinatie van zeer ernstige feiten (bv. moord, diefstal gewapenderhand) en eerder lichtere inbreuken (bv. openbare dronkenschap, in bezit zijn van een beschadigde identiteitskaart). Het is dus meer aangewezen om elk specifiek misdrijf apart te bekijken.

Na deze korte inleidende beschouwing gaan we onze aandacht dan ook toespitsen op een aantal meer concrete misdrijfcategorieën te beginnen met de grootste groep, zijnde de diefstallen en afpersingen.

1.1. Diefstal en afpersing

In 2010 werden er 418.057 feiten inzake diefstal en afpersing gepleegd. Met een aandeel van 40,56% vormt deze hoofdrubriek daarmee de grootste groep binnen de criminaliteitsstatistieken. Per 1.000 inwoners werden er in België meer dan 38 feiten van diefstal of afpersing gepleegd wat overeen komt met 1.145 feiten per dag.

	2010	Percentage
Diefstal zonder vzo	231.889	55,47 %
Diefstal met vzo	181.792	43,48 %
Afpersing	2.640	0,63 %
Diefstal niet nader bepaald	1.715	0,41 %
Vervaardiging valse sleutels	21	0,01 %
Totaal:	418.057	100,00 %

Tabel 2: Diefstal en afpersing – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst in klassen, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

In het Strafwetboek wordt diefstal gedefinieerd als 'het bedrieglijk wegnemen van een zaak die een ander toebehoort'.⁶ Afpersing wordt omschreven als 'zich bedrieglijk een zaak laten overhandigen die aan een ander toebehoort, door gebruik te maken van bedreigingen of geweld'.⁷ Het verschil met diefstal ligt in het feit dat de persoon die afperst zich de zaak laat overhandigen, terwijl de dief zelf het begeerde goed bemachtigt.

Een diefstal vindt steeds plaats met of zonder verzwarende omstandigheden (vzo). Dit zijn factoren die een strafverzwaring met zich kunnen meebrengen, zoals bijvoorbeeld diefstal gepleegd bij nacht, met braak of in groep.⁸

Diefstal wordt beschouwd als een eigendomsdelict, omdat het goed de motivatie van de dader uitmaakt. Vaak echter wordt ook geweld gebruikt tegen personen om in het bezit te komen van dat goed, wat het onderscheid tussen eigendomsdelicten en persoonsdelicten eerder theoretisch maakt. Het aspect 'geweld' wordt trouwens verderop besproken onder de titel 'diefstal gewapenderhand' en 'diefstal met geweld zonder wapen'.

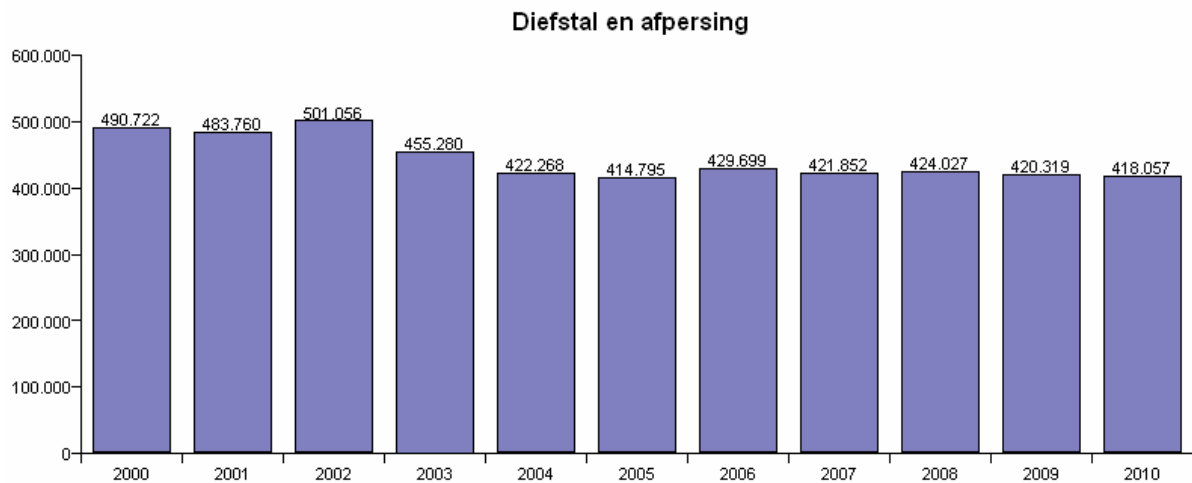
De 'afpersingen' zijn slechts een minimale fractie binnen de hoofdruubriek in z'n totaliteit. Hier dient wel opgemerkt te worden dat het onderscheid tussen enerzijds diefstal met geweld en anderzijds afpersing niet altijd evident te maken is en dat de verbalisant daardoor vaak voor diefstal zal kiezen.

De globale categorie 'Diefstal en afpersing' kent, zoals blijkt uit onderstaande grafiek, een duidelijke daling ten opzichte van het begin van het vorige decennium. Zeker in absolute cijfers is de daling indrukwekkend, ten aanzien van het begin van het vorige decennium werden er in 2010 immers 72.000 feiten minder gepleegd wat overeenkomt met een daling van bijna 15%. De daling ten aanzien van 2009 bedraagt 0,54%.

6 SWB art.461

7 SWB art.470

8 'Diefstal niet nader bepaald' is een restcategorie, veroorzaakt door een misdrijfcode die niet gedetailleerd genoeg is om te weten of de diefstal met of zonder VZO werd gepleegd.

Grafiek 4: Diefstal en afpersing – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

In wat volgt kunnen we echter vaststellen dat de verschillende specifieke verschijningsvormen van diefstal vaak zeer uiteenlopende tendensen vertonen. Alvorens hiertoe over te gaan dienen we echter duidelijkheid te verschaffen over het begrip 'criminele figuur'. De feiten inzake diefstal en afpersing die hierboven worden gepresenteerd vinden rechtstreeks hun oorsprong in het Strafwetboek. Veel feiten waarmee men in de politiepraktijk echter wordt geconfronteerd zijn niet als dusdanig in het Strafwetboek opgenomen. Zo wordt er in het Strafwetboek bijvoorbeeld nergens melding gemaakt van woninginbraak, autodiefstal, betaalkaartfraude enz. Deze begrippen worden binnen de politieke criminaliteitstatistieken 'criminele figuren' genoemd en verschaffen de lezer vaak meer concretere informatie die is opgeslagen onder bijvoorbeeld de meer algemene noemer 'Diefstal en afpersing'.

Criminele figuren worden opgebouwd uit de combinatie van een misdrijf (bv. diefstal) met bijvoorbeeld het voertuig waarop dit misdrijf betrekking heeft (bv. autodiefstal) of de plaats waar dit misdrijf is gepleegd (bv. woninginbraak).

Hierbij dient tevens te worden opgemerkt dat criminele figuren niet opgeteld mogen worden gezien eenzelfde feit meerdere criminele figuren kan genereren. Zo bijvoorbeeld is een carjacking per definitie ook altijd een autodiefstal.

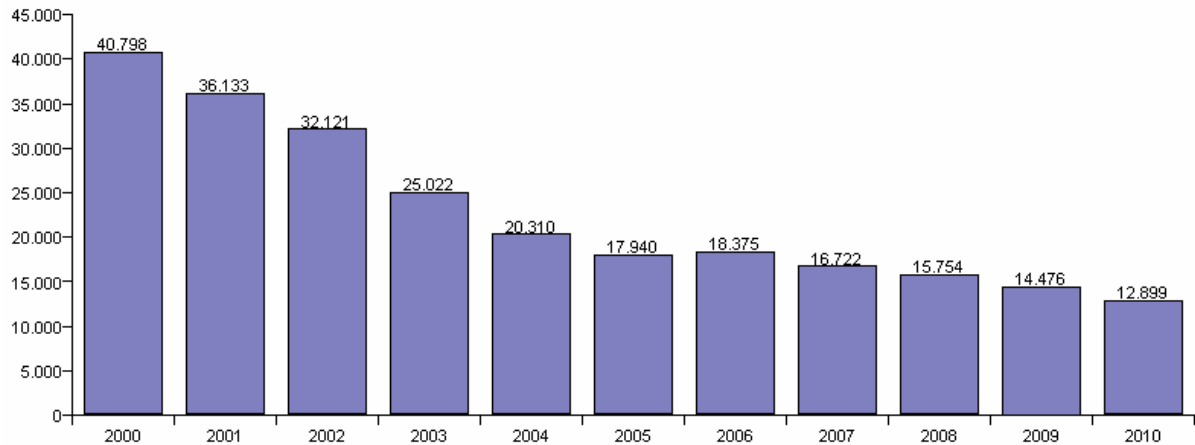
1.1.1. Diefstal van vervoermiddelen

- **Autodiefstal**

Binnen de rubriek 'Diefstal van vervoermiddelen' vormen de autodiefstallen, met uitzondering van de fietsdiefstallen, de groep met het hoogst aantal registraties. Onder 'auto' wordt niet alleen de personenauto verstaan, ook vrachtwagens en bussen maken deel uit van deze afbakening.

Sinds het begin van de beschouwde periode 2000-2010 vertoont 'autodiefstal' een constante daling. Terwijl er in 2000 nog 40.798 autodiefstallen werden geregistreerd, bedroeg dit aantal in 2010 nog slechts 12.899, een daling met meer dan 68%. Ook tussen 2009 en 2010 vertoont het aantal geregistreerde autodiefstallen nog steeds een afname van bijna 11%.

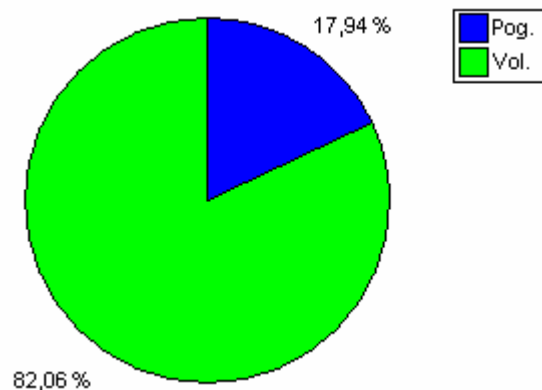
Autodiefstal

Grafiek 5: Autodiefstal – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Uit de resultaten van de Veiligheidsmonitor 2008-2009⁹ blijkt dat niet alle feiten betreffende autodiefstal worden aangemeld bij de politiediensten. Ongeveer 10% ontsnapt nog aan registratie. De precieze reden waarom men de stap naar de politie niet zet, is nog niet gekend.

Van de 12.899 autodiefstallen in 2010 betreft het in bijna één vijfde van de gevallen een poging tot autodiefstal waarbij de auto dus niet daadwerkelijk is verdwenen.

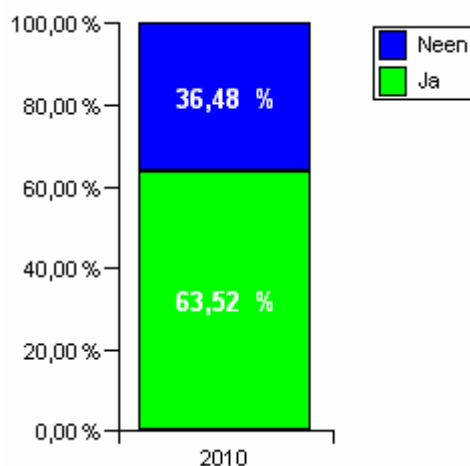

Grafiek 6: Autodiefstal – onderscheid tussen voltooide feiten en pogingen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

In volgende grafiek wordt het percentage teruggevonden auto's gepresenteerd op basis van het pleegjaar van de autodiefstal (dus niet op basis van het jaar waarin de auto werd teruggevonden). De gegevens hebben enkel betrekking op de voltooide feiten¹⁰ en betreffen het aantal gestolen auto's en dus niet het aantal feiten van diefstal. Nagenoeg 2/3de van de gestolen auto's in 2010 werd teruggevonden.

⁹ Bron: Federale Politie – Directie van de Operationele Politie Informatie – Dienst Beleidsgegevens.

¹⁰ Bij een gepoogde autodiefstal werd het voertuig immers niet effectief gestolen en moet het dientengevolge ook niet teruggevonden worden.

Grafiek 7: Autodiefstal – percentuele verdeling van het aantal gestolen auto's dat al dan niet werd teruggevonden op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

In onderstaande tabel¹¹ wordt een overzicht geboden van de tijdsintervallen waarbinnen de auto's werden teruggevonden. Het tijdsinterval geeft het aantal dagen weer tussen de pleegdatum (hoog) van de autodiefstal en de datum waarop de auto werd teruggevonden. Meer dan 33% van de daadwerkelijk teruggevonden auto's werd de dag van het feit zelf nog teruggevonden. Binnen de week bedraagt dit percentage zelfs meer 68%. Wanneer de auto niet binnen twee weken werd teruggevonden, kan de eigenaar zich met andere woorden stilaan zorgen beginnen te maken wat betreft de goede afloop.

	2010	Percentage	Cumulatief
0 dagen	2.282	33,61 %	33,61 %
1 dag	902	13,28 %	46,89 %
2 dagen	418	6,16 %	53,05 %
3 dagen	329	4,85 %	57,89 %
4-7 dagen	691	10,18 %	68,07 %
8-14 dagen	601	8,85 %	76,92 %
15-30 dagen	641	9,44 %	86,36 %
31-60 dagen	401	5,91 %	92,27 %
Meer dan 60 dagen	525	7,73 %	100,00 %
Totaal aantal auto's:	6.790	100,00 %	

Tabel 3: Autodiefstal – percentuele verdeling van het aantal dagen waarbinnen een auto werd teruggevonden op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Wanneer we de geografische component van autodiefstal wat nader gaan bekijken kunnen we concluderen dat de helft van de feiten gepleegd werd in het Waalse Gewest, wederom in het achterhoofd houdend dat het hier gaat om geregistreerde criminaliteit.

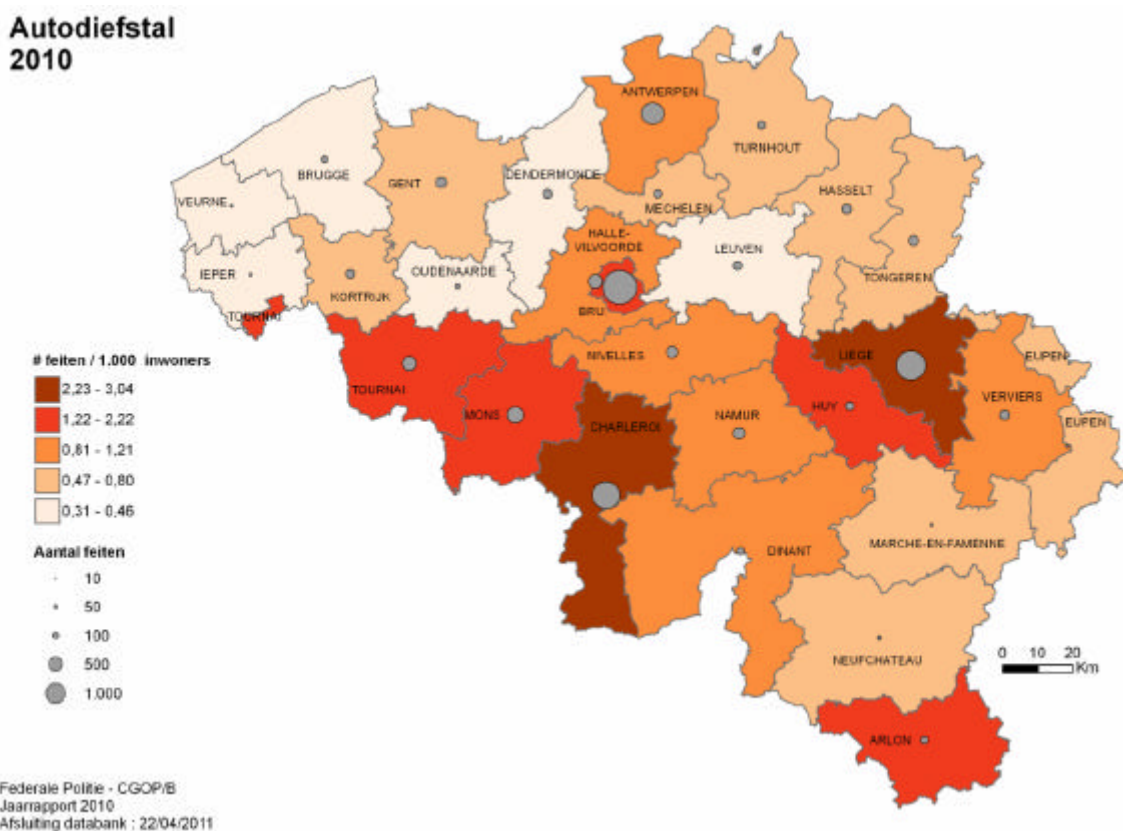
¹¹ Voor de opmaak van deze tabel komen enkel de auto's in aanmerking die effectief teruggevonden werden, dus niet het geheel van gestolen wagens.

	2010	Percentage
Waals Gewest	6.463	50,10 %
Vlaams Gewest	4.006	31,06 %
Brussels Hoofdstedelijk Gewest	2.420	18,76 %
Onbekend	10	0,08 %
Totaal:	12.899	100,00 %

Tabel 4: Autodiefstal – aantal geregistreerde feiten opgesplitst per gewest voor het pleegjaar 2010

Wanneer we bovenstaand cijfermateriaal gaan relateren aan het aantal ingeschreven voertuigen komen we tot de conclusie dat de risicograad¹² aangaande autodiefstal het hoogst is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Per 10.000 ingeschreven auto's werden er in 2010 meer dan 41 gestolen. Voor het Waals Gewest bedraagt de risicograad 33,14, voor het Vlaams Gewest 10,56. Hierbij dient wel opgemerkt te worden dat, met name voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dit getal mogelijk een vertekend beeld genereert. Veel auto's die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden gestolen behoren mogelijk toe aan pendelaars die in de twee andere gewesten zijn gevestigd.

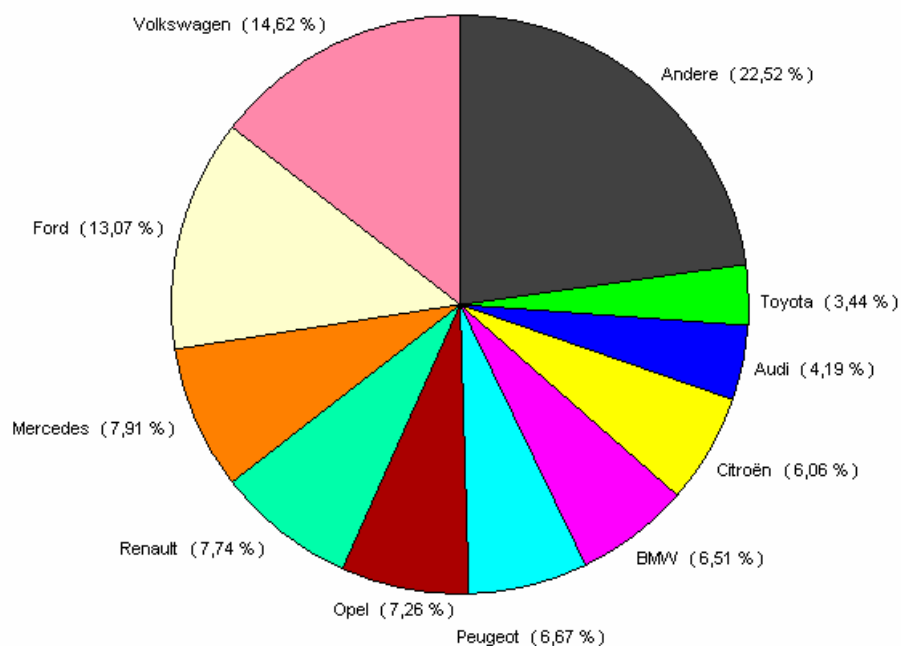
Onderstaande kaart geeft een meer diepgaand beeld betreffende de geografische spreiding van de geregistreerde autodiefstallen. Meer specifiek wordt weergegeven hoeveel autodiefstallen er in 2010 werden gepleegd per 1.000 inwoners, en dit op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen. Hierbij valt op dat in Vlaanderen enkel het arrondissement Antwerpen meer dan 1 feit per 1.000 inwoners telt, terwijl er in het Waalse Gewest slechts vijf arrondissementen zijn die minder dan 1 feit per 1.000 inwoners laten registreren.

Kaart 1: Autodiefstal – aantal geregistreerde feiten per 1.000 inwoners op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010

12 Risicograad is het aantal geregistreerde feiten inzake autodiefstal per 10.000 ingeschreven auto's. De gegevens inzake het aantal ingeschreven voertuigen zijn afkomstig van de Dienst Inschrijving Voertuigen (DIV).

Onderstaande grafiek geeft een overzicht van de tien meest gestolen automerken. Hierbij valt op dat bijna 77,5% van alle gestolen voertuigen behoort tot deze top tien.

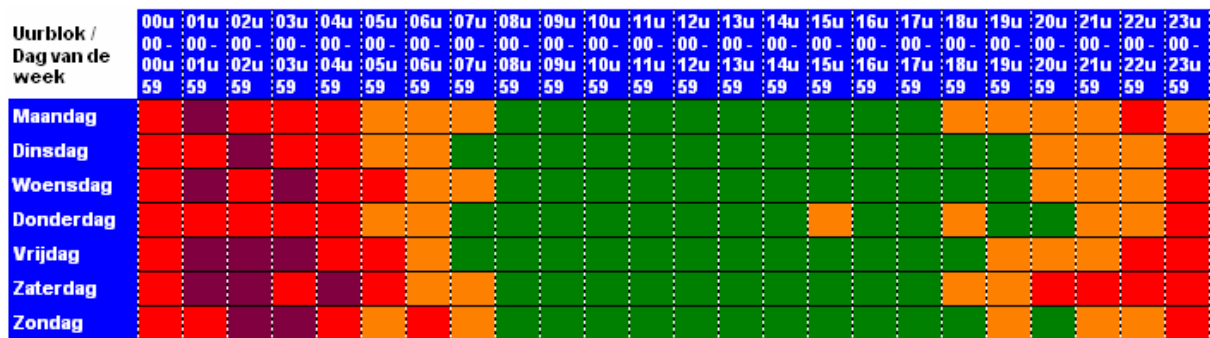
Grafiek 8: Autodiefstal – percentueel aandeel van het aantal gestolen auto's per merk op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Wanneer we, voor bovenstaande top 10 van meest gestolen automerken, echter naar de risicograad gaan kijken stellen we vast dat een eigenaar van een Volkswagen meer dan dubbel zo veel kans heeft dat zijn wagen wordt gestolen dan de eigenaar van een Toyota. Binnen deze top 10 heeft de eigenaar van een Ford relatief gezien de grootste kans dat zijn auto gestolen wordt. Per 10.000 ingeschreven auto's van het merk Ford werden er in 2010 immers meer dan 31 gestolen.

Automerk	Aantal gestolen auto's	Aantal ingeschreven auto's (DIV)	Risicograad (aantal gestolen auto's per 10.000 ingeschreven auto's)
Volkswagen	1.687	633.666	26,62
Ford	1.508	484.624	31,12
Mercedes	913	414.704	22,02
Renault	893	505.093	17,68
Opel	838	552.321	15,17
Peugeot	770	512.666	15,02
BMW	751	323.173	23,24
Citroën	699	532.550	13,13
Audi	484	223.425	21,66
Toyota	397	309.011	12,85

Tabel 5: Autodiefstal – risicograad per merk (top 10) op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Een laatste element dat we in het kader van autodiefstal willen bespreken is de proportionele¹³ tijdsverdeling. Deze verdeling laat toe om in één oogopslag te zien op welke momenten van de dag zich het meeste feiten voordoen. Hierbij stellen we vast dat het merendeel van de autodiefstallen 's nachts (tussen 23u. en 5u.) wordt gepleegd. Vooral in het holst van de nacht is het opletten geblazen.

	geen feiten
	Zeer laag risico
	Laag risico
	Gemiddeld risico
	Hoog risico
	Zeer hoogrisico

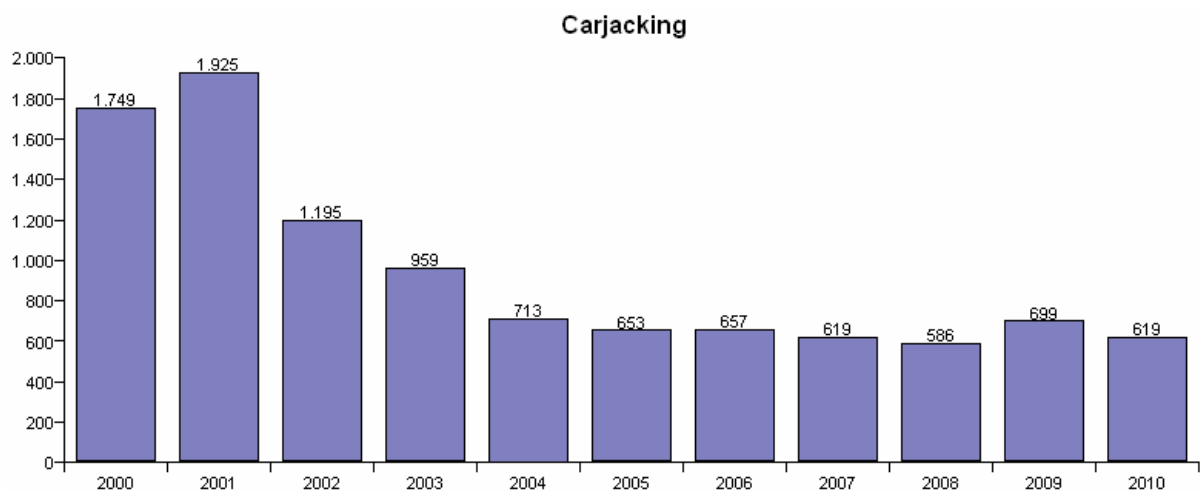
Grafiek 9: Autodiefstal – proportionele tijdsverdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

- **Car- en homejacking**

Car- en homejacking zijn twee gewelddadige vormen van voertuigdiefstal. Een 'homejacking' is een diefstal of afpersing van een voertuig (auto of moto), met geweld, na diefstal van de sleutels ervan in een woning. Voor het slachtoffer is dit vaak een zeer traumatiserende gebeurtenis, temeer het vaak 's nachts plaatsvindt en het slachtoffer meestal in zijn slaap wordt verrast. Wat frequentie betreft is het, gelukkig maar, een vrij marginaal fenomeen met net geen 150 registraties in 2010.

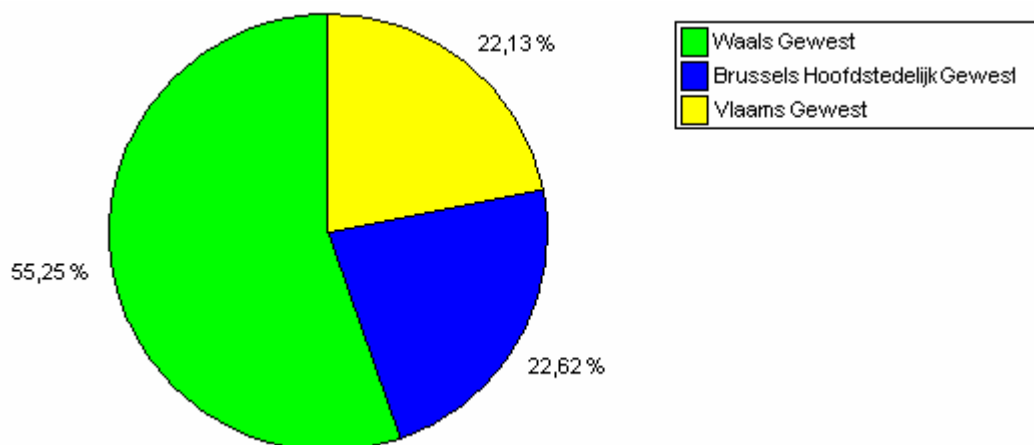
Een 'carjacking' is een diefstal of afpersing van een voertuig (auto of moto), met geweld, op eender welke plaats (exclusief de feiten homejacking), meestal de openbare weg. Zoals blijkt uit volgende grafiek vormde dit fenomeen vooral in het begin van het vorige decennium een serieus probleem. Nadien blijkt dat de politiediensten de frequentie ervan duidelijk onder controle hebben gekregen.

13 De proportionele tijdsverdeling houdt rekening met de volledige tijdsverk waarbinnen het feit gepleegd werd. De risicoschaal kan als volgt gelezen worden: lichtgroen: minder dan 0,25 % feiten, dus: zeer laag risico - donkergroen: tussen 0,25 % en 0,49 % feiten, dus: laag risico - oranje: tussen 0,5 % en 0,74 % feiten, dus: medium risico - rood: tussen 0,75 % en 0,99 % feiten, dus: hoog risico - donkerrood: vanaf 1 % feiten, dus: zeer hoog risico.

Grafiek 10: Carjacking – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Voor 2010 stellen we vast dat er in Wallonië meer dan dubbel zoveel carjackings werden gepleegd dan in Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Vooral de provincies Henegouwen en Luik, samen goed voor meer dan 300 feiten, scoren hoog wat betreft het aantal vaststellingen. Wanneer we echter naar de risicograad kijken, kunnen we concluderen dat men in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (0,13) dubbel zoveel risico loopt om slachtoffer te worden van een carjacking dan in het Waals Gewest (0,06) en zelfs zes maal meer dan in Vlaanderen (0,02).

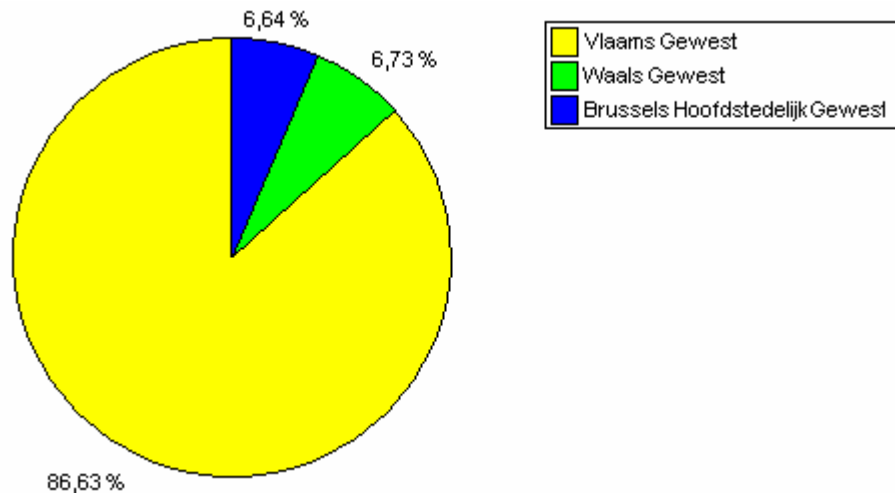

Grafiek 11: Carjacking – percentuele verdeling van het aantal geregistreerde feiten per gewest voor het pleegjaar 2010

- **Fietsdiefstal**

Fietsdiefstal vormt met 36.458 geregistreerde feiten de meest voorkomende vorm van voertuigdiefstal in 2010. Dit is niet enkel te verklaren door de talrijke aanwezigheid van fietsen doch ook door het feit dat het stelen ervan vaak een fluitje van een cent is en door sommigen niet echt als een diefstal wordt aanzien ("lenen"). Uit de Veiligheidsmonitor 2008-2009 blijkt daarenboven dat slechts in 35,14% van de gevallen aangifte wordt gedaan van een fietsdiefstal.

Wanneer we gaan kijken naar de geografische spreiding van dit fenomeen, zien we dat meer dan 85% van de fietsdiefstallen werd gepleegd in Vlaanderen, terwijl Wallonië amper goed is voor 6%. Zelfs als we rekening houden met het gegeven dat in Wallonië minder mensen wonen en het fietsen er misschien minder populair is (onder meer omwille van het reliëf), is dit toch een opvallend gegeven. Uitgedrukt in termen van risicograad betekent dit dat er in Vlaanderen 5,05 fietsdiefstallen werden geregistreerd per 1.000 inwoners, voor zowel Wallonië (0,70) als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (2,22) ligt dit beduidend lager.

Grafiek 12: Fietsdiefstal – percentuele verdeling van het aantal geregistreerde feiten per gewest voor het pleegjaar 2010

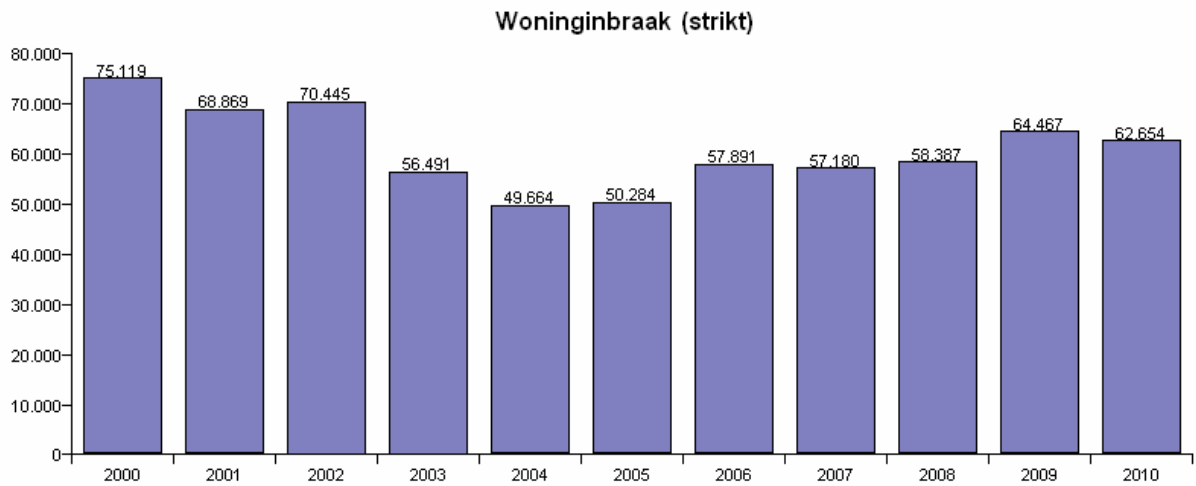
1.1.2. Inbraken

Een inbraak is wettelijk gezien een diefstal met braak,¹⁴ inklimming¹⁵ of valse sleutels,¹⁶ met of zonder geweld en kan plaatsvinden in een verscheidenheid aan gebouwen zoals bijvoorbeeld woningen, bedrijven of overheidsgebouwen.

- **Woninginbraken**

De grootste groep inbraken wordt gevormd door de woninginbraken. In 2010 werden er 62.654 woninginbraken in strikte zin gepleegd. Dit zijn inbraken in huizen, appartementen, garages... Wat desbetreffende inbraken betreft stellen we vast dat het aantal registraties momenteel beduidend lager (-16,59%) ligt dan in het begin van de tellingen. Voor woninginbraak is duidelijk een (positief) dieptepunt waarneembaar in het midden van het vorige decennium, waarna zich opnieuw een stijging is begonnen manifesteren met een hoogtepunt in 2009. Ten opzichte van dat jaar stellen we in 2010 echter opnieuw een daling vast van 2,81%.

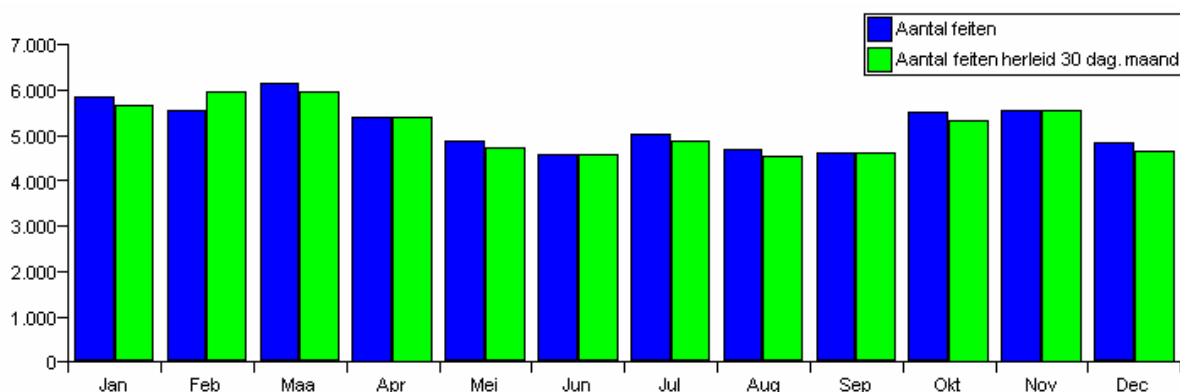
14 SWB art.484
 15 SWB art.486
 16 SWB art.487

Grafiek 13: Woninginbraak (strikt) – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Naast de strikte definiëring van woninginbraak wordt er in de criminaliteitsstatistieken ook gesproken over woninginbraken in ruime zin. Deze omvatten - naast alle feiten die reeds in de strikte definitie zitten - ook de inbraken in tuinhuisjes, serres, tenten... Dienaangaande werden er in België 67.570 feiten geregistreerd in 2010, wat neerkomt op nagenoeg 5.000 meer dan het aantal registraties inzake woninginbraak in strikte zin.

Wanneer we het aantal woninginbraken in strikte zin gaan opsplitsen per maand stellen we vast dat de meeste feiten werden gepleegd in de maand maart. Gezien niet alle maanden echter hetzelfde aantal dagen tellen dringt een eerlijkere vergelijking zich op waarbij alle maanden worden herleid tot 30 dagen.¹⁷ Na deze herleiding zien we dat februari plots de ranglijst aanvoert van de maanden met het meest aantal geregistreerde feiten. Zowel in absolute cijfers, als na herleiding op 30 dagen, blijft het zwaartepunt wat betreft woninginbraken gelegen in het voorjaar en in de maanden oktober en november. Tijdens de zomermaanden, wanneer veel mensen met vakantie gaan en er dus veel woningen onbeheerd achterblijven, blijken ook veel inbrekers het rustiger aan te doen. Mogelijk dragen de verscherpte patrouilles die veel politiezones haar inwoners aanbieden tijdens hun vakantie hiertoe bij. Een andere mogelijkheid zou kunnen zijn dat de inbrekers ook zelf met vakantie zijn of zij zich storen aan de korte nachten. Dit is materiaal voor verder onderzoek.

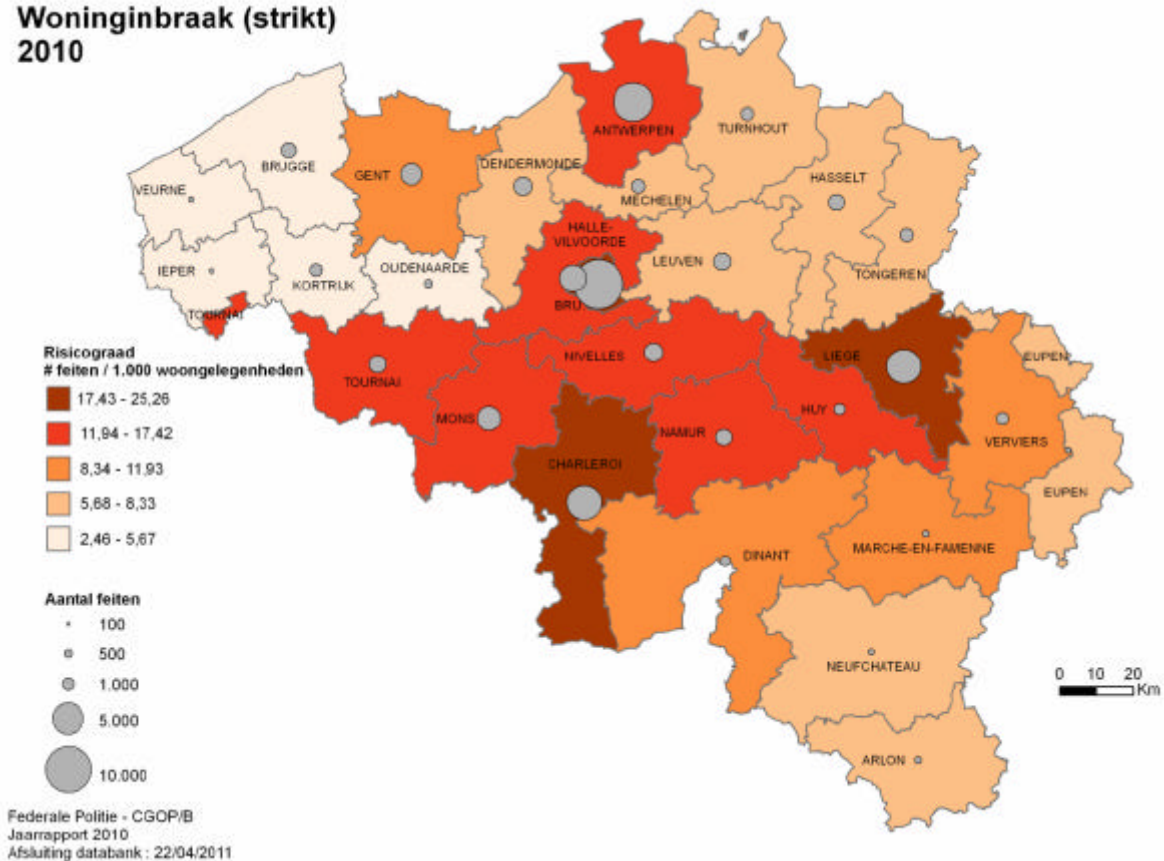

Grafiek 14: Woninginbraak (strikt) – verdeling van het aantal geregistreerde feiten per maand op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

¹⁷ Het cijfer dat wordt bekomen door de herleiding naar 30 dagen stemt niet overeen met het werkelijk aantal feiten dat werd gepleegd tijdens die maand. Deze opmerking betreft vanzelfsprekend enkel de maanden die van nature geen 30 dagen tellen.

Relatief gezien is het zwaartepunt bij de woninginbraken¹⁸ gelegen in de gerechtelijke arrondissementen Charleroi en Brussel-19 met respectievelijk 25,26 en 22,29 geregistreeerde inbraken per 1.000 woongelegenheden.¹⁹ Arrondissement Luik (21,2) situeert zich op de derde plaats. In Vlaanderen ligt de focus van de inbrekers vooral op Antwerpen (17,42) en Halle-Vilvoorde (15,83). In het arrondissement Veurne (2,46) en Ieper (4,69) vinden relatief gezien de minste woninginbraken plaats. In Wallonië is deze plaats weggelegd voor Neufchâteau met slechts 7,48 registraties per 1.000 woongelegenheden, gevolgd door Arlon (8,32).

Woninginbraak (strikt) 2010

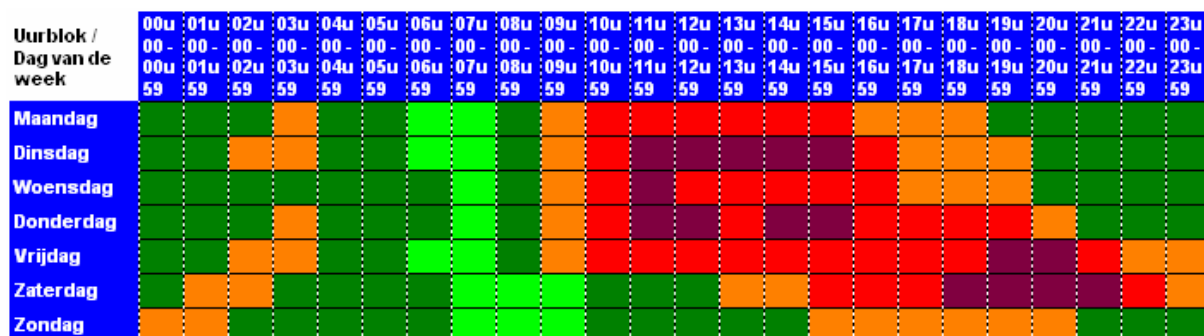

Kaart 2: Woninginbraak (strikt) – aantal geregistreeerde feiten per 1.000 woongelegenheden op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010

Wanneer we in volgende tabel dieper ingaan op het moment van de dag waarop de woninginbraken worden gepleegd, zien we dat de bewoners vooral alert moeten zijn op vrijdag en in het bijzonder op zaterdag in de vroege avond. Het lijkt daarenboven een algemene vaststelling te zijn dat wanneer de meeste mensen uit werken zijn, op weekdays tussen 10u en 17u, het risico op een woninginbraak groter is dan op andere momenten van de dag. Het idee dat woninginbraken vooral 's nachts gebeuren lijkt achterhaald.

18 In deze bespreking beperken we ons tot de woninginbraken in strikte zin.

19 Woongelegenheden omvat alle huizen in open, halfopen en gesloten bebouwing evenals alle appartementen. Bron: www.statbel.fgov.be

	geen feiten
	Zeer laag risico
	Laag risico
	Gemiddeld risico
	Hoog risico
	Zeer hoogrisico

Grafiek 15: Woninginbraak (strikt) – proportionele tijdsverdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

In onderstaande tabel wordt u een top 5 gepresenteerd van de meest gestolen voorwerpen.²⁰ Hieruit blijkt duidelijk dat inbrekers het vooral gemunt hebben op juwelen, op plaats twee en drie gevolgd door respectievelijk geld en computers.

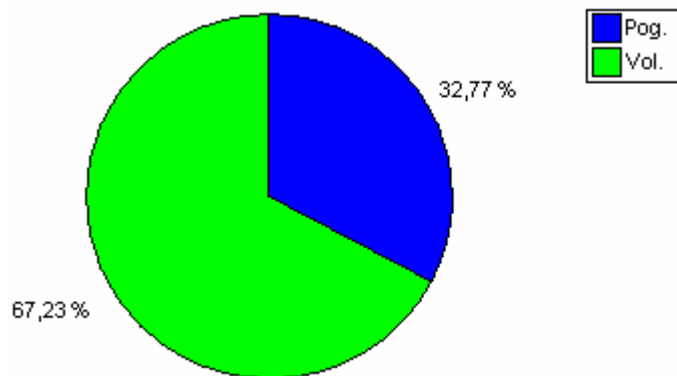
	2010
1. juweel /uurwerk	18.039
2. geld	15.094
3. computer entoebehoren	11.328
4. multimedia	11.181
5. fotoapparaat	6.877

Tabel 6: Woninginbraak (strikt) – aantal geregistreerde feiten waarbij een voorwerp (top 5) werd gestolen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Leeswijzer: in 2010 werden er 18.039 woninginbraken geregistreerd waarbij juwelen gestolen werden.

Tevens kan u uit de volgende grafiek aflezen dat het in ongeveer 1/3 van de feiten gaat om een poging tot woninginbraak.

²⁰ Hierbij dient opgemerkt te worden dat bij eenzelfde feit van woninginbraak meerdere voorwerpen gestolen kunnen worden. De aantallen die in deze tabel worden gepresenteerd mogen niet opgeteld worden.

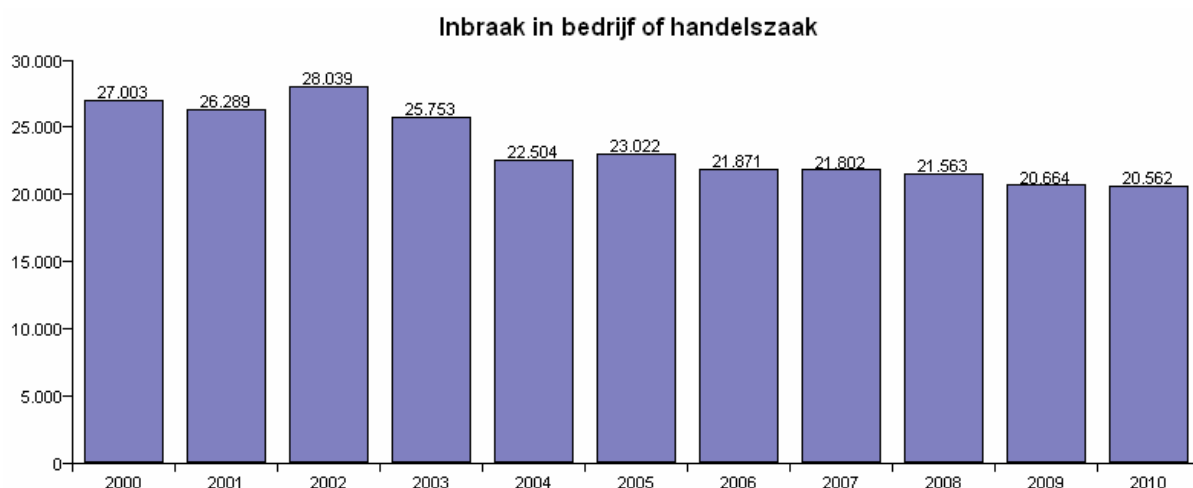

Grafiek 16: Woninginbraak (strikt) – percentuele verdeling van de geregistreerde feiten, naargelang het een poging of een voltooid feit betreft, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Uit de Veiligheidsmonitor 2008-2009 blijkt dat inbraak in een woning met diefstal in 78% van de gevallen wordt aangemeld bij de politiediensten, in 70% van de gevallen wordt ook effectief een proces-verbaal opgesteld. Het dark number aangaande inbraak in een woning met diefstal bedraagt dus 30%. Wat betreft de poging tot inbraak (zonder diefstal) betreft, blijkt uit de Veiligheidsmonitor dat dit in slechts 46% van de gevallen wordt gemeld bij de politiediensten, in 28% van de gevallen wordt er een proces-verbaal opgesteld. Het dark number dienaangaande bedraagt dus 72%. De mogelijke redenen voor het niet melden van een misdrijf bij de politiediensten worden uitgebreid beschreven op pagina 54.

- **Inbraak in bedrijven of handelszaken**

Naast de meer dan 60.000 woninginbraken werden er in 2010 ook 20.562 inbraken in bedrijven of handelszaken geregistreerd in België. Dit zijn inbraken in de horeca, banken, winkels, (groot-) warenhuizen... Wat desbetreffende inbraken betreft stellen we vast dat het aantal registraties momenteel beduidend lager (-23,85%) ligt dan in het begin van de tellingen. Het absolute zwaartepunt van de inbraken in bedrijven is gelegen in 2002 met meer dan 28.000 feiten. Vanaf 2005 is een gestage daling waarneembaar.

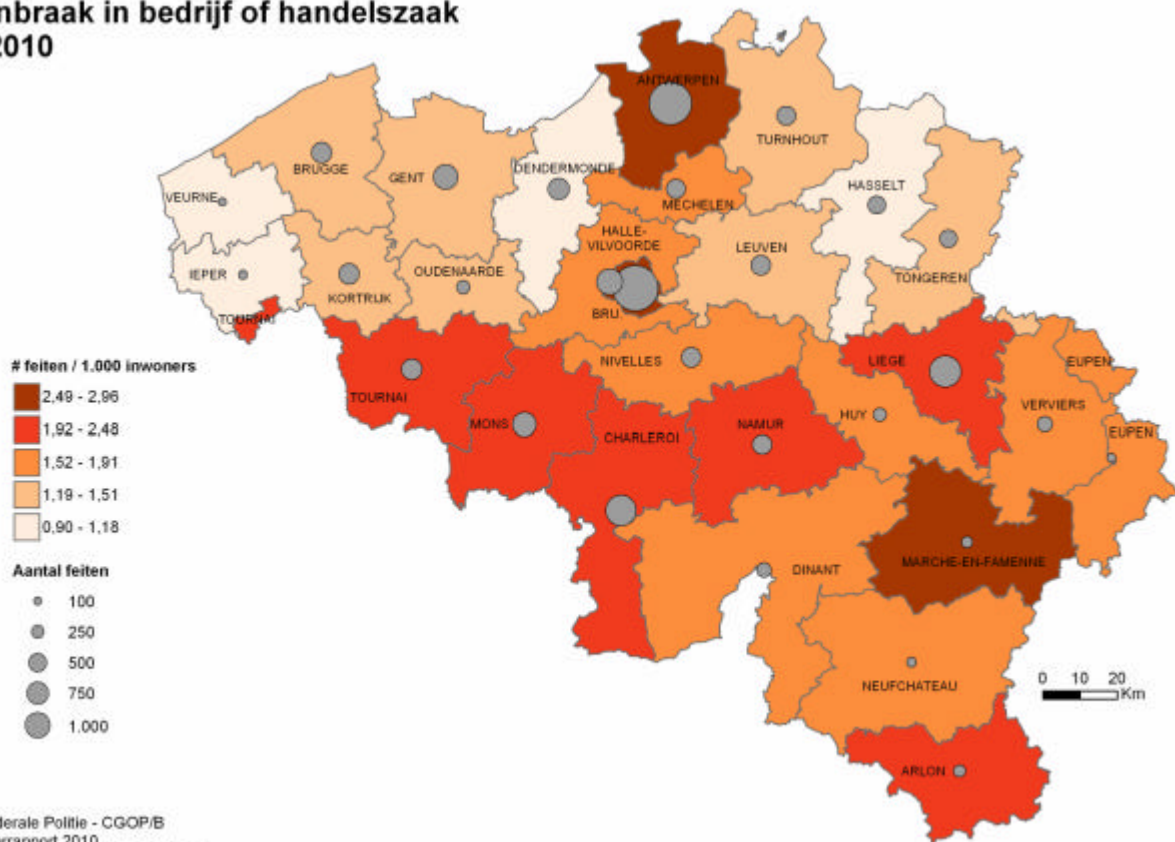

Grafiek 17: Inbraak in bedrijf of handelszaak – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Relatief gezien vinden de meeste van dergelijke inbraken plaats in het gerechtelijk arrondissement Marche-en-Famenne. Per 1.000 inwoners werden er in desbetreffend arrondissement 2,96 inbraken in

bedrijven of handelszaken gepleegd. Op de tweede en derde plaats vinden we de gerechtelijke arrondissementen Antwerpen en Brussel-19 terug met respectievelijk 2,91 en 2,85 geregistreerde inbraken per 1.000 inwoners. Het arrondissement in Vlaanderen met, relatief gezien, het minst aantal inbraken is Veurne (0,90), in Wallonië komt deze plaats toe aan Nijvel (1,62).

Inbraak in bedrijf of handelszaak 2010

Kaart 3: Inbraak in bedrijf of handelszaak – aantal geregistreerde feiten per 1.000 inwoners op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010

In onderstaande tabel wordt de top vijf van de meest gestolen voorwerpen getoond.²¹ Hieruit blijkt duidelijk dat de meeste inbrekers aan de haal gaan met geld, op de tweede en derde plaats gevolgd door respectievelijk computers en voeding.

	2010
1. geld	6.949
2. computer entoebehoren	1.767
3. voeding	1.710
4. brandkast /geldkoffer /kassa	1.399
5. multimedia	1.132

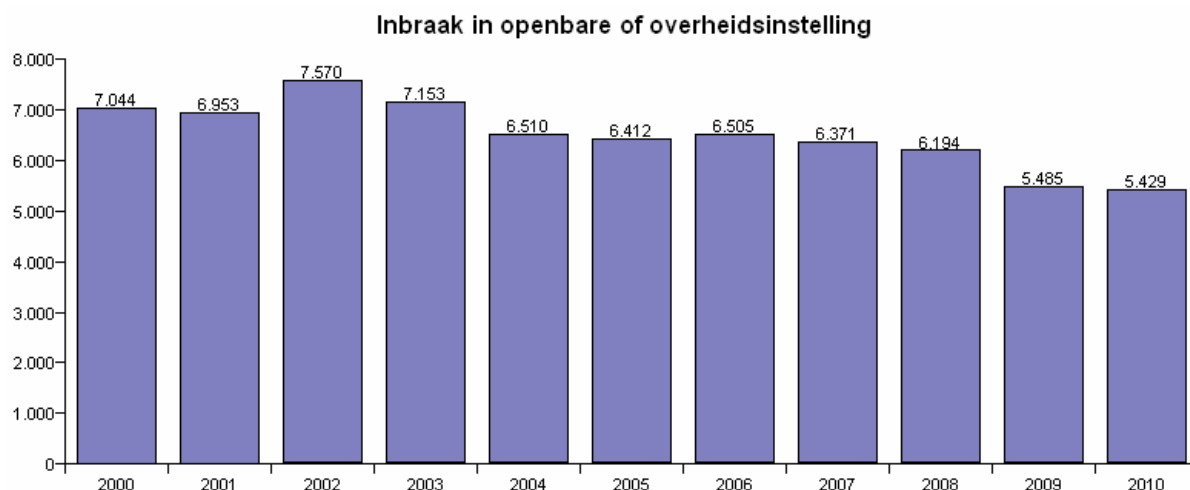
Tabel 7: Inbraak in bedrijf of handelszaak – aantal geregistreerde feiten waarbij een voorwerp (top 5) werd gestolen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
Leeswijzer: in 2010 werden er 6.949 inbraken in bedrijven of handelszaken geregistreerd waarbij geld gestolen werd.

Er wordt vastgesteld dat de inbraak vaak wordt voorafgegaan door een voorverkenning van de daders. De inbraken vinden vaak plaats via het dak, door een muur of middels het kraken van een cilinderslot.²²

²¹ Hierbij dient opgemerkt te worden dat bij eenzelfde inbraak in een bedrijf of handelszaak meerdere voorwerpen gestolen kunnen worden. De aantallen die in deze tabel worden gepresenteerd mogen niet opgeteld worden.

- **Inbraak in openbare of overheidsinstellingen**

In het kader van de inbraken bespreken we tot slot nog even kort de inbraken in openbare of overheidsinstellingen. Dit zijn inbraken in ziekenhuizen, scholen, gemeentehuizen... Op het grondgebied van België werden sinds het begin van onze tellingen nooit minder van dergelijke inbraken geregistreerd. Ten opzichte van 2000 bedraagt de daling nagenoeg 23%. Ten aanzien van het voorgaande jaar noteren we momenteel een status-quo.

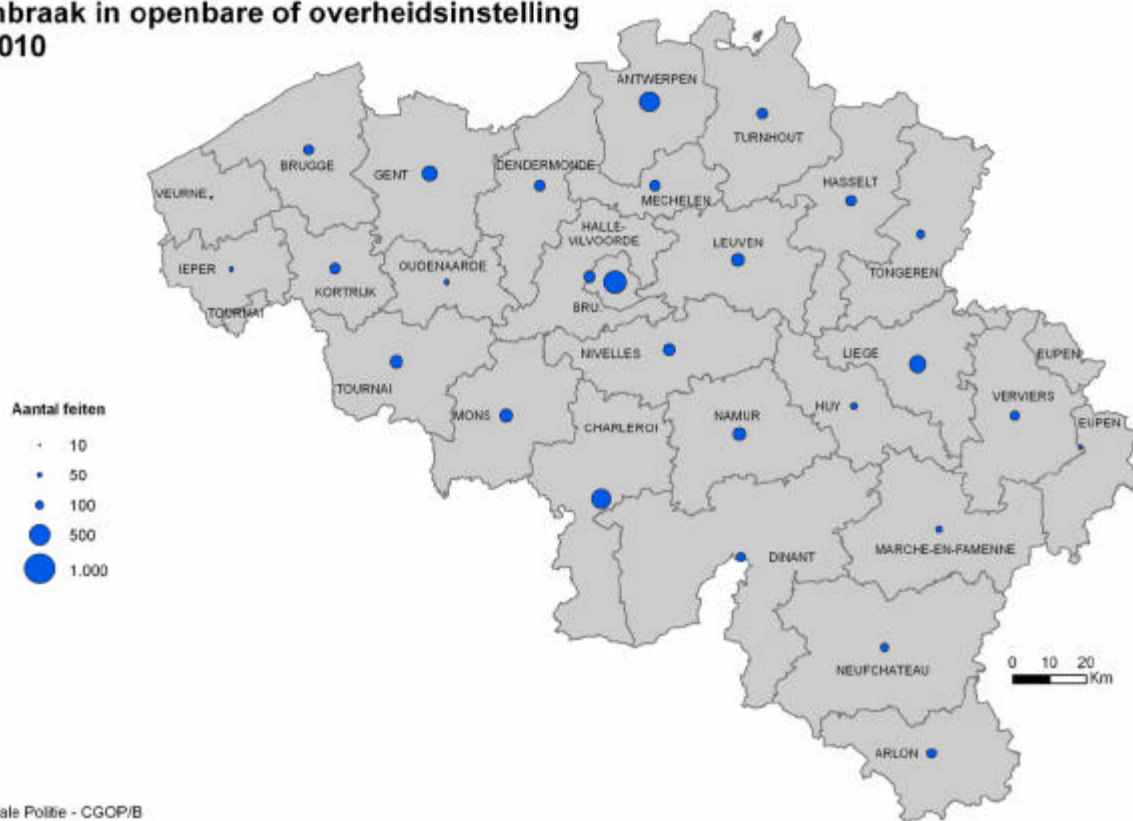

Grafiek 18: Inbraak in openbare of overheidsinstelling – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

De dieven gaan bij dit type van inbraken vooral op zoek naar geld en computermateriaal.

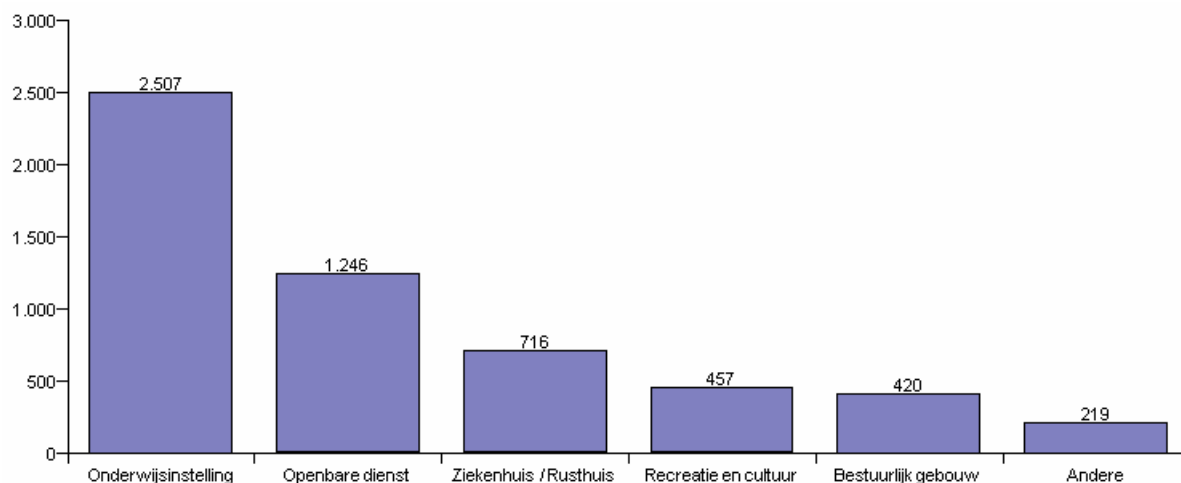
Uit de kaart op de volgende pagina kunnen we aflezen dat het zwaartepunt van deze problematiek gelegen is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en in de gerechtelijke arrondissementen Antwerpen, Charleroi, Luik en Gent. We dienen hierbij nogmaals te benadrukken dat het gaat om het aantal geregistreerde inbreuken.

Inbraak in openbare of overheidsinstelling 2010

Kaart 4: Inbraak in openbare of overheidsinstellingen – aantal geregistreerde feiten op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010

Zoals blijkt uit onderstaande tabel²³ zijn scholen de meest geviseerde gebouwen in het kader van inbraken in openbare of overheidsinstellingen.

Grafiek 19: Inbraak in openbare of overheidsinstelling – verdeling van de geregistreerde feiten naargelang het type gebouw op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Leeswijzer: in 2010 werden er 2.507 inbraken geregistreerd in onderwijsinstellingen.

²³ Er dient opgemerkt te worden dat voor elk afzonderlijk feit meerdere bestemmingen plaats kunnen worden geregistreerd. In deze tabel wordt rekening gehouden met alle pleegplaatsen die aan een bepaald feit zijn gekoppeld. De aantallen die gepresenteerd worden in deze tabel mogen niet opgeteld worden.

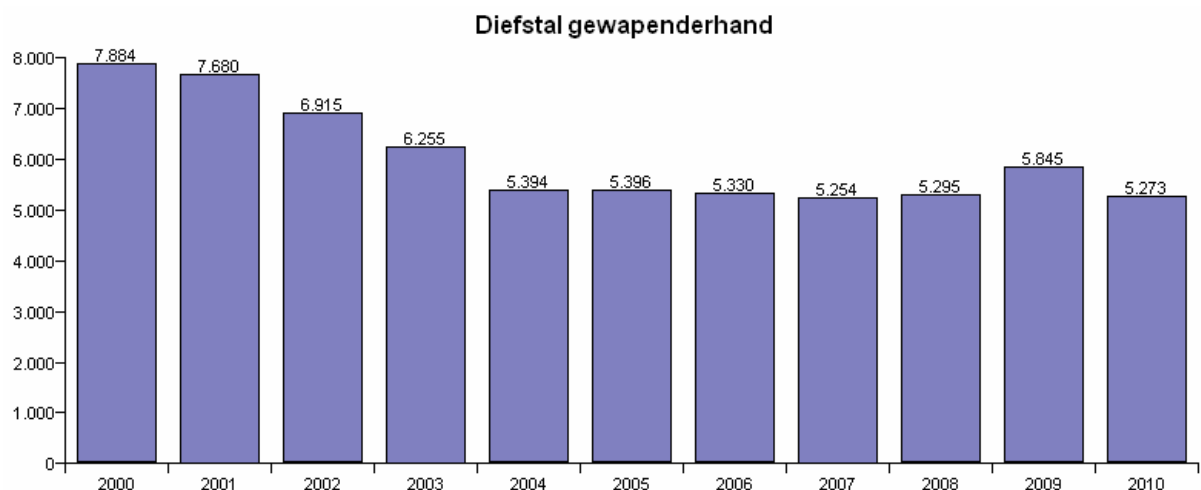
1.1.3. Diefstal met geweld (met/zonder wapen)

Wat betreft de diefstallen die werden gepleegd met geweld wordt een onderscheid gemaakt tussen 'diefstal gewapenderhand' (waarbij de daders wapens gebruikt hebben, dit kunnen zowel vuurwapens als blanke wapens zijn) en 'diefstal met geweld zonder wapen'. In 2010 werden in België 23.282 diefstallen met geweld gepleegd, in meer dan 22% van de gevallen betrof het een diefstal gewapenderhand.

Met 'geweld' wordt bedoeld dat de dader geweld of bedreiging heeft gebruikt. 'Geweld' zijn daden van fysieke dwang gepleegd op personen.²⁴ Het ingooien van een ruit bijvoorbeeld wordt dus niet begrepen als zijnde geweld. 'Bedreiging' zijn alle middelen van morele dwang door het verwekken van vrees voor een dreigend kwaad.

Met 'wapen' wordt bedoeld 'alle toestellen, werktuigen, gereedschappen of andere snijdende, stekende of kneuzende voorwerpen die men heeft ter hand genomen om te doden, te verwonden of te slaan, zelfs indien men er geen gebruik van heeft gemaakt'.²⁵

Diefstal gewapenderhand kende, na een vrij stabiele evolutie tussen in de periode 2004-2008, opnieuw een heropleving in 2009 met een stijging van meer dan 10%. Deze plotse heropleving werd in 2010 onmiddellijk teniet gedaan zodat het aantal registraties dienaangaande zich weer op haar 'normale' niveau bevindt. Over het geheel van de beschouwde periode daalde het aantal registraties inzake diefstal gewapenderhand met meer dan 33%.

Grafiek 20: Diefstal gewapenderhand – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Het afgelopen decennium werden structurele maatregelen genomen door enkele beroepsgroepen die te lijden hadden onder deze problematiek, om zo hun kwetsbaarheid te verminderen. Enkele voorbeelden hiervan zijn:²⁶

- De grondige hervorming van de betaling van de pensioenen aan huis, wat een invloed had op het aantal overvallen op postbodes.
- De politie-escortes van geldtransporten.

24 SWB art.483

25 SWB art. 135

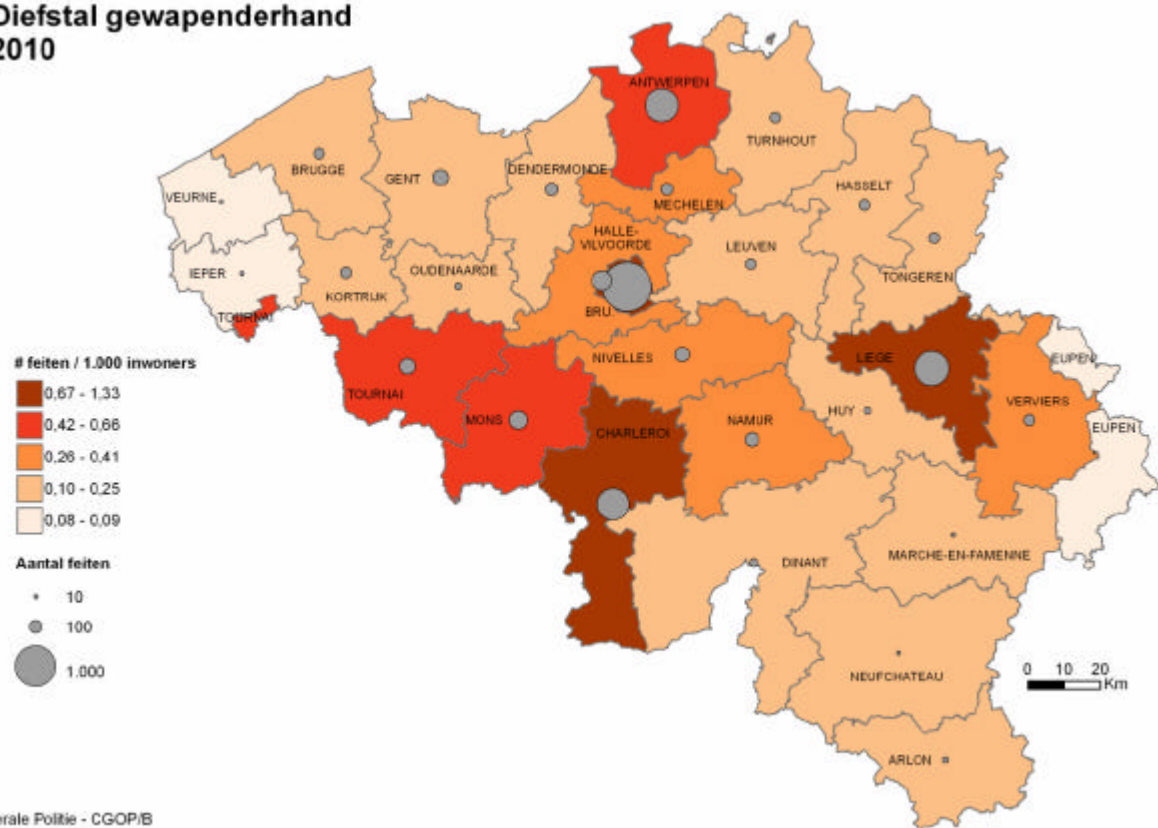
26 Bron: Federale Gerechtelijke Politie – Dienst Diefstallen Gewapenderhand

- De banksector nam, via een federale samenwerking met de ordediensten, maatregelen op het gebied van versterking van hun infrastructuur alsook op het gebied van de sensibilisering van haar personeel om gepast te kunnen reageren op de werkwijze van deze criminelen.
- De ziekenfondsen hebben ervoor gekozen niet langer meer geld in de kassa's van hun bureaus te bewaren.

Geld en GSM's zijn de meest geviseerde objecten bij diefstal gewapenderhand en diefstal met geweld zonder wapen. Bij respectievelijk 2.710 (51,39%) en 7.172 (30,8%) feiten dienaangaande werd er geld gestolen.

Wat de geografische spreiding van diefstal gewapenderhand betreft zien we dat het zwaartepunt van de inbreuken gelegen is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waar 1,33 feiten werden geregistreerd per 1.000 inwoners. Dat is meer dan dubbel zoveel als in Wallonië (0,61 feiten per 1.000 inwoners), waar met name de gerechtelijke arrondissementen Luik (1,12) en Charleroi (1,07) hoog scores, en zelfs vijf maal zoveel als in Vlaanderen (0,27 feiten per 1.000 inwoners) waar de meeste registraties zich situeren in de arrondissementen Antwerpen (0,66) en Halle-Vilvoorde (0,37).

Diefstal gewapenderhand 2010

Federale Politie - CGOP/B
Jaarrapport 2010
Afsluiting databank : 22/04/2011

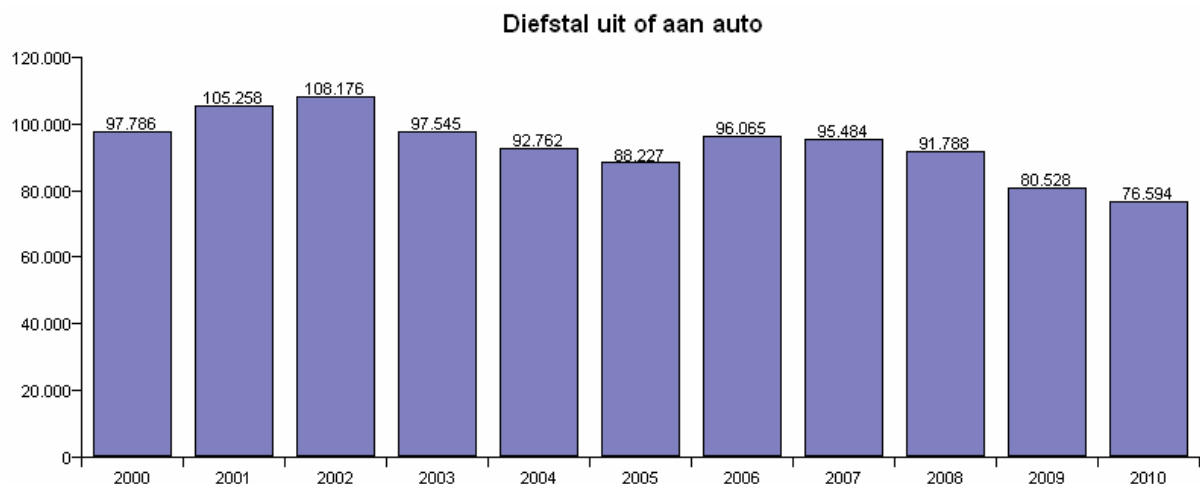
Kaart 5: Diefstal gewapenderhand – aantal geregistreerde feiten per 1.000 inwoners op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010

1.1.4. Diefstal uit auto

Wat betreft de diefstallen uit auto's wordt het onderscheid gemaakt tussen twee vormen, zijnde een algemene vorm die alle feiten omvat (diefstal uit of aan een auto) en een meer specifieke die enkel de sacjackings betreft. Bij een sacjacking uit een auto worden een handtas of een ander voorwerp uit een auto gestolen terwijl de bestuurder of passagier in die auto zitten, vaak gebeurt dit aan verkeerslichten wanneer de auto stilstaat.

- **Diefstal uit of aan auto**

Diefstal uit of aan een auto is een van de meest geregistreerde criminaliteitsvormen met bijna 110.000 registraties in 2002. Sinds 2006 vertoont dit fenomeen echter een continue dalende tendens met nog 76.594 registraties in 2010. Over het geheel van de beschouwde periode bedraagt de daling bijna 22%, ten opzichte van het topjaar in 2002 maar liefst 29,2%.

Grafiek 21: Diefstal uit of aan auto – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Uit de Veiligheidsmonitor 2008-2009 blijkt dat er in slechts 58,22% van de gevallen aangifte wordt gedaan van een diefstal uit een auto.

Uit de top vijf van de meest gestolen voorwerpen²⁷ (op basis van het aantal feiten) blijkt momenteel duidelijk dat in het bijzonder GPS-toestellen erg geliefd zijn bij dieven. Vroeger waren dieven vooral gefocust op autoradio's maar door de integratie ervan in de auto zelf, is dit aandeel sterk afgenomen (waarschijnlijk zal het de GPS-toestellen ook zo vergaan). De overige voorwerpen zijn allemaal gerelateerd aan gestolen portefeuilles. Mogelijk worden al die zaken apart geregistreerd bij de aangifte van het feit.

²⁷ Hierbij dient opgemerkt te worden dat bij eenzelfde diefstal aan of uit een auto meerdere voorwerpen gestolen kunnen worden. De aantallen die in deze tabel worden gepresenteerd mogen dus niet opgeteld worden.

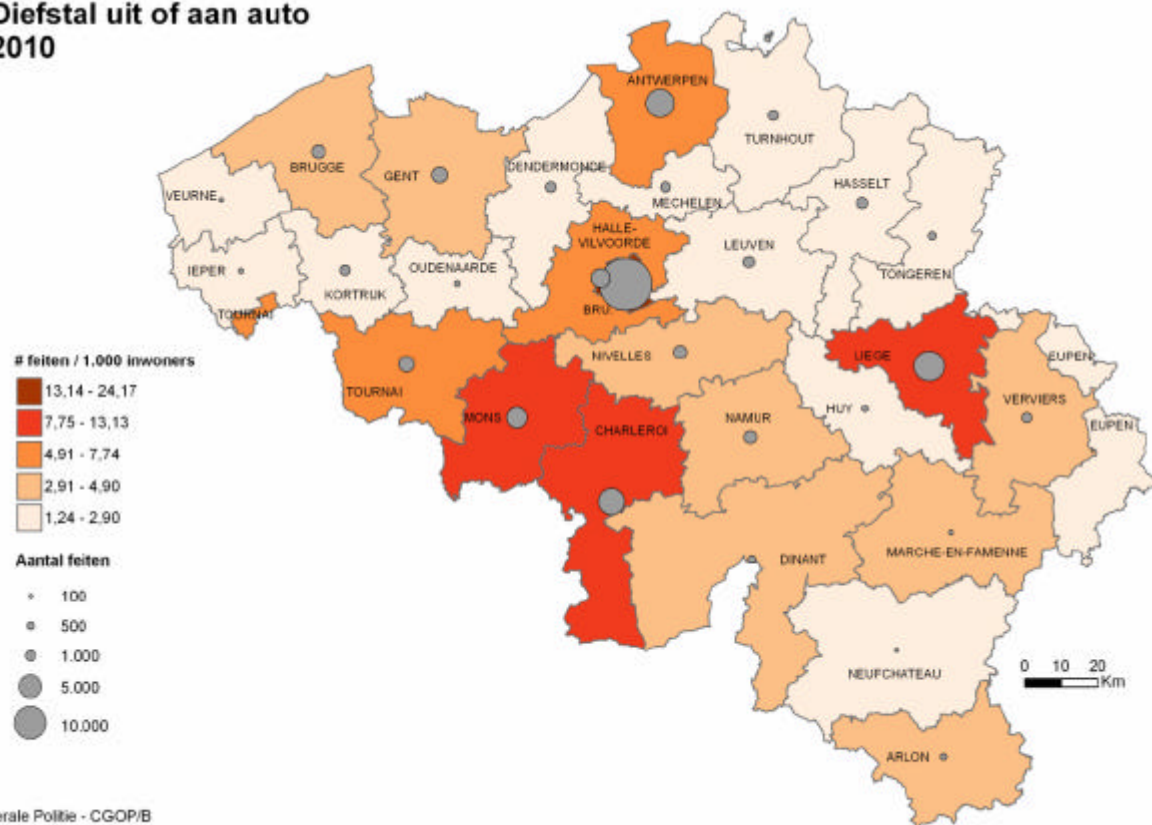
	2010
1. GPS	13.247
2. identiteitskaart / paspoort	9.198
3. geld	8.736
4. bankkaart / kredietkaart	8.350
5. rijbewijs	8.335

Tabel 8: Diefstal uit of aan auto – aantal geregistreerde feiten waarbij een voorwerp (top 5) werd gestolen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Leeswijzer: in 2010 werden er 13.247 feiten inzake diefstal uit of aan een auto geregistreerd waarbij een GPS gestolen werd.

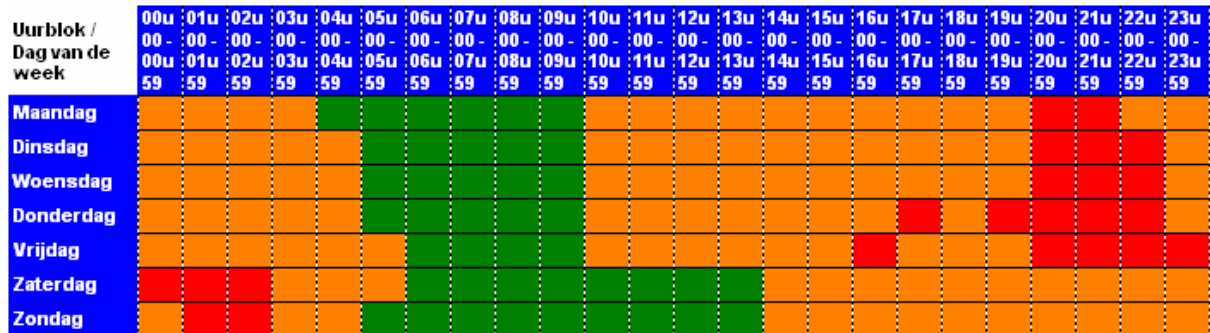
Uit de geografische spreiding van het aantal registraties inzake diefstallen uit of aan een auto, zichtbaar op onderstaande kaart, kunnen we concluderen dat het gerechtelijke arrondissement Brussel-19, zowel in absolute cijfers als relatief gezien, met grote voorsprong koploper is wat betreft het aantal diefstallen uit of aan een auto. Per 1.000 inwoners werden er immers 24,17 feiten geregistreerd, bijna dubbel zoveel dan de tweede in deze rangorde zijnde Luik (13,13). De top drie wordt vervolledigd door Charleroi (12,0). In Vlaanderen werden de meeste feiten gepleegd in het arrondissement Antwerpen (7,74) dat hiermee op de vijfde plaats komt. In Eupen werden er, met 1,24 registraties op 1.000 inwoners, relatief gezien het minst aantal diefstallen uit of aan een auto gepleegd. In Vlaanderen wordt deze plaats bekleed door Dendermonde (1,65).

Diefstal uit of aan auto 2010

Kaart 6: Diefstal uit of aan auto – aantal geregistreerde feiten per 1.000 inwoners op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010

Wanneer we tenslotte gaan kijken naar de proportionele tijdsverdeling van de diefstallen uit of aan auto's zien we dat het zwaartepunt van dergelijke inbreuken gelegen is tijdens de avond tussen 20u00 en 22u59. De periode tussen 06u00 en 09u59 draagt, doorheen de volledige week, een laag risico met zich mee. We kunnen veronderstellen dat de daders van dergelijke feiten niet van het type zijn dat vroeg uit de veren is.

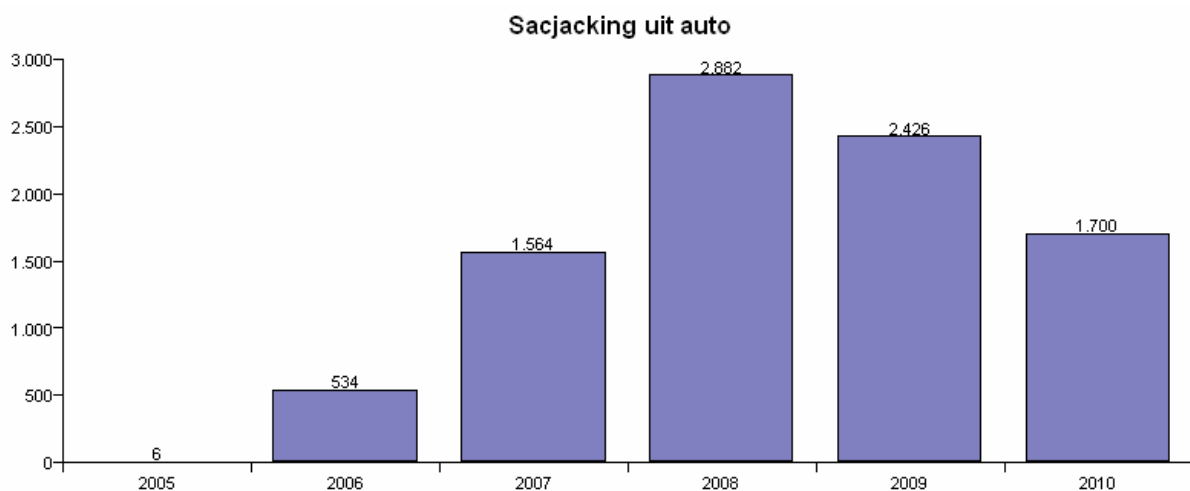

	geen feiten
	Zeer laag risico
	Laag risico
	Gemiddeld risico
	Hoog risico
	Zeer hoogrisico

Grafiek 22: Diefstal uit of aan een auto – proportionele tijdsverdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

- **Sacjacking uit auto**

Sacjacking uit auto is een relatief recent afgebakend fenomeen en kende een piek in 2008 met 2.882 registraties. In 2010 is dit aantal teruggebracht tot 1.700 registraties, een daling van meer dan 41% ten opzichte van 2008. Wanneer we naar de geografische spreiding kijken stellen we vast dat het een typisch Brussels fenomeen betreft met een percentueel aandeel van bijna 93% op het geheel van de geregistreerde feiten dienaangaande.

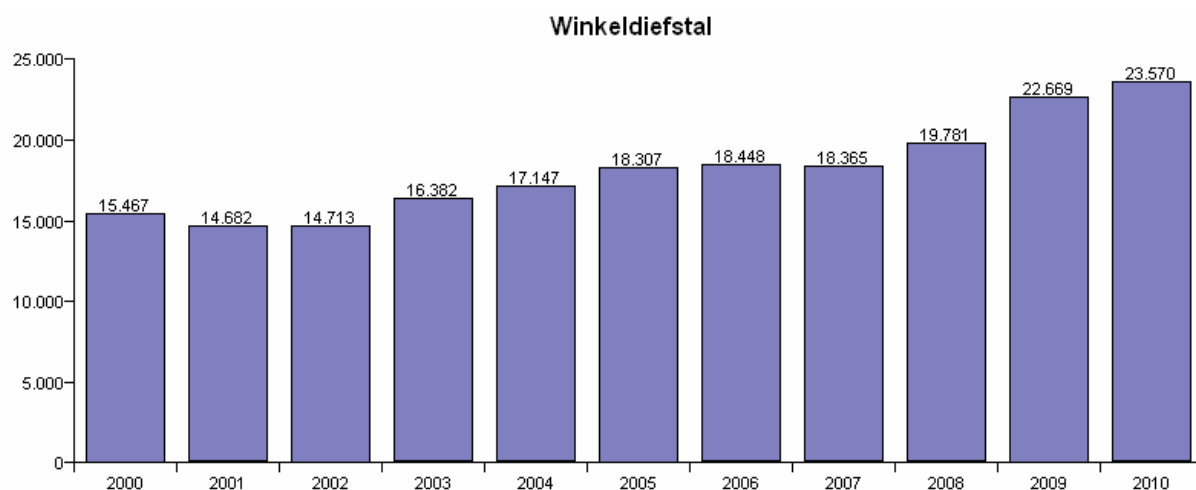

Grafiek 23: Sacjacking uit auto – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

1.1.5. Winkeldiefstal

In 2010 werden er in België 23.570 winkeldiefstallen geregistreerd. Dit zijn diefstallen in of aan een winkel, tijdens de openingsuren, van goederen die door die winkel te koop worden aangeboden, door personen die aanzien worden als klanten.

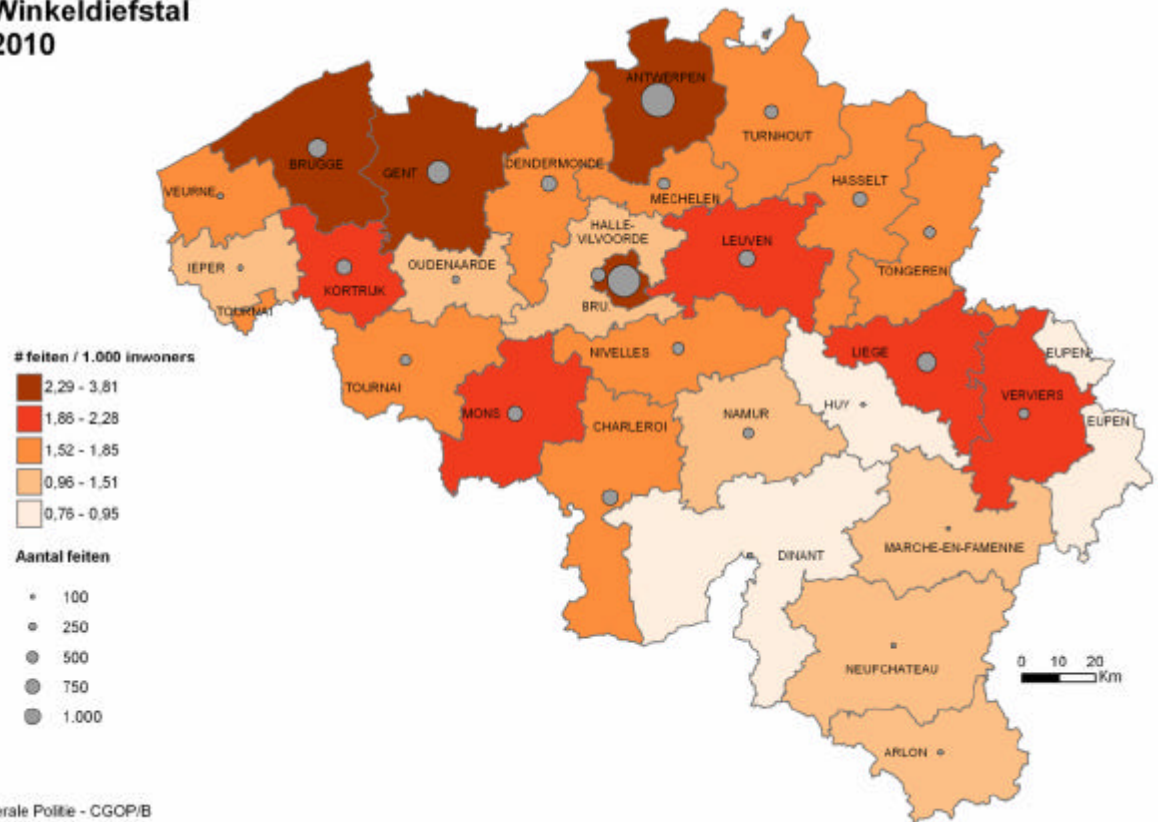
Na een relatief stabiele evolutie tijdens de periode 2005-2007, zien we vanaf 2008 jaar na jaar grote sprongen wat betreft het aantal registraties. Ten aanzien van 2007 bedraagt de stijging momenteel meer dan 28%, ten aanzien van het begin van het vorige decennium maar liefst 52%.

Grafiek 24: Winkeldiefstal – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Het geografisch zwaartepunt van dit misdrijf is gelegen in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, waar 3,81 inbreuken werden geregistreerd per 1.000 inwoners, op de tweede en derde plaats gevolgd door respectievelijk de arrondissementen Brussel-19 (3,13) en Gent (2,91). Het eerste Waalse arrondissement dat we in deze rangorde tegenkomen is Luik (2,28). In Vlaanderen worden relatief gezien het minst winkeldiefstallen geregistreerd in de gerechtelijke arrondissementen Ieper (1,19) en Oudenaarde (1,42), in Wallonië wordt deze plaats bekleed door Eupen (0,76) en Huy (0,91).

Winkeldiefstal 2010

Kaart 7: Winkeldiefstal – aantal geregistreerde feiten per 1.000 inwoners op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010

Wat de gestolen voorwerpen²⁸ (op basis van het aantal feiten) betreft kunnen we uit onderstaande tabel concluderen dat winkeldieven het vooral gemunt hebben op kleding en voeding.

	2010
1. kleding	6.598
2. voeding	5.532
3. parfum /schoonheidsproduct	2.424
4. multimedia	1.850
5. tabak	1.843

Tabel 9: Winkeldiefstal – aantal geregistreerde feiten waarbij een voorwerp (top 5) werd gestolen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

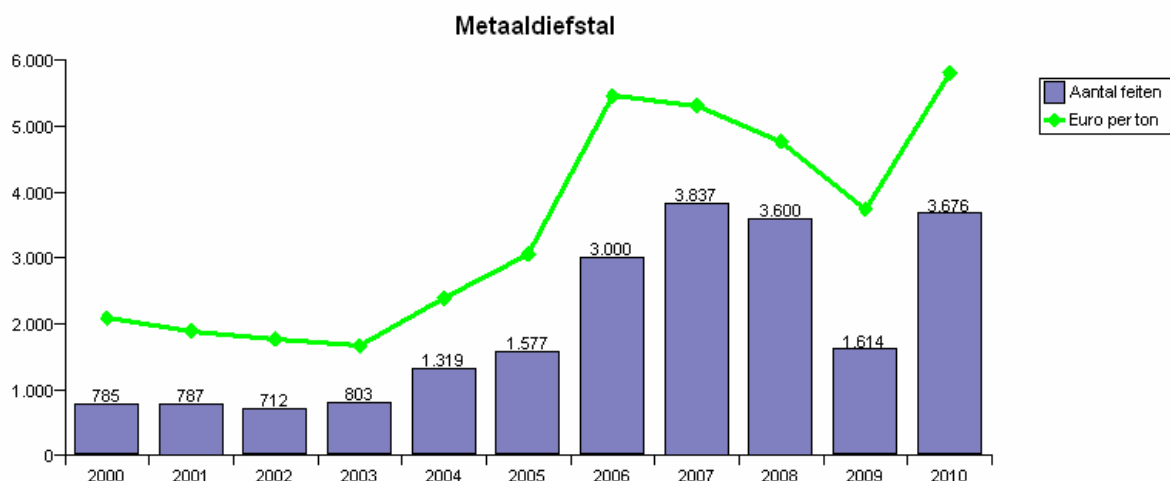
Leeswijzer: in 2010 werden er 6.598 winkeldiefstallen geregistreerd waarbij kleding gestolen werd.

Opmerkelijk is dat veel handelaars geen aangifte meer doen van winkeldiefstal bij de politiediensten, onder meer omdat ze het gevoel hebben dat justitie er toch niets mee aanvangt, maar ook omdat het hen tijd (en dus geld) kost, een rationele afweging dus van de homo economicus. Het project "police-on-web" wil aan deze laatste bedenking tegemoet komen.

²⁸ Hierbij dient opgemerkt te worden dat bij eenzelfde winkeldiefstal meerdere voorwerpen gestolen kunnen worden. De aantallen die in deze tabel worden gepresenteerd mogen dus niet opgeteld worden.

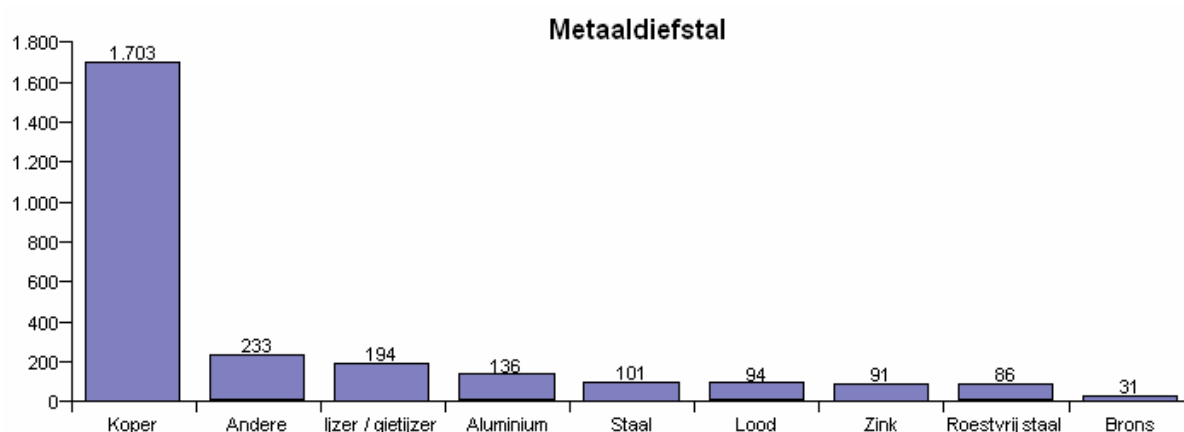
1.1.6. Metaaldiefstal

Dit is een diefstal van voorwerpen die uit een bepaald metaal bestaan of waarin metaal verwerkt is. Het doel van de diefstal is niet het voorwerp op zich, maar wel het betrokken metaal dat men tracht te verkopen om alzo via een omweg aan geld te geraken. De metalen worden meestal geheeld via schroothandelaars in België of in de buurlanden.²⁹ In 2010 werden er in België in totaal 3.676 metaaldiefstallen geregistreerd. De sterke daling van metaaldiefstallen in 2009 is, zoals blijkt uit onderstaande grafiek, onder meer te verklaren door een instorting van de koperprijs.³⁰ De verplichting voor schroothandelaars te registreren wie hun leveranciers zijn heeft de sterke toename in 2010, veroorzaakt door een stijging van de koperprijs, niet kunnen voorkomen.

Grafiek 25: Metaaldiefstal – evolutie van het geregistreerde feiten ten aanzien van de evolutie van de prijs van het koper op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Zoals blijkt uit onderstaande grafiek³¹ is koper met voorsprong het meest geliefde metaal gevolgd door ijzer/gietijzer en aluminium op plaatsen twee en drie. Bij meer dan 63% van de feiten inzake metaaldiefstal werd er koper gestolen. In de klasse 'Andere' zitten onder meer nikkel, tin, zilver en goud.

Grafiek 26: Metaaldiefstal – verdeling van de geregistreerde feiten naargelang het soort van metaal op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Leeswijzer: in 2010 werden er 1.703 metaaldiefstallen geregistreerd waarbij koper gestolen werd.

²⁹ Bron: Federale Gerechtelijke Politie – Dienst Georganiseerde diefstallen – Kunst en Antiek

³⁰ In de grafiek betreft het de gemiddelde jaarprijs van het elektrolytisch koper uitgedrukt in euro/ton – Bron: Agoria

³¹ Hierbij dient opgemerkt te worden dat bij eenzelfde metaaldiefstal meerdere soorten metaal gestolen kunnen worden. De aantallen die in deze tabel worden gepresenteerd mogen dus niet opgeteld worden.

Grootste slachtoffer van metaaldiefstallen zijn de spoorwegen, welke over grote afgelegen opslagterreinen beschikken die moeilijk te controleren zijn. Onderstaande tabel³² geeft de 10 meest getroffen types van plaatsen.

Top 10 Bestemming pleegplaats	2010
1. Spoorweg /spoorwegstation	721
2. Bouwwerf	467
3. Openbare weg	326
4. Werf	252
5. Fabriek	174
6. Huis /villa	170
7. Industriezone	133
8. Containerpark	128
9. Oprit /erf	111
10. Opslagplaats /bewaarplaats	50

Tabel 10: Metaaldiefstal – top 10 van de meest getroffen plaatsen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Leeswijzer: in 2010 vonden er in België 174 metaaldiefstallen plaats in fabrieken.

1.2. Geweld tegen eigendom

In 2010 werden er in België 120.239 feiten geregistreerd inzake geweld tegen eigendom. Met een aandeel van bijna 12% vormt deze hoofdrubriek daarmee de tweede grootste groep binnen de criminaliteitsstatistieken. Per 1.000 inwoners werden er in België meer dan 11 feiten van geweld tegen eigendom gepleegd, wat overeen komt met 329 feiten per dag.

	2010	Percentage
Vandalisme	98.163	81,64 %
Vernieling, onbruikbaarmaking, beschadiging	11.106	9,24 %
Brandstichting en vernieling door ontploffing	10.970	9,12 %
Totaal:	120.239	100,00 %

Tabel 11: Geweld tegen eigendom – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst in klassen, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Het vandalisme neemt met meer dan 81% van de feiten het leeuwendeel voor z'n rekening binnen deze hoofdrubriek en wordt gedefinieerd als het opzettelijk vernielen, onbruikbaar maken of beschadigen van andermans goederen (private of collectieve), zonder dat de vernierder het oogmerk heeft er een materieel voordeel uit te halen (irrationeel, zinloos). Vandalisme kan gebeuren zowel op roerende goederen (bv. voertuigen) als op onroerende goederen (bv. graffiti op gebouwen). Vandalisme komt echter niet als dusdanig voor in het Strafwetboek.

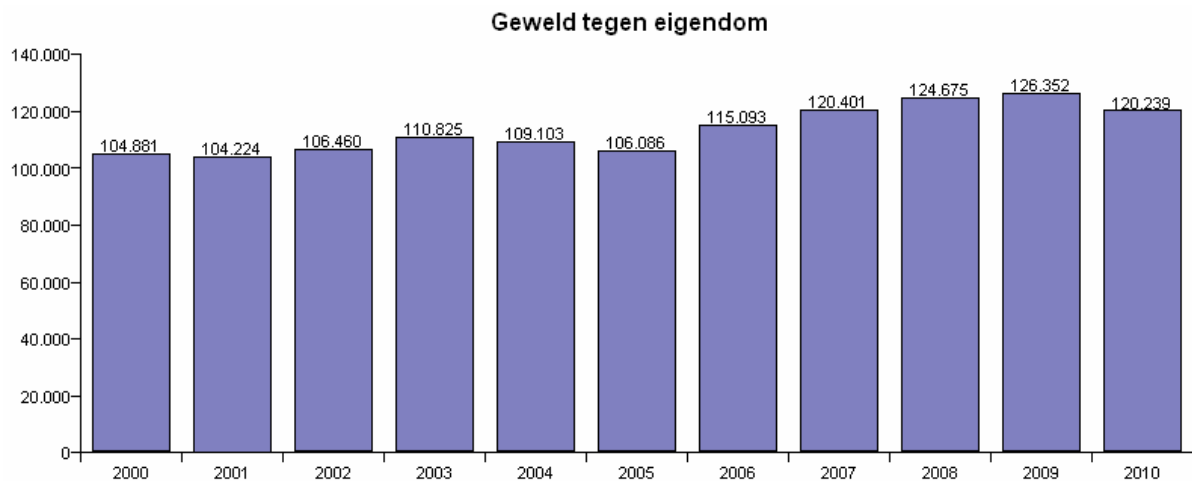
Het subtiele verschil met vernieling, onbruikbaarmaking en beschadiging is gelegen in de zin die aan een dergelijk feit wordt gegeven. Wanneer een feit totaal zinloos is en de persoon handelt zonder de intentie

³² Er dient opgemerkt te worden dat voor elk afzonderlijk feit meerdere bestemmingen plaats kunnen worden geregistreerd. In deze tabel wordt rekening gehouden met alle pleegplaatsen die aan een bepaald feit zijn gekoppeld. De aantallen die gepresenteerd worden in deze tabel mogen niet opgeteld worden.

enig materieel voordeel te verwerven spreekt men van vandalisme. Wanneer men echter middels de daad enig gewin nastreeft, spreekt men van vernieling. Hierbij dient opgemerkt te worden dat onopzettelijke feiten inzake vernieling niet strafbaar zijn.

Brandstichting tenslotte betreft de situatie waarbij goederen door vuur beschadigd of vernietigd worden. Dit omvat ook de vernieling door ontploffing. Dit kan zowel opzettelijk als onopzettelijk gebeuren.

De globale categorie 'Geweld tegen eigendom' kent, zoals blijkt uit onderstaande grafiek, een duidelijke stijging ten opzichte van het begin van het vorige decennium (+14,64%). Het hoogtepunt werd bereikt in 2009 met meer dan 126.000 registraties. Ten aanzien van dit piekjaar noteren we in 2010 echter opnieuw een daling met bijna 5%.

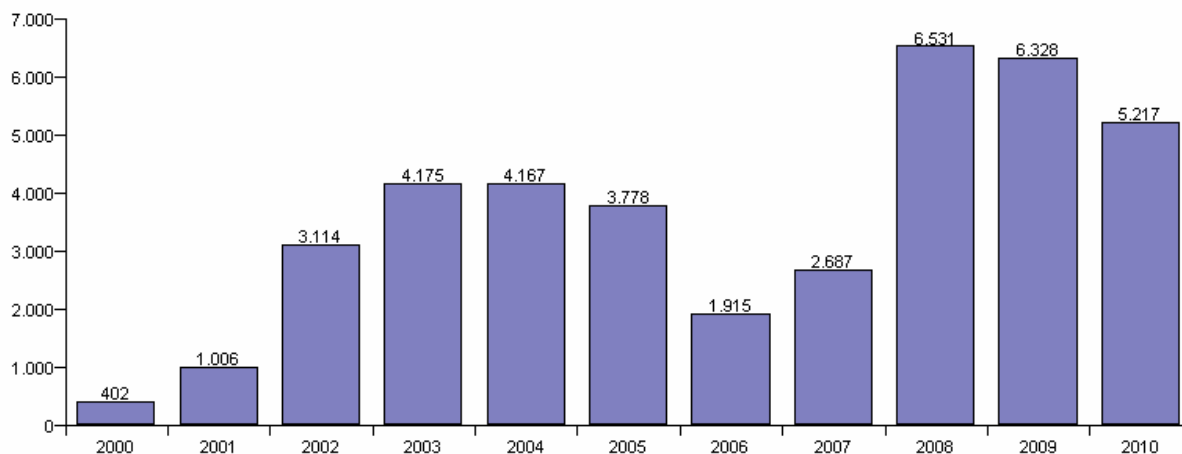

Grafiek 27: Geweld tegen eigendom – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Wat betreft het geweld tegen eigendom zouden we er graag één specifiek deelfenomeen willen uitlichten omdat dit duidelijk het effect van de wetgeving op de criminaliteitsstatistiek illustreert. Graffiti werd aanvankelijk strafbaar gesteld mits de "Besluitwet van 29 december 1945 houdende het verbod tot het aanbrengen van opschriften op den openbaren weg". Deze besluitwet werd echter afgeschaft door de GAS-wet³³ die ingang vond op 1 april 2005. Door de Wet van 25 januari 2007 werd graffiti echter opnieuw ingeschreven in het Strafwetboek (inwerkingtreding: 2 maart 2007). Pas eind 2007 werden de nieuwe corresponderende misdrijfcodes actief op basis waarvan de politiediensten desbetreffende feiten kunnen registreren. Een onderbreking in de cijfers over de jaren heen zal dus merkbaar zijn zoals blijkt uit de grafiek op de volgende pagina.

33 Gemeentelijke Administratieve Sancties.

Graffiti

Grafiek 28: Graffiti – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

1.3. Misdrijven tegen de lichamelijke integriteit

De misdrijven tegen de lichamelijke integriteit³⁴ vormen met een aandeel van meer dan 9% in 2010 de derde groep binnen de criminaliteitsstatistieken. Dagelijks worden er in België – afgaand op de politiestatistieken - nagenoeg 255 misdrijven tegen de lichamelijke integriteit gepleegd.

	2010	Percentage
Opzettelijke slagen en verwondingen	76.032	81,77 %
Andere	9.682	10,41 %
Aanranding van de eerbaarheid	3.432	3,69 %
Verkrachting	2.911	3,13 %
Moord en doodslag	931	1,00 %
Totaal:	92.988	100,00 %

Tabel 12: Misdrijven tegen de lichamelijke integriteit – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst in klassen, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Deze hoofdcategorie bevat persoonsdelicten en kan uitgesplitst worden in een fysieke (opzettelijke slagen en verwondingen, doodslag...) en een seksuele (verkrachting, aanranding van de eerbaarheid...) component.

- **Fysieke misdrijven tegen de lichamelijke integriteit**

De opzettelijke slagen en verwondingen³⁵ vormen de grootste groep binnen de fysieke component en vertegenwoordigt meer dan 80% van de feiten binnen het geheel van de misdrijven tegen de lichamelijke integriteit.

³⁴ In de klasse 'Andere' zitten onder meer feiten inzake schuldig verzuim en onopzettelijke misdrijven tegen de lichamelijke integriteit.

³⁵ SWB art.398

Een 'slag' is een stoot of schok (bv. iemand tegen de grond duwen), een 'wonde' is er vanaf dat er een letsel, extern of intern, is (bv. een bloedingstorting of een snee). De slagen of verwondingen moeten opzettelijk zijn toegebracht aan een andere persoon, ze moeten dus met andere woorden wetens en willens zijn gepleegd.

Zoals blijkt uit onderstaande tabel kunnen opzettelijke slagen en verwondingen plaatsvinden zowel binnen als buiten de familie.

	2010	Percentage
Opz. slagen en verwondingen buitenfamilie	51.550	67,80 %
Opz. slagen en verwondingen binnenfamilie	24.482	32,20 %
Totaal:	76.032	100,00 %

Tabel 13: Opzettelijke slagen en verwondingen – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst naargelang al dan niet gepleegd in familiaal verband, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

De feiten die werden gepleegd in familiaal verband betreffen vaak partnergeweld. De basis voor de rapportage met betrekking tot intrafamiliaal geweld (IFG) wordt gelegd in de gemeenschappelijke omzendbrieven³⁶ van het College van Procureurs-generaal en de toenmalige minister van justitie, die dit fenomeen als prioritair bestempelt en een goede registratie dienaangaande vraagt. Binnen deze omzendbrieven wordt intrafamiliaal geweld gedefinieerd als 'iedere vorm van fysiek, seksueel, psychisch of economisch geweld tussen leden van eenzelfde familie, ongeacht hun leeftijd'. Wat die familieband betreft wordt er zowel binnen de omzendbrieven als binnen de criminaliteitsstatistieken een onderscheid gemaakt tussen intrafamiliaal geweld binnen het koppel, tegen afstammelingen en tegen andere leden. In het kader van de fysieke component van de misdrijven tegen de lichamelijke integriteit beperken we onze bespreking tot de meest voorkomende vorm van fysiek intrafamiliaal geweld, met name deze binnen het koppel.

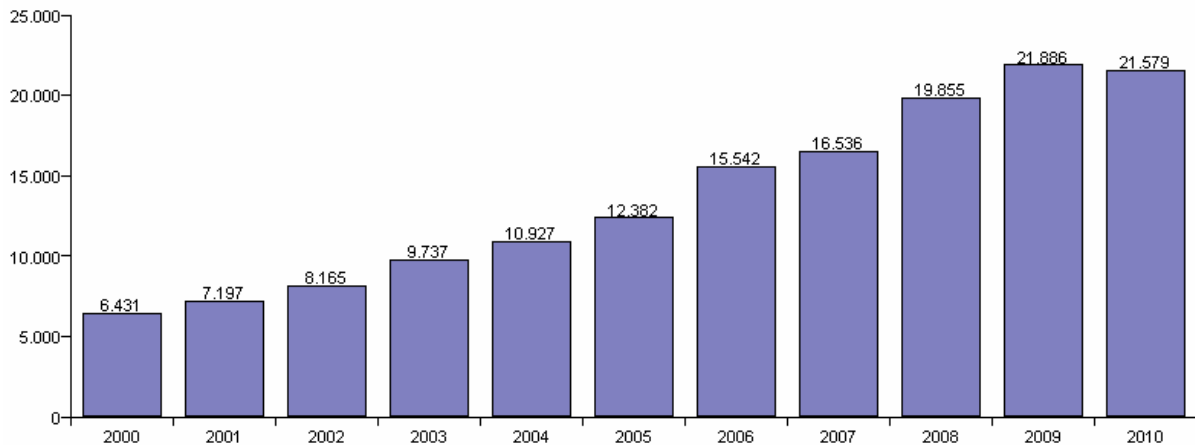
Fysisch intrafamiliaal geweld binnen het koppel³⁷ betreft iedere vorm van fysiek geweld (slagen en verwondingen, doodslag, vergiftiging van voedingswaren,...) binnen het koppel (zowel partner als ex-partner, zowel gehuwd als ongehuwd,...).

Na een jarenlange durende stijgende evolutie manifesteert zich in 2010 voor het eerst een lichte daling, met name -1,4% ten opzichte van 2009. Gezien het geladen karakter van dergelijke feiten vindt de aangifte vaak pas jaren na de eigenlijke inbreuk plaats. We moeten er ons dus voor behoeden de momenteel vastgestelde daling met ongenueanceerde euforie te onthalen. Over het geheel van de beschouwde periode zien we echter een toename van het aantal registraties met meer dan 235%. Mogelijk is dit te wijten aan een groeiend bewustzijn dat dergelijke feiten niet thuishoren in een relatie. Ten aanzien van 2006, het jaar waarin de omzendbrieven werd uitgevaardigd, bedraagt de stijging nog steeds 38,84%.

36 COL 3/2006 en COL 4/2006

37 Hoewel intrafamiliaal geweld niet als dusdanig is de Veiligheidsmonitor wordt bevraagd kunnen we in de resultaten ervan wel elementen terugvinden die wijzen op een zeer lage aangiftbereidheid inzake dergelijke feiten. Uit de Veiligheidsmonitor 2008-2009 blijkt immers dat lichamelijk geweld slechts in 32,72% van de gevallen wordt aangegeven, seksuele delicten amper in 7,23% van de gevallen.

IFG: fysisch, binnen het koppel

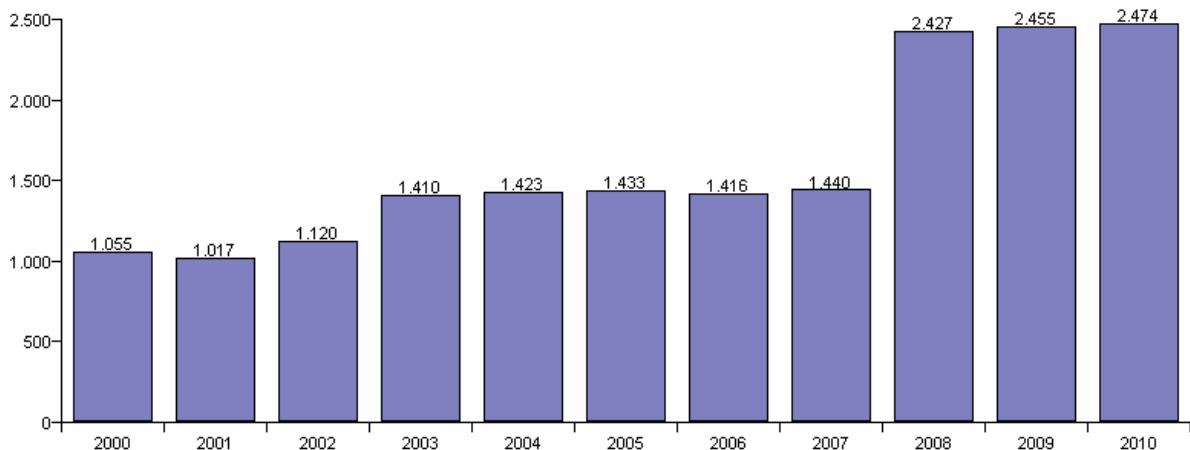

Grafiek 29: Fysisch intrafamiliaal geweld binnen het koppel – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Een tweede fenomeen waarbij duidelijk de invloed van het regelgevend kader zichtbaar is betreft het geweld tegen beroepen van algemeen belang. Dergelijke inbreuken betreffen in hoofdzaak slagen en verwondingen tegen onder meer politieambtenaren, personeel van het openbaar vervoer, postbodes, dokters, leerkrachten en dit telkens tijdens de uitoefening van hun functie.

De invoering van een specifieke strafbaarstelling in het Strafwetboek³⁸ in 2006 en de omzendbrief van het College van Procureurs-generaal van 2006 hebben duidelijk een invloed uitgeoefend op de registratie, zoals duidelijk blijkt uit onderstaande grafiek. Dit sluit vanzelfsprekend niet uit dat ook in realiteit dit fenomeen een toename kent.

Geweld tegen beroepen van algemeen belang

Grafiek 30: Geweld tegen beroepen van algemeen belang – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Moord en doodslag³⁹ vormen de tweede verschijningsvorm van de fysieke component van de misdrijven tegen de lichamelijke integriteit. Van de 931 feiten die dienaangaande werden geregistreerd – zowel de pogingen als de voltooide feiten werden hiervoor in aanmerking genomen - betreft het in bijna 80% een zaak van doodslag. Doodslag is doden met het oogmerk om te doden. Moord is doodslag met

38 De notie 'Opzettelijke slagen en verwondingen tegen beroepen van algemeen belang' (SWB art.410bis) werd op 20 december 2006 toegevoegd aan het Strafwetboek (inwerkingtreding: 22 februari 2007). De nieuwe corresponderende misdrijfcodes op basis waarvan de politiediensten desbetreffende feiten kunnen registreren werden pas eind 2007 actief.

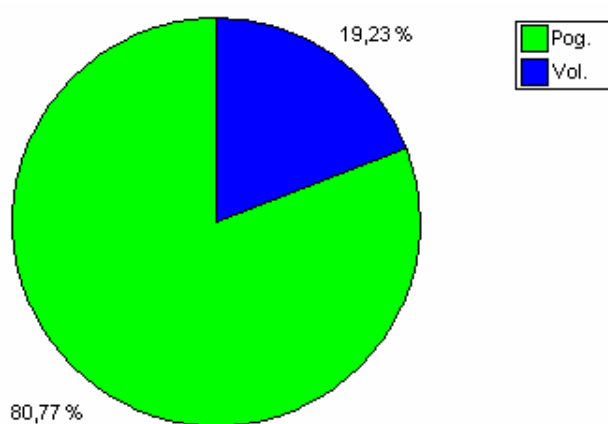
39 SWB art.393

voorbodachten rade. Dit wil zeggen dat de dader op voorhand reeds het plan had opgevat de doodslag te plegen.

	2010	Percentage
Doodslag	728	78,20 %
Moord	203	21,80 %
Totaal:	931	100,00 %

Tabel 14: Moord en doodslag – aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

In deze categorie is het belangrijk de pogingen van de voltooide feiten te onderscheiden. Onderstaande grafiek toont aan dat bij 'Moord en doodslag' het misdrijf in 2010 in meer dan 80% van de gevallen niet voltooid wordt. In 179 van de 931 geregistreerde feiten dienaangaande werd het feit voltooid.

Grafiek 31: Moord en doodslag – percentuele verdeling van het aantal geregistreerde feiten, opgesplitst in functie van het al dan niet voltooid karakter van het feit, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

- **Seksuele misdrijven tegen de lichamelijke integriteit**

Naast de fysieke component kunnen we, wat betreft de misdrijven tegen de lichamelijke integriteit, tevens een seksuele component onderscheiden, bestaande uit verkrachting en aanranding van de eerbaarheid.⁴⁰

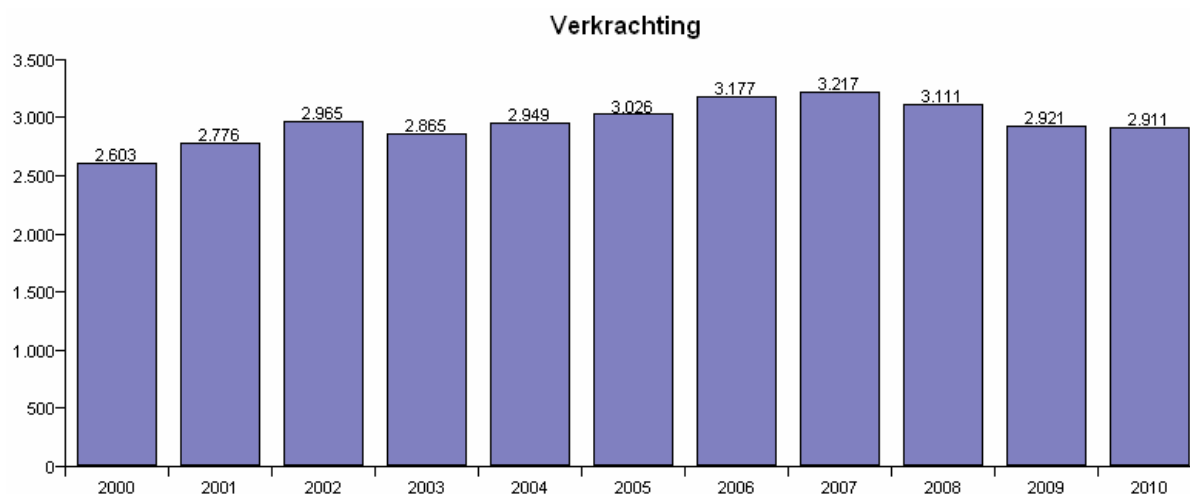
Verkrachting⁴¹ wordt in het strafwetboek gedefinieerd als 'elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt'. Het gaat dus zeker niet alleen over de geslachtsgemeenschap man-vrouw. Ook anale en orale verkrachting is mogelijk. Het middel waarmee de penetratie wordt uitgevoerd kan zeer divers zijn, gaande van de penis tot een gebruiksvoorwerp. Verkrachting kan ook binnen het huwelijk plaatsvinden en de partners kunnen van hetzelfde geslacht zijn. Hoe jonger het minderjarige slachtoffer hoe zwaarder de straffen kunnen zijn. Op te merken valt dat een minderjarige jonger dan 14 jaar wettelijk verondersteld wordt nooit zijn toestemming te kunnen geven voor een seksuele relatie (onweerlegbaar vermoeden van gebrek aan toestemming). Dit zal dus altijd als een verkrachting beschouwd worden.

Niettemin staande het aantal verkrachtingen over het geheel van de beschouwde periode een stijging vertoont van bijna 12%, zien we, sinds het piekjaar 2007, jaar na jaar een daling wat betreft het aantal registraties. Ten aanzien van 2007 noteren we momenteel een daling met 9,51%, ten aanzien van 2009

40 Hierbij dient opgemerkt te worden dat aanranding van de eerbaarheid en verkrachting regelmatig in 1 proces-verbaal voorkomen. In voorkomend geval worden beide feiten geteld.

41 SWB art.375

manifesteert zich nagenoeg een status-quo. In deze optiek dient opgemerkt te worden dat zedenmisdrijven vaak feiten zijn met een zeer hoog 'dark number'-gehalte en waarbij we dus moeten opletten voor het trekken van al te snelle conclusies: mogelijk zijn de slachtoffers in realiteit gewoon minder geneigd geworden om aangifte te doen.

Grafiek 32: Verkrachting – verdeling van de geregisteerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Wat betreft de geregisteerde feiten inzake verkrachting stellen we vast dat, op het moment dat het feit werd gepleegd, ongeveer de helft van de slachtoffers minderjarig was.⁴²

	2010	Percentage	Cumulatief
Slachtoffer <10j	414	14,22 %	14,22 %
Slachtoffer 10j - 14j	377	12,95 %	27,17 %
Slachtoffer 14j - 16j	369	12,68 %	39,85 %
Slachtoffer 16j - 18j	256	8,79 %	48,64 %
Slachtoffer meerderjarig	1.424	48,92 %	97,56 %
Slachtoffer leeftijd onbekend	71	2,44 %	100,00 %
Totaal:	2.911	100,00 %	

Tabel 15: Verkrachting – aantal geregisteerde feiten, opgesplitst naargelang de leeftijd van het slachtoffer, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Aanranding van de eerbaarheid⁴³ wordt beschouwd als een minder ernstig misdrijf dan verkrachting. Onder aanranding van de eerbaarheid wordt een handeling (contact) verstaan die een aanslag vormt op de seksuele integriteit van een persoon, gepleegd op of met behulp van een levende persoon, zonder toestemming van het slachtoffer en gepleegd met de bedoeling de eerbaarheid aan te randen, met uitzondering van verkrachtingen. Een bekend voorbeeld van een aanranding van de eerbaarheid is de betasting. Evenals bij verkrachtingen worden de straffen zwaarder naarmate het minderjarige slachtoffer jonger wordt.

Bijna 60% van de aanrandingen van de eerbaarheid vond plaats zonder het gebruik van geweld of bedreiging.⁴⁴ Desbetreffende feiten werden per definitie gepleegd op een minderjarige. In het

⁴² 'Slachtoffer leeftijd onbekend' wordt veroorzaakt door een misdrijfcode die niet gedetailleerd genoeg is.

⁴³ SWB art.372

⁴⁴ 'Aanranding eerbaarheid niet nader bepaald' wordt veroorzaakt door een misdrijfcode die niet gedetailleerd genoeg is om te kunnen preciseren of de aanranding al dan niet met geweld werd gepleegd.

Strafwetboek bestaat de notie 'aanranding van de eerbaarheid zonder geweld/bedreiging op een meerderjarige' immers niet.

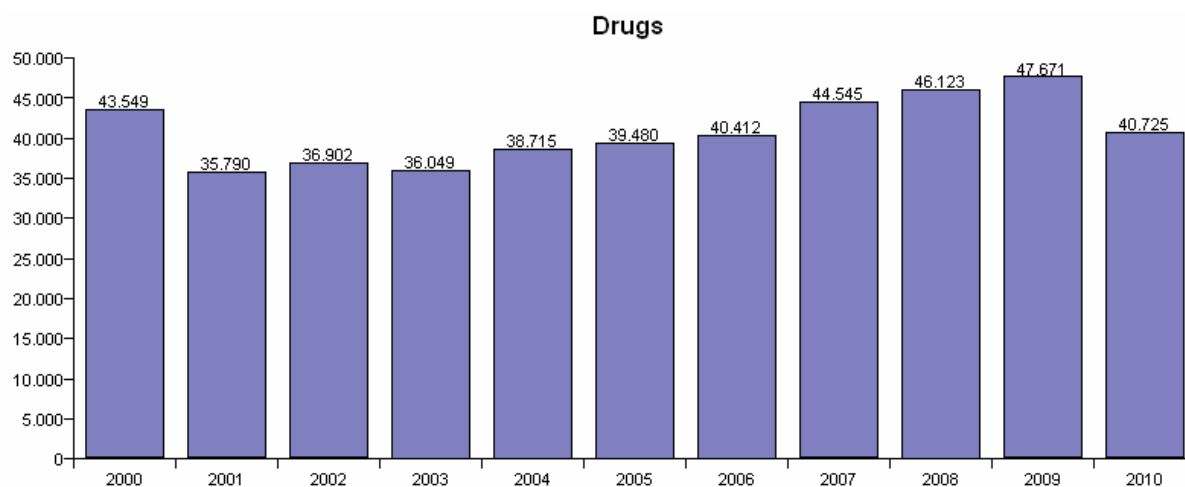
Meer nog dan bij verkrachtingen worden feiten betreffende aanranding van de eerbaarheid gepleegd op minderjarigen. Mogelijks wordt het bij minderjarigen vaker aangegeven dan bij meerderjarigen.

	2010	Percentage	Cumulatief
Slachtoffer <16j	1.742	52,34 %	52,34 %
Slachtoffer 16j- 18j	381	11,45 %	63,79 %
Slachtoffer meerderjarig	773	23,23 %	87,02 %
Slachtoffer leeftijd onbekend	432	12,98 %	100,00 %
Totaal:	3.328	100,00 %	

Tabel 16: Aanranding van de eerbaarheid – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst naargelang de leeftijd van het slachtoffer, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

1.4. Drugs

In 2010 werden er 40.725 drugsfeiten gepleegd. Dit wil zeggen dat er per 1.000 inwoners in België 3,8 drugsinbreuken⁴⁵ worden gepleegd of bijna 112 feiten per dag. Het betreft hier zowel synthetische (bv. XTC) als natuurlijke (bv. cannabis, cocaïne) drugs.

Grafiek 33: Drugs – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Wat betreft de evolutie doorheen de jaren zien we vanaf 2003, met uitzondering van 2010, een continue toename van het aantal feiten. Tussen 2003 en 2009 bedraagt de stijging maar liefst 32%. De plotse daling in 2010, met meer dan 14% ten aanzien van 2009, is echter niet zozeer een daling van het werkelijke voorkomen van drugsinbreuken dan wel van een wijziging in de registratiepraktijk. De misdrijfcode op basis waarvan de politiediensten het individueel druggebruik registreerden, werd immers afgeschaft.⁴⁶ Daar waar vroeger een feit inzake druggebruik zowel als druggebruik én als

⁴⁵ De wettelijke basis is de "Drugswet" van 1921.

⁴⁶ Op diverse niveaus van de strafrechtelijke keten kwam men immers tot de conclusie dat de strafbaarstelling van individueel druggebruik niet expliciet in de Drugwet was opgenomen.

drugbezit werd geregistreerd (het gebruik impliceert immers steeds het bezit), worden dergelijke feiten vanaf heden enkel nog als drugbezit geregistreerd.

Zoals blijkt uit onderstaande tabel vormt het drugbezit, met een aandeel van meer dan 60%, de grootste groep binnen het geheel van de druginbreuken.

	2010	Percentage
Bezit	24.819	60,94 %
Handel	6.077	14,92 %
In- en uitvoer	4.746	11,65 %
Gebruik	2.356	5,79 %
Andere	1.541	3,78 %
Fabricatie	1.186	2,91 %
Totaal:	40.725	100,00 %

Tabel 17: Drugs – aantal geregistreerde feiten, onderverdeeld in klassen, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Het bezit van alle drugs (ook cannabis) is verboden. Sinds 2003 is er wel een afwijking in de wetgeving opgenomen voor meerderjarigen die een kleine hoeveelheid cannabis voor persoonlijk gebruik (minder dan 3 gram of 1 geteelde plant) bezitten. Indien er geen verzwarende omstandigheden zijn (bv. aanwezigheid van minderjarigen) en geen verstoring van de openbare orde plaatsvindt (bv. ostentatief bezit op een openbare plaats), wordt er slechts een vereenvoudigd proces-verbaal (VPV) opgesteld. Een VPV wordt niet standaard naar het parket verzonden, wel krijgt het parket maandelijks een volledige lijst van alle VPV die opgesteld werden. Dergelijke VPV's komen wel steeds in de Algemene Nationale Gegevensbank (ANG) terecht en bijgevolg ook in de politiestatistieken.

Het gebruik van drugs omvat, na de afschaffing van de code voor het individueel gebruik, twee elementen, zijnde:

- 1) Gebruik vergemakkelijken: *bv. een café-uitbater die het oogluikend toelaat.*
- 2) Aanzetten tot gebruik

De handel in drugs betreft het dealen (verkopen of te koop aanbieden) van drugs.

In- en uitvoer betreft het transporteren van drugs over de landsgrenzen heen, ongeacht de hoeveelheid die vervoerd wordt. Het gaat dus zowel om 1 gram cannabis als om 10 kg heroïne.

Fabricatie is de bewerking en productie van drugs. Dit kan gebeuren onder verschillende vormen, bijvoorbeeld het kweken van cannabisplantjes op zolder of het produceren van XTC-pillen in een labo. De stijging van het aantal feiten betreffende deze klasse is te wijten aan de stijging van het aantal vaststellingen van cannabisplantages.⁴⁷

De restgroep 'Andere' gaat niet alleen over drugs in strikte zin, maar ook over geneesmiddelen die onder controle staan (bv. methadon, morfine,...). Het betreft de volgende inbreuken: onwettige aflevering van geneesmiddelen (bv. slaapmiddelen) door een gemachtigd persoon (bv. dokter, dierenarts); vervoer van geneesmiddelen door een niet-gemachtigd persoon; aanschaffen van geneesmiddelen door vervalsing van geneeskundige voorschriften...

⁴⁷ Bron: Federale Gerechtelijke Politie – Centrale Dienst Drugs

Soorten drugs⁴⁸

Wanneer we vervolgens naar het soort drugs kijken dat aan het drugsbezit is gekoppeld, zien we in onderstaande tabel dat cannabis met voorsprong het populairste product is. In 2010 vonden er nagenoeg evenveel registraties plaats waarbij amfetamineachtigen, opiaten of cocaïne werden aangetroffen. Binnen de klasse 'Drugs – Andere' zitten onder meer khat en GHB. Met precursoren tenslotte worden de grondstoffen bedoeld die worden aangewend voor de aanmaak van synthetische drugs. Voorbeelden van dergelijke precursoren zijn onder meer aceton, efedrine en safrol.

Drugs - Bezit	2010
Cannabis	13.418
XTC en amfetamineachtigen	1.592
Opiaten	1.575
Coca /Cocaine	1.551
Drugs -Andere	1.456
Medicijn geklasseerd als drugs	177
Hallucinogeen	100
Precursoren	59

Tabel 18: Drugsbezit – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst per type drugs, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Leeswijzer: in 2010 werden er 13.418 feiten inzake drugsbezit geregistreerd waarbij cannabis werden aangetroffen.

Ook in het kader van zowel de drugshandel als de in- en uitvoer van drugs kunnen we vaststellen dat cannabis met grote voorsprong de meest populaire drugsoort is, op de tweede en derde plaats telkens gevolgd door cocaïne en opiaten.

Drugs - Handel	2010	Drugs -In- en uitvoer	2010
Cannabis	3.040	Cannabis	2.991
Coca /Cocaine	1.022	Coca /Cocaine	397
Opiaten	919	Opiaten	337
XTC en amfetamineachtigen	892	Drugs -Andere	317
Drugs -Andere	812	XTC en amfetamineachtigen	138
Medicijn geklasseerd als drugs	63	Hallucinogeen	36
Hallucinogeen	38	Medicijn geklasseerd als drugs	25
Precursoren	19	Precursoren	12

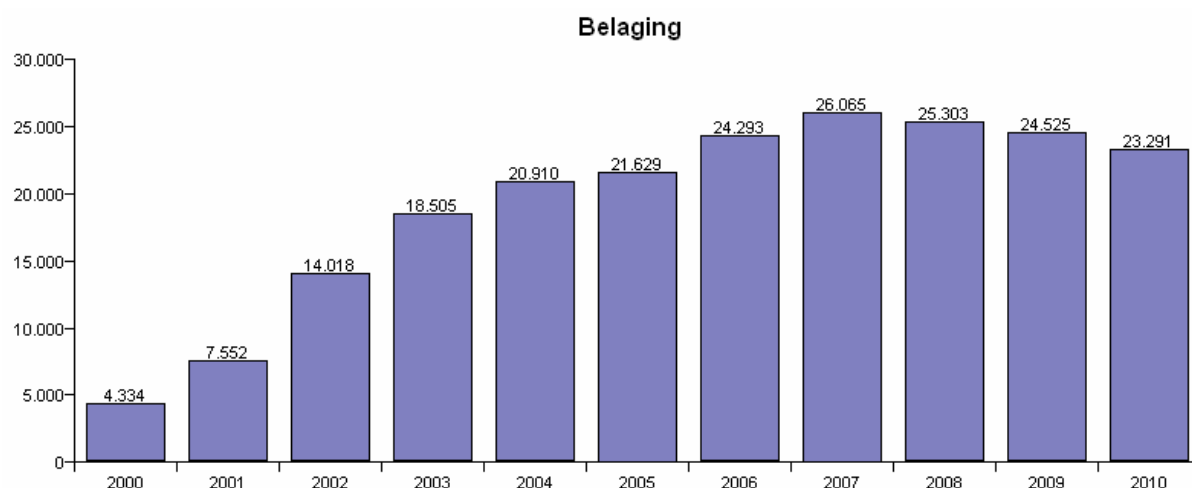
Tabel 19 en 20: Drugshandel en de in- en uitvoer van drugs – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst per type drugs, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Leeswijzer: in 2010 werden er 1.022 feiten inzake drugshandel geregistreerd waarbij cocaïne werden aangetroffen. Tevens werden er 337 feiten inzake de in- en uitvoer van drugs geregistreerd waarbij opiaten werden aangetroffen.

48 Hierbij dient opgemerkt te worden dat aan eenzelfde feit inzake drugs meerdere soorten drugs gekoppeld kunnen zijn. Zo bijvoorbeeld kan iemand gelijktijdig in het bezit van cannabis, XTC en cocaïne worden aangetroffen. De aantallen die in deze tabellen worden gepresenteerd mogen dan ook niet opgeteld worden.

1.5. Belaging

Van de 40.824 misdrijven die in 2010 werden gepleegd tegen andere morele waarden en gevoelens betreft het in meer dan de helft van de gevallen een feit van belaging.⁴⁹ Belaging, vaak ook stalking genoemd, betreft het lastig vallen van een specifieke persoon terwijl men wist, of had moeten weten, dat dit gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren. Het begrip werd in 1998 toegevoegd aan het Strafwetboek omdat men vaststelde dat het vaak de voorbode was voor een ernstiger misdrijf. Voorbeelden van belaging zijn het voortdurend sturen van sms'jes of het rondhangen bij de woning van het slachtoffer. De dader kan handelen uit verliefdheid (bv. een ex-minnaar), maar dat hoeft niet per definitie zo te zijn.

Grafiek 34: Belaging – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Belaging kende het afgelopen decennium een explosieve groei, maar lijkt nu tot zijn saturatiepunt gekomen. Over de volledige periode 2000-2010 heen kunnen we desalniettemin een stijging vaststellen van 437%. Steeds meer slachtoffers werden zich immers bewust van de wetgeving en dienden een klacht in. Dit sluit de mogelijkheid niet uit dat hier een aantal “valse” klachten zouden tussenzitten. Mogelijk trachten sommige mensen in het kader van relationele moeilijkheden hun ex-partner zwart te maken.

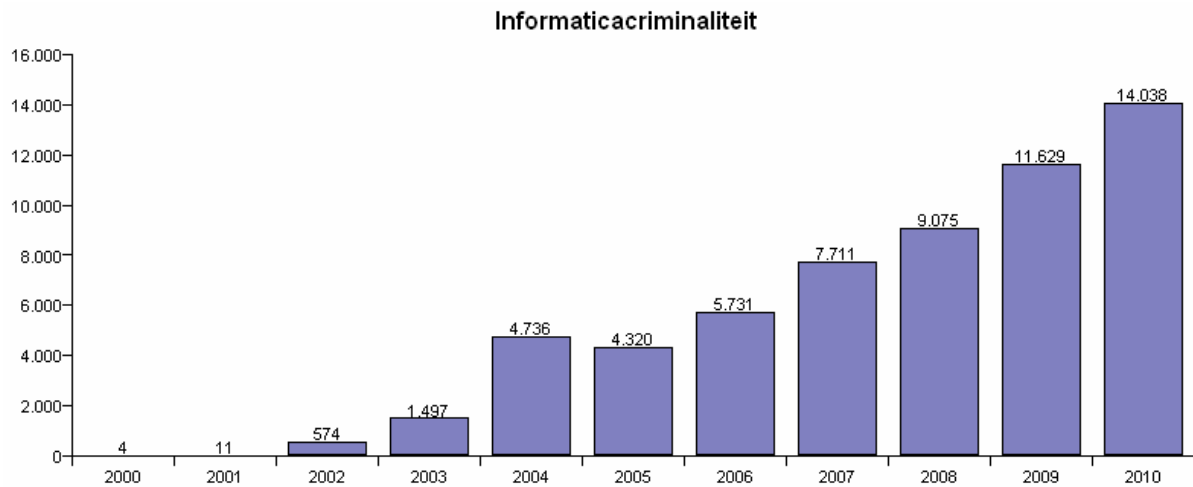
Tussen het topjaar 2007 en 2010 is het aantal geregistreerde feiten aangaande belaging met 10,64% gedaald. Ten aanzien van 2009 bedraagt de daling momenteel iets meer dan 5%

1.6. Informatiecriminaliteit

Informatiecriminaliteit kent sinds jaren een explosieve toename wat betreft het aantal geregistreerde inbreuken. De term informatiecriminaliteit slaat enkel op aanslagen op de veiligheid van een systeem of de integriteit van de in een informaticasysteem opgeslagen gegevens en niet op het gebruik van informatica als middel voor het plegen van andere misdrijven (bv. de verspreiding van kinderporno gebeurt veelal via de computer en het internet, maar wordt niet meegeteld als zijnde informatiecriminaliteit).

49 SWB art.442bis

De invoeging van een specifieke strafbaarstelling in het Strafwetboek vond plaats op 28 november 2000 (inwerkingtreding: 13 februari 2001). De misdrijfcodes op basis waarvan de politiediensten dergelijke feiten registreren bestaan sinds 2002.

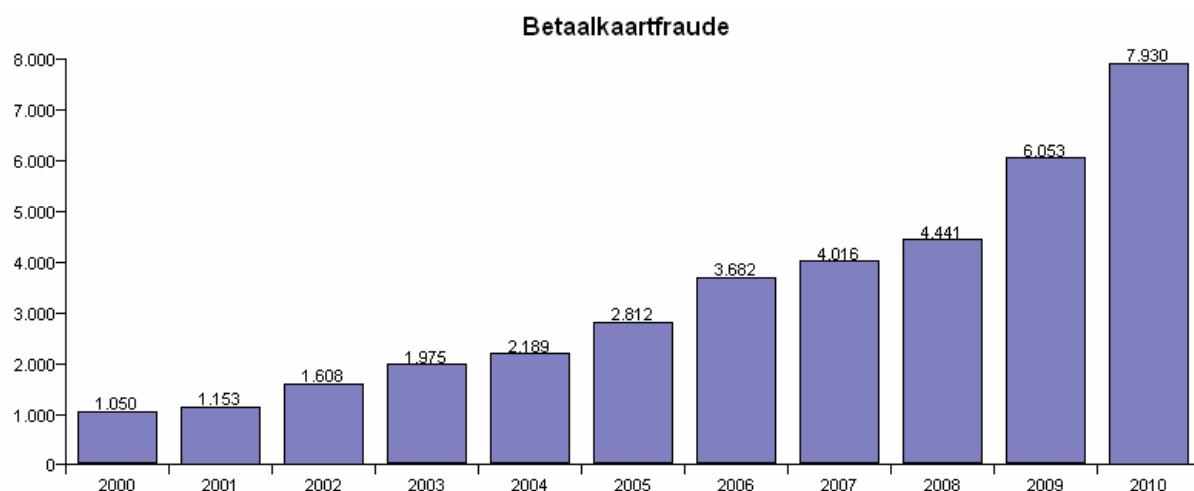
Grafiek 35: Informaticacriminaliteit – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Zoals blijkt uit bovenstaande grafiek manifesteert de steeds technologischer wordende maatschappij zich ook duidelijk in de criminaliteitsstatistieken. Ten aanzien van 2005 bedraagt de stijging nagenoeg 225%. Ook ten aanzien van 2009 noteren we momenteel nog steeds een toename van meer dan 20%. Uit analyse van de gegevens blijkt dat het merendeel van de feiten inzake informaticacriminaliteit wordt aangegeven door particulieren. Bedrijven leggen minder vaak klacht neer.

Een vaak voorkomende vorm van informaticacriminaliteit is betaalkaartfraude⁵⁰ dat wordt gedefinieerd als een vermogensdelict waarbij reëel of virtueel gebruik gemaakt wordt van de gegevens van een ontvreemde of gekopieerde betaalkaart (bankkaart, kredietkaart, tankkaart,...). Betaalkaartfraude kent sinds het begin van de registraties een explosieve groei. Zo steeg het aantal geregistreerde feiten in 2010 met 655,24% ten aanzien van 2000 en met 31,01% ten aanzien van 2009. Uit een inhoudelijke steekproef van PV's⁵¹ is gebleken dat het aandeel van betaalkaartfraude in het totaalpakket van informaticacriminaliteit nog groter is dan de cijfers hieronder weergegeven. De feiten worden wel geregistreerd als informaticacriminaliteit, maar er zijn onvoldoende gegevens ingevuld waardoor het niet duidelijk is dat het om betaalkaartfraude gaat.

50 Voor de opmaak van de gegevens inzake betaalkaartfraude komen niet uitsluitend de feiten die als informaticacriminaliteit werden geregistreerd in aanmerking. Met name voor de beginjaren van onze tellingen – toen de misdrijfcodes voor informaticacriminaliteit nog niet bestonden – wordt ook gekeken naar bijvoorbeeld feiten van zware diefstal waaraan een gebruikte betaalkaart werd gekoppeld. Voor de strikte rapportering aangaande informaticacriminaliteit wordt echter geen rekening gehouden met de samengestelde opbouw van het deelfenomeen betaalkaartfraude.

51 Bron: Federale Gerechtelijke Politie – Federal Computer Crime Unit (FCCU)

Grafiek 36: Betaalkaartfraude – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

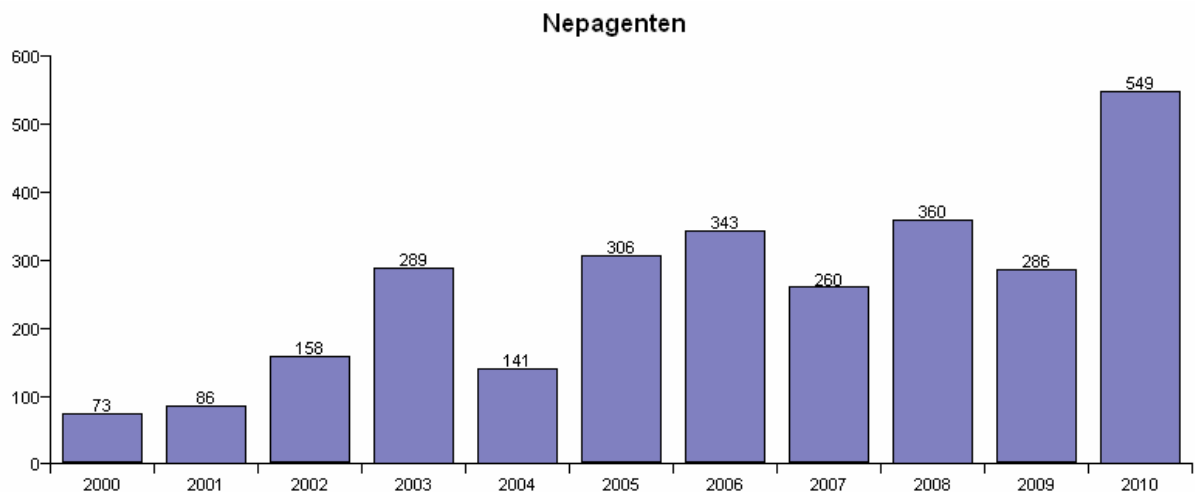
De stijging is onder meer toe te schrijven aan een stijging van het aantal feiten inzake shouldersurfing. Hierbij kijkt de dader mee over de schouder van het slachtoffer terwijl deze de pincode ingeeft, waarna hij middels een afleidingsmanoeuvre de betaalkaart steelt om er nadien geld mee af te halen.

Een tweede verklarend element voor de stijging van betaalkaartfraude is de toename van het aantal feiten betreffende skimming, zijnde een techniek waarbij de gegevens van de magneetstrook van een betaalkaart gekopieerd worden door middel van een geheugenlezer.

1.7. Nepagenten

Een ander markant gegeven in de huidige criminaliteitsstatistieken is de plotse toename van het aantal registraties inzake nepagenten. Het betreft elk misdrijf waarbij de dader zich valselyk voordoeft als zijnde politieambtenaar om alzo zijn slag te slaan. Doorgaans gaat het om feiten van diefstal, misbruik van vertrouwen, aanmatiging van valse titels en dergelijke. Bejaarden vormen vaak de doelgroep gezien zij nog vaak geld en juwelen in huis hebben. Met behulp van een valse politiekaart verschaft de dader zich toegang tot de woning om er vervolgens met een aantal waardevolle stukken van door te gaan.

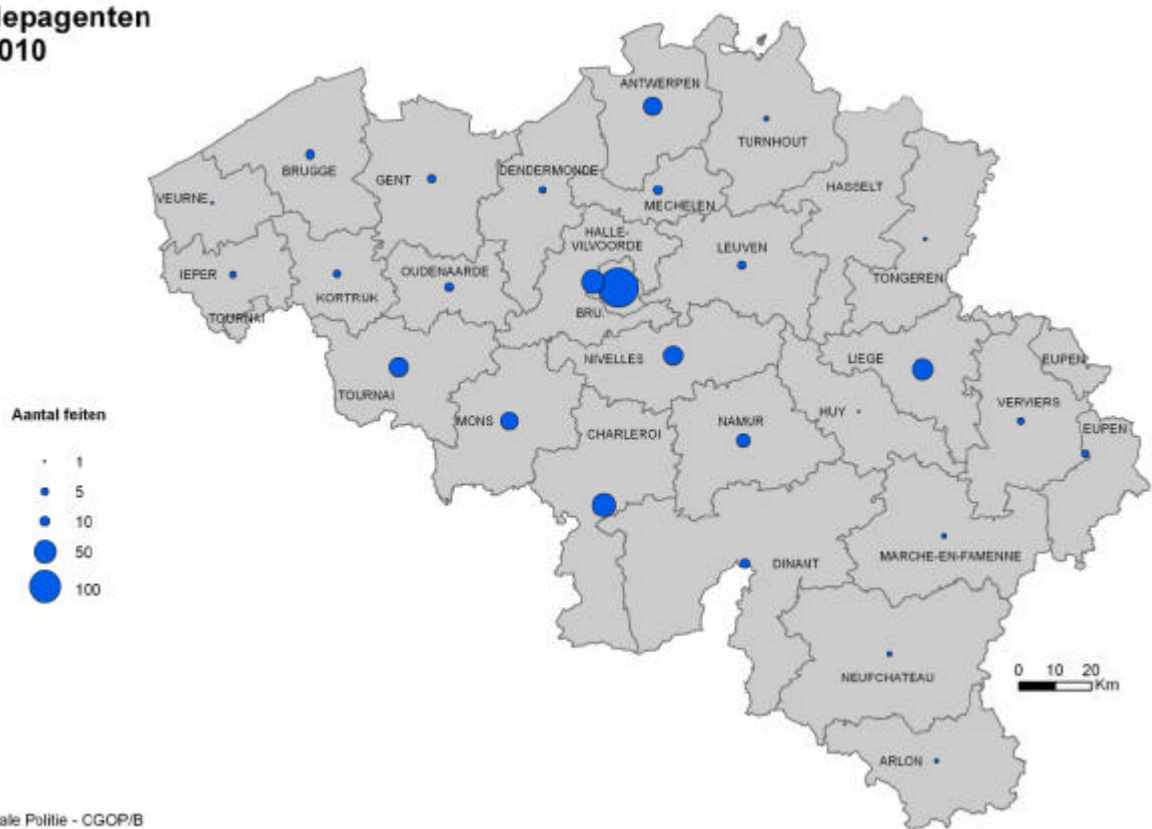
Hoewel we in het kader van de nepagenten over relatief kleine aantallen spreken, is de recente ontwikkeling, een stijging van meer dan 90% ten opzichte van 2009, toch enigszins onrustwekkend.

Grafiek 37: Nepagenten – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Wanneer we de geografische component van het fenomeen bekijken zien we dat het zwaartepunt gelegen is in het arrondissement Brussel-19 met een aandeel van bijna 30% van de feiten in 2010. In Brussel-19 werden er ten opzichte van 2009 drie maal meer feiten met nepagenten gepleegd. Ook in de arrondissementen Charleroi, Halle-Vilvoorde, Luik en Nijvel stellen we, ten opzichte van 2009, een verdubbeling vast van het aantal registraties.

Nepagenten 2010

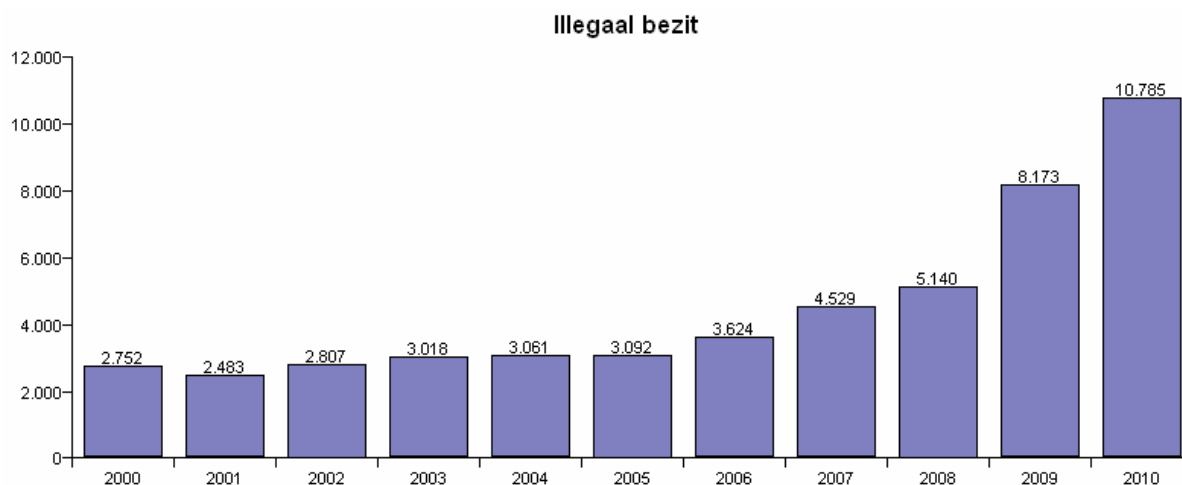

Kaart 8: Nepagenten – aantal geregistreerde feiten op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010

1.8. Wapens en explosieven

De invloed van de nieuwe 'Wapenwet'⁵² van 2006 is duidelijk waarneembaar in de geregistreerde inbreuken. Zo is het illegaal bezit van wapens en explosieven (dit betreft naast vuurwapens ook blanke wapens, zoals bijvoorbeeld messen) sterk toegenomen. De nieuwe wapenwet is strenger dan zijn voorganger uit 1933, onder meer op het vlak van het verkrijgen van vergunningen. Hoe strenger een wet, hoe meer inbreuken er kunnen op zijn. Sinds de invoering van de nieuwe wapenwet is het aantal feiten inzake het illegaal bezit van wapens en springstoffen verdrievoudigd, ook ten aanzien van 2009 bedraagt de stijging momenteel nog steeds meer dan 30%.

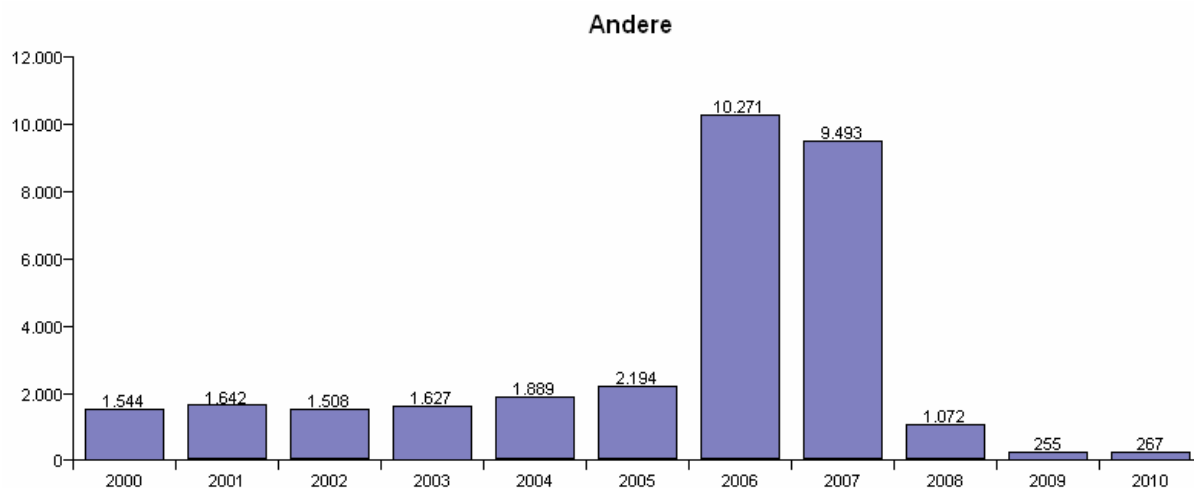
Een mogelijke verklaring voor de sterke toenames in 2009 en 2010 is gelegen in het einde van de regularisatieperiode op 31 oktober 2008. Tot die datum kon iedereen zich in regel stellen met de nieuwe wetgeving zonder vervolging te riskeren, nadien maakt men zich schuldig aan het illegaal bezit van wapens.

Grafiek 38: Wapens en springstoffen: Illegaal bezit – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

De enorme stijging in 2006 en 2007 van de klasse 'Andere' van de Wapenwet houdt verband met de regularisatieperiode. Het effect hiervan speelt merkwaardig genoeg enkel in de provincie Oost-Vlaanderen, waar dus blijkbaar een andere registratiepraktijk gehanteerd werd. Voor desbetreffende jaren werd immers 80% van de feiten in deze provincie gepleegd.

⁵² Wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens.

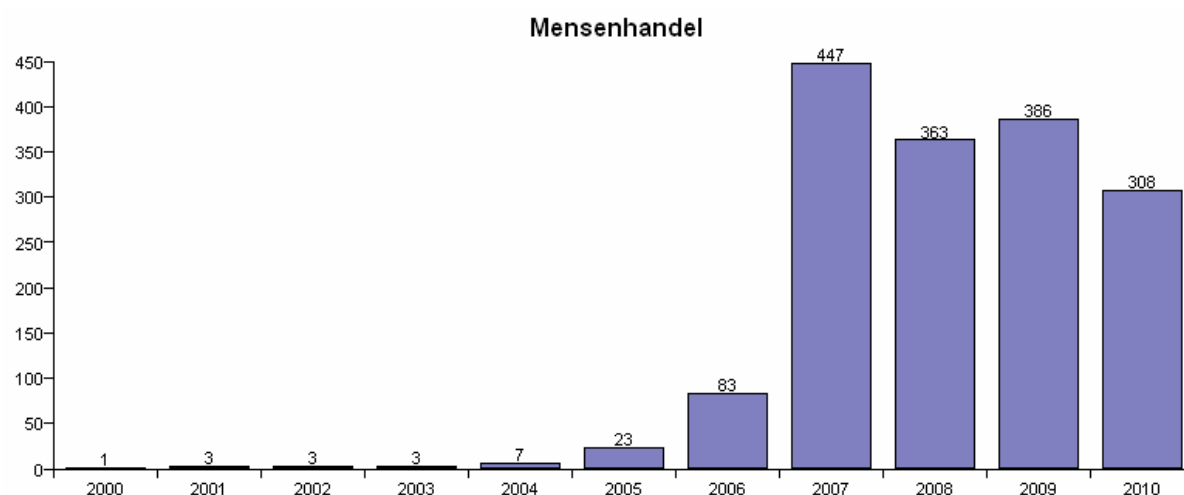

Grafiek 39: Wapens en springstoffen: Andere – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

1.9. Mensenhandel en schijnhuwelijken

Mensenhandel⁵³ werd in 2005 opgenomen in het Strafwetboek, de overeenkomstige misdrijfcodes werden gecreëerd in de loop van 2006. Mensenhandel wordt omschreven als de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde hem uit te buiten.

De belangrijkste verschijningsvormen van mensenhandel zijn de economische en seksuele uitbuiting, daarnaast wordt ook nog een onderscheid gemaakt tussen de productie van kinderpornografie, de exploitatie van bedelarij, organenhandel en het dwingen tot misdrijven. De opname van mensenhandel in het Strafwetboek (vroeger stond het enkel in de Vreemdelingenwet) impliceert dat het slachtoffer zowel Belg als vreemdeling kan zijn.

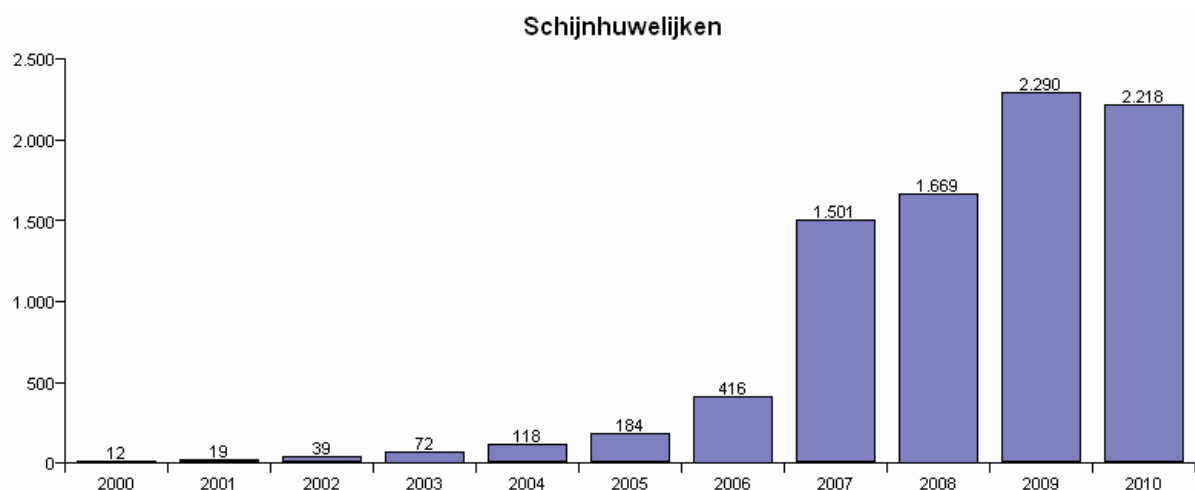
Grafiek 40: Mensenhandel – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

53 SWB art.433quinquies

In tegenstelling tot vele andere vormen van criminaliteit starten onderzoeken naar de belangrijkste verschijningsvormen van mensenhandel (economische en seksuele uitbuiting) zelden vanuit een klacht van het slachtoffer. De ontdekking berust vaak op toevalligheden of op (pro)actief speurwerk van politie- en/of inspectiediensten. Hierdoor is de kans dat een inbreuk onbekend blijft veel groter waardoor de werkelijke omvang van het fenomeen grotendeels verdoken blijft en het dientengevolge moeilijk in kaart te brengen is.⁵⁴

Schijnhuwelijken⁵⁵ zijn huwelijken (of poging tot) waarbij één der echtgenoten (een vreemdeling) enkel en alleen maar trouwt om een verblijfsvergunning te bekommen. Minstens één der echtgenoten heeft dus niet de intentie een "duurzame levensgemeenschap" tot stand te brengen. Schijnhuwelijken zijn strafbaar sinds 2006 en omvatten eigenlijk 3 inbreuken: het sluiten van een schijnhuwelijk (dit beslaat het overgrote deel van de inbreuken), zich laten belonen (geld ontvangen) voor het sluiten van een schijnhuwelijk en tenslotte het gebruik van dwang voor het sluiten van een schijnhuwelijk.

Tussen de strafbaarstelling in 2006 en het meest recente pleegjaar steeg het aantal geregistreerde schijnhuwelijken met meer dan 430%. In 2010 noteren we voort het eerst een lichte daling (-3,14%) wat betreft het aantal registraties.

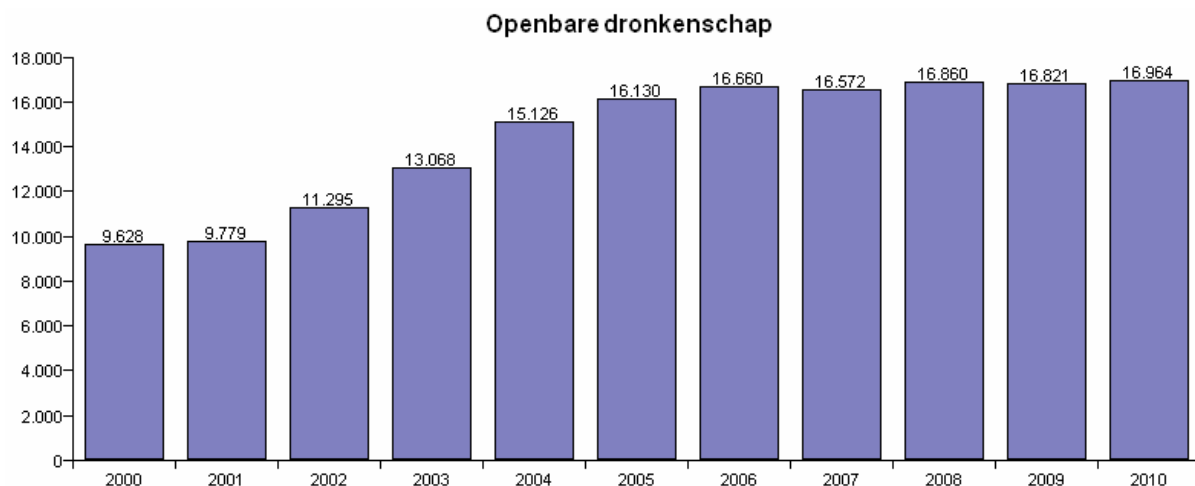

Grafiek 41: Schijnhuwelijken – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

1.10. Openbare dronkenschap

Openbare dronkenschap kende tijdens de eerste helft van het vorige decennium een grote toename wat betreft het aantal registraties. In 2005 werden er immers 67,53% meer feiten gepleegd dan in 2000. Tussen 2006 en 2010 bedraagt de stijging nog amper 2%.

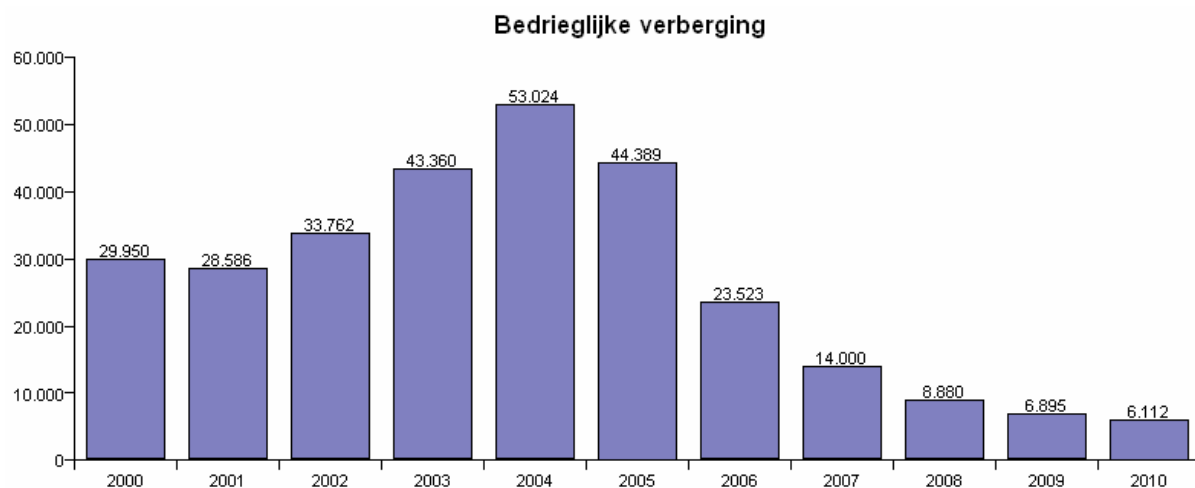
54 Bron: Federale Gerechtelijke Politie – Centrale Dienst Mensenhandel
55 Vreemdelingenwet, art.79bis

Grafiek 42: Openbare dronkenschap - Verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

1.11. Bedrieglijke verberging

Eén van de meest opvallende voorbeelden van de invloed van de registratiepraktijk op de evolutie van de criminaliteitsstatistiek kan worden geïllustreerd aan de hand van de inbreuk 'Bedrieglijke verberging'. Bedrieglijke verberging⁵⁶ wordt in het Strafwetboek gedefinieerd als *'het ongeoorloofd, te kwader trouw, bijhouden of aan derden afgeven van een gevonden of per toeval verkregen roerend goed dat van iemand anders is'*. Een voorbeeld hiervan is het bewaren van portefeuille die men op straat gevonden heeft. Zoals blijkt uit onderstaande grafiek is het aantal registraties dienaangaande sinds 2004 letterlijk ineengestort.

Grafiek 43: Bedrieglijke verberging – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

Hoe kan men een dergelijke daling verklaren? De misdrijfcode voor bedrieglijke verberging werd jammer genoeg jarenlang op onjuiste wijze door de politiekorpsen gebruikt. Voor bepaalde geïdentificeerde verloren voorwerpen, bijvoorbeeld een GSM, kon men immers, indien men koos voor een logische

⁵⁶ SWB art.508

misdrijfcode van verlies, geen seining uitvoeren in het kader van onderzoeken. Daarom nam men zijn toevlucht tot de code voor bedrieglijke verberging. Hierdoor werd het feit van verlies ten onrechte als een misdrijf geteld in de criminaliteitsstatistieken.

Deze technische beperking werd opgelost in de loop van 2005, met als resultaat dat nu (meestal) wel de misdrijfcode inzake verloren voorwerpen werd gekozen en dus het aantal foutieve coderingen van bedrieglijke verberging sterk afnam. Een rechtzetting voor de voorgaande jaren is technisch niet mogelijk. De vastgestelde dalende tendens is dus niet zozeer een daling van het reële aantal inbreuken dan wel een gevolg van een technische aanpassing binnen de registratie-infrastructuur.

Nietteminsteande deze foutieve registratiepraktijk werd weggewerkt blijft het probleem bestaan dat het voor bepaalde feiten nooit geheel duidelijk zal zijn of het om een verloren, een gestolen of een verduisterd voorwerp gaat.

DEEL II: ACHTERGRONDINFORMATIE

2.1. Beknopte historiek

Officiële politieke criminaliteitsstatistieken bestaan in België op nationaal niveau pas sinds 1994. Het doel ervan was en is een opvolging van de geregistreerde criminaliteit, geregistreerd door de politiediensten, in tijd en ruimte.

Vóór de politiehervorming (periode 1994-2000) werden deze statistieken opgesteld door de Algemene Politie SteunDienst (APSD),⁵⁷ een onderdeel van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Deze statistieken werden toen Geïntegreerde Interpolitiële CriminaliteitsStatistieken (GICS) genoemd, omdat ze informatie bevatten afkomstig van de indertijd bestaande 3 algemene politiediensten.⁵⁸

Naar aanleiding van de politiehervorming werd de dienst verantwoordelijk voor de opmaak van deze statistieken, ingevoegd binnen de federale politie. Omdat de 3 algemene politiediensten toen werden gefusioneerd tot 1 geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op 2 niveaus (federale politie en lokale politie) werd de naam van de politiestatistieken gewijzigd naar Politieke CriminaliteitsStatistieken (PCS).

2.2. Inhoud van PCS

Wat de inhoud betreft hebben de PCS betrekking op de gerechtelijke inbreuken (niet-verkeer) die werden geregistreerd door de algemene politiediensten (federale en lokale politie) in een aanvankelijk proces-verbaal, dat werd verzonden naar het parket⁵⁹. Het gaat hierbij om:

- Inbreuken uit het Strafwetboek (misdaden, wanbedrijven en overtredingen) (bv. diefstal, moord,...);
- Inbreuken uit de Bijzondere Wetten (bv. Drugswet, Wapenwet,...);
- Overtredingen op de lokale politiereglementen (overlast).

Het betreft steeds zowel de voltooide feiten als de pogingen. Wanneer een PV meerdere feiten bevat, dan worden al die feiten geteld in de PCS.⁶⁰ Feiten die werden gepleegd in het buitenland, verkeersinbreuken en inbreuken die worden geregistreerd door bijzondere inspectiediensten worden niet meegeteld in de PCS.

Op te merken valt dat de politiediensten ook PV opmaken voor bepaalde zaken die op zich geen misdrijf zijn (of lijken te zijn), bijvoorbeeld inzake zelfmoord, verdwijning, verloren voorwerpen,... Deze gegevens worden niet als zodanig meegeteld in de criminaliteitsstatistieken, maar maken voorwerp uit van een aparte rapportage.

57 Meer bepaald door de afdeling PolitieBeleidsOndersteuning (PBO).

58 Ter herinnering: het betrof de Rijkswacht, de korpsen van de gemeentepolitie en de gerechtelijke politie bij de parketten.

59 Deze opmerking geldt niet voor vereenvoudigde PV's.

60 Vaak voorkomende combinaties van meerdere feiten binnen 1 PV zijn bijvoorbeeld: drugsgebruik en -bezit; aanranding van de eerbaarheid en verkrachting.

2.3. Situering in tijd en ruimte

In de overzichtstabellen van de PCS⁶¹ wordt er bij de presentatie van de feiten rekening gehouden met de pleegplaats en de pleegdatum van het feit. Het registrerende politiekorps speelt in deze geen enkele rol, evenmin de datum waarop het PV gemaakt werd.

Een concreet voorbeeld: een persoon momenteel woonachtig in de stad Oostende, begeeft zich daar naar de lokale politie en doet aangifte van het feit dat ze 5 jaar eerder slachtoffer geweest is van een verkrachting, welke plaatsvond in de stad Gent, toen ze daar studeerde. Dit feit zal in de PCS-statistieken dus terecht komen in de cijfers van de stad Gent (=pleegplaats) en dit voor het pleegjaar 2005.

2.4. Bron van de PCS

Om een zo volledig mogelijk beeld te bekomen van de politieel geregistreerde criminaliteit, worden de PCS opgemaakt door een combinatie van 3 databanken:

- Algemene Nationale Gegevensbank (ANG): Deze wordt dagelijks gevoed door alle politiediensten (via de informaticatoepassingen ISLP en FEEDIS) en heeft zowel een operationele als statistische finaliteit.
- De statistische PCS-databank: Deze historische databank vormde in de jaren negentig de enige bron van de toenmalige GICS. Tot op vandaag wordt deze maandelijks gevoed door alle politiezones.
- Het ISLP-archief: Deze bevat gegevens aanwezig in de toenmalige applicaties (mini-) PIP en POLISbrigade, op het moment dat de politiezones overschakelden naar ISLP. Het betreft informatie voor de pleegjaren tot en met 2004.

Bij de opmaak van de criminaliteitsstatistieken wordt de ANG als hoofdbron gebruikt. Voor feiten die om een of andere reden niet in de ANG zitten, worden aanvullingen gebruikt uit de twee andere databanken. Dit is vooral van belang voor de oudere jaren.

Opmerking: onder meer omdat in de jaren negentig de bron niet dezelfde was als nu, kunnen de cijfergegevens van die tijd niet op een wetenschappelijk verantwoorde manier vergeleken worden met de gegevens vanaf pleegjaar 2000.

2.5. Verklaringen voor stijgende of dalende criminaliteitscijfers

Een schommeling in de geregistreerde criminaliteitscijfers kan effectief de weerspiegeling zijn van een reële stijging of daling, maar dit is niet noodzakelijk zo. Andere elementen kunnen, zoals we reeds meermaals hebben aangetoond in deel 1, ook een rol spelen:

- Nieuwe strafwetgevingen;
- Creatie van nieuwe misdrijfcodes in de politienomenclatuur;
- Veranderingen in federaal en lokaal veiligheidsbeleid (prioriteitsstelling, pro-activiteit);

⁶¹ Te vinden op de website www.fedpol.be.

- Meldingsbereidheid van de bevolking;
- Registratiebereidheid van de politiediensten;
-

2.6. Nomenclatuur

Op het moment van opmaak van het proces-verbaal in het vattingsinstrument kiest de verbalisant, uit een lijst van een 1000-tal misdrijfcodes, die code die volgens hem het best beantwoordt aan het misdrijf dat hij meent vast te stellen.

Deze lijst van misdrijfcodes wordt de inputnomenclatuur genoemd. Deze nomenclatuur is een geheel van juridische termen die methodisch zijn ingedeeld. Ze wordt voorgesteld in de vorm van een boomstructuur die al de feiten bevat waarvoor de politiediensten een proces-verbaal kunnen opmaken waardoor het bevoegde parket kennis krijgt van die vastgestelde feiten. Deze nomenclatuur steunt op de juridische classificatie van de strafwetgeving en betreft zowel het Strafwetboek, de meest voorkomende Bijzondere Wetten, de lokale politiereglementen en ook enkele niet-misdrijven.

Twee maal per jaar wordt deze inputnomenclatuur aangepast aan de nieuwe wetgeving, hetzij omdat er nieuwe strafbare feiten worden toegevoegd, hetzij omdat bestaande strafbepalingen werden geschrapt.

Deze gevatte misdrijfcodes dienen als basis voor de nomenclatuur gebruikt in de PCS-statistieken (outputnomenclatuur). Een aparte rapportage-nomenclatuur is nuttig, onder meer omdat zo hergroeperingen kunnen gemaakt worden die het meest beantwoorden aan de behoeften van de lezer.

2.7. Criminele figuren

Criminele figuren zijn feiten waarmee men in de politiepraktijk regelmatig wordt geconfronteerd, maar die niet als dusdanig letterlijk in het Strafwetboek zijn opgenomen. Ook de belangstelling vanuit media, politiek en bevolking voor deze specifieke misdrijven is groot.

Deze worden vastgelegd onder meer op basis van het vervoermiddel waarop het misdrijf betrekking heeft (bv. autodiefstal) of van de plaats waar het misdrijf is gepleegd (bv. woninginbraak).⁶²

Opmerking: Criminele figuren mogen niet opgeteld worden, dit omdat eenzelfde feit onder meerdere figuren kan vallen (bv. een carjacking is ook altijd een auto- of motodiefstal).

2.8. Verschillen in cijfers naargelang de bron

Enige verschillen tussen deze criminaliteitsstatistieken en andere cijfergegevens waarover men lokaal beschikt hoeven niet per definitie reden tot ongerustheid te zijn.

⁶² In tegenstelling tot de "outputnomenclatuur" (zie hoger), wordt hier dus niet alleen gebruik gemaakt van de misdrijfcodes, maar ook van andere elementen die aan het feit hangen (modus operandi, voorwerpen,...) in de algemene nationale gegevensbank (ANG, relationele databank). Deze supplementaire variabelen ondergaan eveneens tweemaal per jaar wijzigingen. De afbakening van deze criminele figuren wordt vastgelegd in de werkgroep politiestatistiek.

Deze mogelijke discrepanties kunnen onder meer verklaard worden door verschillen in:

- De bron van de gegevens: ANG, ISLP, ...;
- De datum van afsluiting van de gegevensbank;
- De nomenclatuur: eenzelfde term heeft mogelijk een andere inhoud of afbakening;
- Telregels: telt men alle feiten in een proces-verbaal of enkel het zwaarste feit bijvoorbeeld;
- ...

2.9. Nieuwe strafwetgeving sinds 2000

De wetgever was het afgelopen decennium heel actief wat betreft de creatie van nieuwe strafbepalingen. Onderstaande lijst bevat de belangrijkste:

1) Strafwetboek:

- 2000: Informaticacriminaliteit;
- 2000: Vrouwelijke genitale verminking;
- 2002: Foltering, onmenselijke behandeling, ontorende behandeling;
- 2003: Oorlogsmisdaad, genocide, misdaad tegen de mensheid;
- 2003: Terrorisme;
- 2005: Huisjesmelkerij, Exploitatie van bedelarij, Mensenhandel;
- 2007: Gedwongen huwelijk.

2) Bijzondere Wetten:

- 2005: Mensensmokkel;
- 2006: Schijnhuwelijk;
- 2006: Wapenwet;
- 2007: Discriminatiewet en Genderwet;
- 2007: Camerawet.

Opmerking: In sequentie van nieuwe of veranderende wetgeving dienen de codetabellen in de vattingsinstrumenten telkenmale te worden aangepast in het licht van de nieuwe richtlijnen. Het is belangrijk voor ogen te houden dat inbreuken op nieuwe straffwetten slechts zichtbaar worden in de statistieken indien er ook - op het niveau van de politienomenclatuur - een of meerdere specifieke misdrijfcodes voor bestaan.

2.10. Dark number

Bij het gebruik van de PCS-statistieken dient men er zich ook van bewust te zijn dat deze enkel de misdrijven betreffen die door de politiediensten in een PV geregistreerd werden. Het is echter geweten dat veel misdrijven niet in een PV terechtkomen en dus niet worden opgenomen in de criminaliteitsstatistieken, simpelweg omdat ze niet gekend zijn bij de politiediensten.

Dit percentage, ook wel 'dark number' genoemd, kan sterk fluctueren naargelang het type misdrijf (bv. autodiefstallen worden -onder meer wegens de verzekering- nagenoeg altijd aangegeven, zedenfeiten daarentegen vaak niet). Redenen waarom misdrijven onbekend blijven, zijn zeer divers, hieronder trachten we er een aantal op te sommen.

- Het slachtoffer doet, bijvoorbeeld in het kader van een zedenmisdrijf, geen aangifte omdat:
 - men vreest niet geloofd te worden;
 - men bang is dat men de zaken alleen maar erger zal maken;
 - men denkt dat het toch niets zal oplossen;
 - men bang is voor wraak;
 - men de dader niet in problemen wil brengen;
 - men van mening is dat het al bij al niet zo'n ernstig misdrijf is;
 - men denkt dat het misdrijf intussen toch al verjaard is;
 -
- Het gaat om een slachtofferloos misdrijf, waarbij dus niemand zich direct benadeeld voelt, bijvoorbeeld milieumisdrijven.
- Niemand weet dat er een misdrijf gepleegd is, bijvoorbeeld een zogezegde zelfmoord die in werkelijkheid een moord is.

Het 'dark number' kan onder meer ingeschat worden door enquêtes (zie de "Veiligheidsmonitor") onder de bevolking, waarbij men vraagt naar het voorkomen van slachtofferschap. Elders in dit jaarrapport werd meermaals naar de resultaten van de Veiligheidsmonitor gerefereerd.

Daarnaast wordt ook soms de term 'grey number' gebruikt. Dit betreft feiten die weliswaar gekend zijn bij de politiediensten, maar waarbij toch geen PV zou opgesteld worden. Vanzelfsprekend komen deze feiten ook niet in de PCS terecht.

2.11. Registrerende politiediensten

De PCS-statistieken bevatten in principe enkel PV's die werden geregistreerd door de algemene politiediensten. Algemene politiediensten hebben algemene bevoegdheid, dat wil zeggen dat zij PV kunnen maken met betrekking tot alle misdrijven.

In de jaren negentig bestonden drie algemene politiediensten:

- Rijkswacht (onder meer bestaande uit de BOB (recherche) en brigades);

- Gemeentepolitie (1 korps per gemeente);⁶³
- Gerechtelijke politie bij de parketten (GPP).

Daarnaast bestonden nog bijzondere politiediensten (bevoegdheid beperkt tot bepaalde misdrijven en bepaald territorium), zoals bijvoorbeeld:

- Zeevaartpolitie;
- Spoorwegpolitie;
- Luchtvaartpolitie.
- ...

Door de Wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op 2 niveaus, werd de politionele organisatie totaal hertekend:

- Vooreerst werden zeevaart-, spoorweg- en luchtvaartpolitie geïntegreerd in de Rijkswacht;
- De korpsen van gemeentepolitie en de rijkswachtbrigades werden gefusioneerd tot 196 (intussen 195) zones van lokale politie (een PZ omvat 1 of meerdere gemeenten);
- De GPP werd geïntegreerd in de federale politie, samen met de Rijkswacht (behalve de brigades).

Hierbij dient opgemerkt te worden dat er geen hiërarchische band bestaat tussen de federale en lokale politie. Er zijn dus in totaal 196 onafhankelijke politiekorpsen actief (195 lokale + 1 federaal).

De lokale politie is verantwoordelijk voor de basispolitiezorg op het grondgebied van de politiezone, de federale politie voor de gespecialiseerde en supralokale opdrachten alsook ondersteunende opdrachten voor de lokale politiediensten. Elke politieambtenaar kan echter PV opstellen voor eender welk misdrijf.

Voor het pleegjaar 2010 is de volgende verdeling vast te stellen inzake het aantal misdrijven geregistreerd door lokale of federale politie in een aanvankelijk PV:⁶⁴

Korpstype (registrerend)	2010	Percentage
Lokale Politie	985.984	95,87 %
Federale Politie	37.376	3,63 %
Dienst buiten geïntegreerde politie	4.832	0,47 %
Onbekend	262	0,03 %
Totaal:	1.028.454	100,00 %

Tabel 21: Aantal geregistreerde criminele feiten, opgesplitst per registrerend korpstype, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

Het relatief kleine aandeel van de federale politie kan onder meer verklaard worden door volgende elementen:

- het merendeel van de politieambtenaren is werkzaam binnen de lokale politie;

⁶³ Enkele zeer kleine gemeenten beschikten niet over een gemeentelijk politiekorps.

⁶⁴ Door een technische oorzaak is voor een zeer klein aandeel van de aanvankelijke PV's het registrerende korps onbekend.

- de taakhoud van de federale politie:

- de federale recherche legt zich toe op het onderzoeken van misdaden en wanbedrijven die omwille van hun omvang, hun georganiseerd karakter of hun gevolgen de grenzen van de politiezone, het arrondissement of het Rijk overstijgen, of die, door hun ingewikkelde aard gespecialiseerde opsporingen en onderzoeken vereisen. Het aanvankelijk PV werd hierbij opgemaakt door een lokaal politiekorps;
- de wegpolie houdt zich vooral bezig met verkeersinbreuken;⁶⁵
- spoorweg-, scheepvaart- en luchthavenpolitie hebben een beperkt actiegebied;
- de algemene reserve werkt voornamelijk op het domein van de openbare orde;
- Een groot deel van de federale diensten leveren administratieve en logistieke ondersteuning ten behoeve van de gehele geïntegreerde politie.

Het aantal feiten geregistreerd door de federale politie kan verder onderverdeeld worden:

Korptype (registrerend)	2010	Percentage
Fedpol:Spoorwegpolitie	15.970	42,73 %
Fedpol:Federale gerechtelijke politie	7.309	19,56 %
Fedpol:Wegpolitie	6.044	16,17 %
Fedpol:Luchtvaartpolitie	4.667	12,49 %
Fedpol:Scheepvaartpolitie	2.817	7,54 %
Fedpol:Andere	569	1,52 %
Totaal:	37.376	100,00 %

Tabel 22: Aantal geregistreerde criminele feiten, opgesplitst per registrerend federaal korptype, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

2.12. Redenen van opmaak van een proces-verbaal

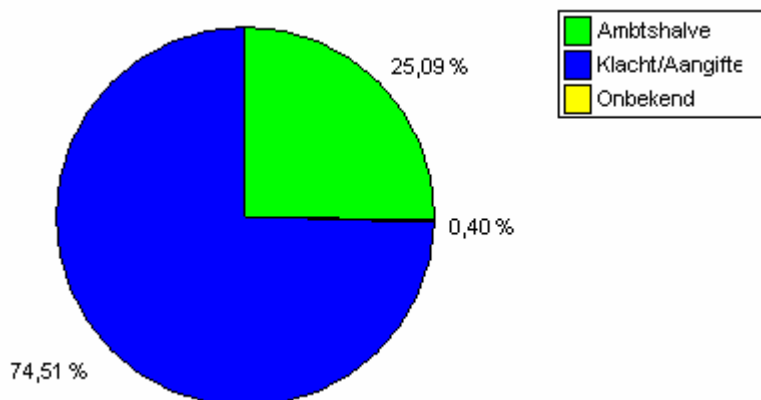
Bovenvermelde politiediensten kunnen om 3 mogelijke redenen een PV opmaken:

- 1) **Ambtshalve:** de politieambtenaar stelt uit eigen beweging een PV op, omdat hijzelf een misdrijf vastgesteld heeft. Bijvoorbeeld: tijdens een nachtelijke patrouille bemerkt men een persoon die poogt binnen te dringen in een huis.
- 2) **Klacht:** het slachtoffer zelf informeert de politiediensten over het misdrijf waarvan hij zegt slachtoffer te zijn. Bijvoorbeeld: een persoon wordt 's morgens wakker, merkt dat er in zijn huis ingebroken is en contacteert de politie.
- 3) **Aangifte:** een derde persoon informeert de politiediensten over een misdrijf. Bijvoorbeeld: een persoon merkt toevallig dat men probeert in te breken in het huis van zijn burens en contacteert de politie.

Ter illustratie: voor alle aanvankelijke gerechtelijke PV's (niet-verkeer) opgemaakt door de lokale politiekorpsen in 2010 wordt de percentuele verdeling⁶⁶ weergegeven in onderstaande grafiek. Al deze PV's komen in de ANG terecht en dientengevolge dus ook in de PCS-statistieken.

⁶⁵ Deze worden opgenomen in een aparte statistiek.

⁶⁶ Deze informatie is gebaseerd op een extractie (de dato 21 april 2011) uit de ISLP-systemen van de 195 politiezones en wordt verwerkt in het Stuurbord ANG (interne publicatie).

Grafiek 44: Onderverdeling van de in ISLP aanwezige aanvankelijke PV's naar reden van opmaak (jaar in behandeling 2010)

2.13. Soorten processen-verbaal

Sedert midden de jaren negentig werden geleidelijk 2 alternatieven ontwikkeld voor het normale, klassieke PV, dit met als doel een verlichting te brengen inzake werkdruk, zowel binnen parket als politie. In 2005 werden deze alternatieven geïmplementeerd over het gehele land, middels een omzendbrief van het College van Procureurs-generaal.⁶⁷ Sindsdien kan een PV dus 3 vormen aannemen, onder meer afhankelijk van de zwaarte van het misdrijf en de vraag of er al dan niet een verdachte is.

- 1) **Gewoon PV:** het proces-verbaal wordt volgens de gebruikelijke werkwijze opgesteld en aan het parket toegezonden, dat vervolgens beslist over de verdere afhandeling ervan (vervolgning – seponering). Een gewoon PV wordt in regel opgesteld bij de vaststelling van misdrijven.
- 2) **Vereenvoudigd PV (VPV):** de politiediensten maken slechts een zeer beknopt PV. Dit VPV wordt in principe niet aan het parket toegezonden, maar door de politiedienst uitsluitend op een elektronische drager bewaard. Maandelijks maakt elk politiekorps wel een lijst over aan het parket van de in de loop van de vorige maand opgestelde VPV's. Dit betreft misdrijven waarvan de dader onbekend is, bijvoorbeeld een fietsdiefstal, of die op een gegeven ogenblik voor het parket niet prioritair zijn.
- 3) **Ambtshalve Politieel Onderzoek (APO):**⁶⁸ bepaalde strafbare feiten worden op de gebruikelijke wijze in een proces-verbaal opgenomen en verder ambtshalve, zelfstandig onderzocht door de politiediensten. Zij zenden na verloop van tijd, maximum 3 maanden, een afgewerkt dossier aan het parket toe, dat hierin een eindbeslissing neemt (het aanvankelijke PV moet daarentegen binnen de twee weken worden verstuurd).

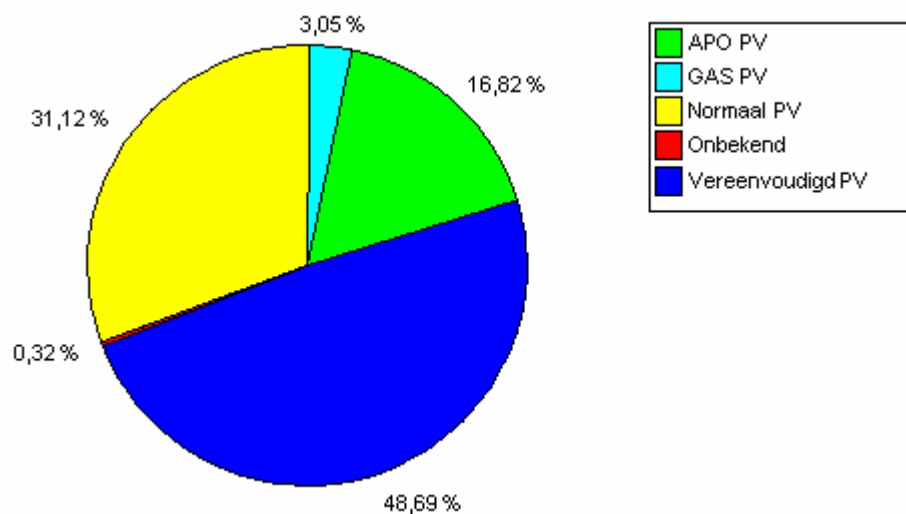
Ter illustratie: voor alle aanvankelijke gerechtelijke PV's (niet-verkeer) opgemaakt door de lokale politiekorpsen in 2010 wordt de percentuele verdeling⁶⁹ weergegeven in volgende grafiek. Deze 3 soorten

⁶⁷ COL 8/2005.

⁶⁸ In het begin Autonome Politieel Afhandeling (APA) genoemd.

⁶⁹ Deze informatie is gebaseerd op een extractie (de dato 21 april 2011) uit de ISLP-systemen van de 195 politiezones en wordt verwerkt in het Stuurbord ANG (interne publicatie).

PV komen allemaal in de algemene nationale gegevensbank (ANG) terecht en dus ook in de PCS-statistieken.

Grafiek 45: Onderverdeling van de in ISLP aanwezige aanvankelijke PV's naar soort (jaar in behandeling 2010)

2.14. Achterstanden in de vatting

De PCS-statistieken worden opgemaakt op basis van informatie aanwezig in de Algemene Nationale Gegevensbank (ANG). Deze databank wordt gevoed door alle politiekorpsen, federaal en lokaal. Waar in theorie elk PV binnen de 3 weken dient afgewerkt te zijn en naar de ANG verzonden te worden, blijkt in realiteit dat deze termijn vaak niet gehaald wordt. Dat is trouwens de reden waarom de PCS steeds een wachttijd in acht nemen van enige maanden na de beschouwde periode (concreet: in januari 2011 cijfers produceren inzake het pleegjaar 2010 zou leiden tot een grote onvolledigheid, zeker voor de meest recente maanden).

Een subtiel evenwicht dient bijgevolg gezocht te worden tussen enerzijds een voldoende hoge volledigheid van de databank en anderzijds het vermijden dat de PCS-statistieken te laat gepubliceerd geraken, waardoor ze een deel van hun relevantie verliezen.

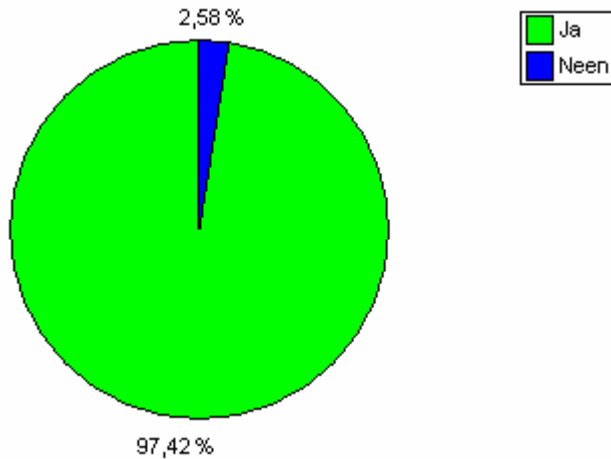
In concreto worden de PCS bijgevolg steeds geproduceerd op basis van een afsluiting van de databank die minstens 3 maanden voorbij de beschouwde periode ligt. De PCS 2010 hebben als afsluitingsdatum 22 april 2011.

Op basis van het Stuurbord ANG kan grosso modo ingeschat worden hoeveel aanvankelijke gerechtelijke PV's (niet-verkeer), aangemaakt in 2010 en afkomstig van de politiezones zich op het moment van afsluiting van de databank nog niet in de ANG bevinden.⁷⁰

Totaal aantal PV's nog niet in ANG:

De 195 politiezones hebben in 2010 1.417.667 aanvankelijke gerechtelijke PV's (niet-verkeer) opgesteld. Daarvan zitten er 36.622 nog niet in de ANG. Of in percenten uitgedrukt:

⁷⁰ Deze informatie is gebaseerd op een extractie (de dato 21 april 2011) uit de ISLP-systemen van de 195 politiezones en wordt verwerkt in het Stuurbord ANG.

Grafiek 46: Aanvankelijke gerechtelijke PV's al dan niet in ANG (jaar in behandeling 2010)

Opgelet: dit omvat ook niet-misdrijven, zoals bijvoorbeeld meldingen van Verlies. In geen geval mag hieruit afgeleid worden dat er nog zo'n 36.000 misdrijven buiten de statistieken vallen.

Vattingsachterstand per politiezone:

De voeding van de ANG vanuit de onderscheiden politiekorpsen gebeurt niet overal met dezelfde snelheid. Hoewel de PCS steeds een wachttijd in acht nemen van enige maanden na de beschouwde periode, toont onderstaande tabel⁷¹ toch aan dat dit voor bepaalde politiezones niet volstaat om een voldoende hoge volledigheid van de databank te bekomen, wat bijgevolg een ondermijnend effect heeft op de correctheid van de PCS.

% aanvankelijke gerechtelijke PV's nog niet in ANG	# PZ
0,00%	11
0,01 % tot 1,00%	112
1,01 % tot 2,00%	38
2,01 % tot 5,00%	23
5,01 % tot 10,00%	6
10,01 % tot 20,00%	5
Totaal # PZ	195

Tabel 22: Verdeling van de 195 politiezones (registrerend korps) naar de mate van volledigheid van hun voeding naar de ANG, dit wat betreft de aanvankelijke gerechtelijke PV's opgesteld gedurende het volledige jaar 2010

Tenslotte is het belangrijk te noteren dat bij elke nieuwe productie van PCS-cijfers, de reeds bekende cijfergegevens voor de voorgaande jaren worden aangevuld met die gegevens die laattijdig in de databank zijn binnengekomen. Met andere woorden, geen enkel feit gaat verloren. Dit verklaart waarom naargelang de productie (en dus naargelang de datum van afsluiting van de databank) de gepubliceerde cijfers (lichtjes) kunnen fluctueren.

⁷¹ Deze informatie is gebaseerd op een extractie (de dato 21 april 2011) uit de ISLP-systemen van de 195 politiezones. Gegevens voor de federale eenheden aangaande snelheid en volledigheid van voeding van de databank zijn vooralsnog niet voorhanden.

LIJST VAN TABELLEN, GRAFIEKEN EN KAARTEN

———— Tabellen ————

- Tabel 1: Aantal geregistreerde criminele feiten, opgesplitst per broncategorie, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 2: Diefstal en afpersing – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst in klassen, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 3: Autodiefstal – percentuele verdeling van het aantal dagen waarbinnen een auto werd teruggevonden op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 4: Autodiefstal – aantal geregistreerde feiten opgesplitst per gewest voor het pleegjaar 2010
- Tabel 5: Autodiefstal – risicograad per merk (top 10) op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 6: Woninginbraak (strikt) – aantal geregistreerde feiten waarbij een voorwerp (top 5) werd gestolen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 7: Inbraak in bedrijf of handelszaak – aantal geregistreerde feiten waarbij een voorwerp (top 5) werd gestolen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 8: Diefstal uit of aan auto – aantal geregistreerde feiten waarbij een voorwerp (top 5) werd gestolen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 9: Winkeldiefstal – aantal geregistreerde feiten waarbij een voorwerp (top 5) werd gestolen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 10: Metaaldiefstal – top 10 van de meest getroffen plaatsen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 11: Geweld tegen eigendom – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst in klassen, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 12: Misdrijven tegen de lichamelijke integriteit – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst in klassen, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 13: Opzettelijke slagen en verwondingen – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst na gelang al dan niet gepleegd in familiaal verband, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 14: Moord en doodslag – aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 15: Verkrachting – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst na gelang de leeftijd van het slachtoffer, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 16: Aanranding van de eerbaarheid – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst na gelang de leeftijd van het slachtoffer, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 17: Drugs – aantal geregistreerde feiten, onderverdeeld in klassen, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 18: Drugsbezit – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst per type drugs, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010

- Tabel 19: Drugshandel – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst per type drugs, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 20: In- en uitvoer van drugs – aantal geregistreerde feiten, opgesplitst per type drugs, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 21: Aantal geregistreerde criminele feiten, opgesplitst per registrerend korpstype, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 22: Aantal geregistreerde criminele feiten, opgesplitst per registrerend federaal korpstype, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Tabel 23: Verdeling van de 195 politiezones (registrerend korps) naar de mate van volledigheid van hun voeding naar de ANG, dit wat betreft de aanvankelijke gerechtelijke PV's opgesteld gedurende het volledige jaar 2010

Grafieken

- Grafiek 1: Aantal geregistreerde criminele feiten, opgesplitst per type inbreuk, op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 2: Percentuele verdeling van het aantal geregistreerde criminele feiten per gewest voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 3: Aantal geregistreerde criminele feiten per 1.000 inwoners op gewestelijk niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 4: Diefstal en afpersing – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 5: Autodiefstal – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 6: Autodiefstal – onderscheid tussen voltooide feiten en pogingen op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 7: Autodiefstal – percentuele verdeling van het aantal gestolen auto's dat al dan niet werd teruggevonden op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 8: Autodiefstal – percentueel aandeel van het aantal gestolen auto's per merk op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 9: Autodiefstal – proportionele tijdsverdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 10: Carjacking – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 11: Carjacking – percentuele verdeling van het aantal geregistreerde feiten per gewest voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 12: Fietsdiefstal – percentuele verdeling van het aantal geregistreerde feiten per gewest voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 13: Woninginbraak (strikt) – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

- Grafiek 14: Woninginbraak (strikt) – verdeling van het aantal geregistreerde feiten per maand op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 15: Woninginbraak (strikt) – proportionele tijdsverdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 16: Woninginbraak (strikt) – percentuele verdeling van de geregistreerde feiten, naargelang het een poging of een voltooid feit betreft, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 17: Inbraak in bedrijf of handelszaak – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 18: Inbraak in openbare of overheidsinstelling – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 19: Inbraak in openbare of overheidsinstelling – verdeling van de geregistreerde feiten naargelang het type gebouw op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 20: Diefstal gewapenderhand – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 21: Diefstal uit of aan auto – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 22: Diefstal uit of aan auto – proportionele tijdsverdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 23: Sacjacking – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 24: Winkeldiefstal – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 25: Metaaldiefstal – evolutie van de geregistreerde feiten ten aanzien van de evolutie van de prijs van het koper op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 26: Metaaldiefstal – verdeling van de geregistreerde feiten naargelang het soort van metaal op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 27: Geweld tegen eigendom – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 28: Graffiti – verdeling van het aantal geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 29: Fysisch intrafamiliaal geweld binnen het koppel – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 30: Geweld tegen beroepen van algemeen belang – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 31: Moord en doodslag – percentuele verdeling van het aantal geregistreerde feiten, opgesplitst in functie van het al dan niet voltooid karakter van het feit, op nationaal niveau voor het pleegjaar 2010
- Grafiek 32: Verkrachting – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 33: Drugs – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010

- Grafiek 34: Belaging – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 35: Informaticacriminaliteit – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 36: Betaalkaartfraude – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 37: Nepagenten – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 38: Wapens en springstoffen: Illegaal bezit – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 39: Wapens en springstoffen: Andere – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 40: Mensenhandel – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 41: Schijnhuwelijken – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 42: Openbare dronkenschap – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 43: Bedrieglijke verberging – verdeling van de geregistreerde feiten op nationaal niveau voor de periode 2000-2010
- Grafiek 44: Onderverdeling van de in ISLP aanwezige aanvankelijke PV's naar reden van opmaak (jaar in behandeling 2010)
- Grafiek 45: Onderverdeling van de in ISLP aanwezige aanvankelijke PV's naar soort (jaar in behandeling 2010)
- Grafiek 46: Aanvankelijke gerechtelijke PV's al dan niet in ANG (jaar in behandeling 2010)

————— Kaarten —————

- Kaart 1: Autodiefstal – aantal geregistreerde feiten per 1.000 inwoners op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010
- Kaart 2: Woninginbraak (strikt) – aantal geregistreerde feiten per 1.000 woonegelegenheden op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010
- Kaart 3: Inbraak in bedrijf of handelszaak – aantal geregistreerde feiten per 1.000 handelshuizen op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010
- Kaart 4: Inbraak in openbare of overheidsinstelling – aantal geregistreerde feiten op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010
- Kaart 5: Diefstal gewapenderhand – aantal geregistreerde feiten per 1.000 inwoners op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010
- Kaart 6: Diefstal uit of aan auto – aantal geregistreerde feiten per 1.000 inwoners op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010

- Kaart 7: Winkeldiefstal – aantal geregistreerde feiten per 1.000 inwoners op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010
- Kaart 8: Nepagenten – aantal geregistreerde feiten op het niveau van de gerechtelijke arrondissementen voor het pleegjaar 2010